ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ἀναδασμός τῆς γῆς σωτηρία τοῦ τόπου

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠ/ΒΡΙΟΣ 1961

ΕΤΟΣ 8—Ἀριθ. φύλλου 54

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ—ΕΔΡΑ: ΠΟΤΑΜΟΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ—ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ Ι. Α. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Φ. ΚΑΒΟΣ) ΠΟΤΑΜΟΣ ΚΥΘΗΡΩΝ | ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΛΗΣ ΣΠ. Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 5—ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ—ΤΗΛ. 471.143

ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙ

ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡ. ΚΟΚΣΜΑ

Δ'

Στοὺς Ἕλληνες ἀνάμεσα ὑπάρχουν διάφοροι τύποι μεταναστῶν.

Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς δὲν εἶναι πραγματικοὶ μετανάστες. Ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ φεύγουν μὲ καρδιὰ μαυωμένη καὶ δὲν μποροῦν νὰ ξαναγυρίσουν ποτέ. Ἀκόμη καὶ σὲ μιὰ μεγάλη γιορτὴ θὰ μπαίναν ξαφνικὰ στὸ βαπόρι, δὲν ἔχουν ὅμως τὴ δύναμι. Εἶναι ἡ πλειονότητα, οἱ ἄνθρωποι τῆς μεγάλης μάζας ποὺ κάνουν φτωχικὴ ἢ καὶ κάπως ὑποφερτὴ ζωή, δίχως εὐχέρεια στὶς δαπάνες μακρινοῦ ταξιδιοῦ κλπ.

Ἡ ἀφομοίωσι στὴν καινούργια χώρα προχωρεῖ ἀργά, πολὺ ἀργὰ καὶ ἡ ἄγια Ἑλλάδα ἐξιδανικεύεται μέσα τους, ὡς ποὺ μεταβάλλεται σὲ γνήσιο παράδεισο.

Σήμερα ὅμως ἡ Ἑλλάδα εἶναι καλὴ καὶ ὡραία χωρὶς νὰ εἶναι παράδεισος· πατηρήσετε τὰ δισεκατομμύρια βράχων, ἀγκαθιῶν, βλαβερῶν καὶ ἄχρηστων θάμνων καὶ θὰ καταλάβετε τί ἐννοῶ. Ἀντικαταστήσετε ὅλ' αὐτὰ μὲ ὠφέλιμη ἄγρια καὶ ἥμερη χλωρίδα, συγχρονίσατε γενικὰ τὴ ζωή σας καὶ τότε μιλᾶτε γιὰ παράδεισο. Μόλις δοθῆ γενικὴ ἀποφασιστικὴ μάχη σ' αὐτὴ τὴν παλιὰ καὶ συντηρητικὴ χώρα παρὰ τὰ σφάλματα παλιῶν καὶ συγχρόνων, μπορεῖ νὰ ἐλπίζη πὼς θ' ἀποκτήση τὴ δύναμι νὰ δείξη στὸν κόσμο μιὰ χώρα ποὺ κάθε τμῆμα της ἀπ' τὰ σύνορα τῆς Ἀλβανίας μέχρι τὴ Ρόδο κι' ἀπ' τὴν Κομοτινὴ ὡς τὰ Κύθηρα, νὰ εἶναι κι' ἕνα θαῦμα.

Ὡς τότε ὅμως ἔχει νὰ διανύση ἀρκετὰ μακρύ, κουραστικὸ κι' ἀνώμαλο δρόμο..

Ἂς προχωρήσωμε τώρα στὸ θέμα τῶν μεταναστῶν, ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ φεύγουν σὰν ἀλλόφρονες.

Σήμερα μόλις, μοῦ ἔλεγε κάποιος: Ἐσύ, δὲν θὰ μπορέσης νὰ σταματήσης ποτὲ τὴ μετανάστευσι στὸ νησί μας;· ἑφτὰ φορὲς ξεκλήρισε καὶ ὀχτὼ μὲ τούτη.

Μὰ τότε, τοῦ λέω, θὰ ξαναγέμιζε πάλι ἀνθρώπους, γιατὶ δὲν μπορεῖ ν' ἀδειάζη συνέχεια ὅταν εἶναι ἀδειανό.

—Τότες μπορεῖ νὰ γέμιζε, μὰ ὄχι τώρα ποὺ δὲν ὑπάρχει κόσμος νὰ ἐρθῆ.

—Εἶσαι βέβαιος γι' αὐτὸ ποὺ λές; νὰ μοῦ πῆς τὴν ἀλήθεια.

Κι' ὁ ἄνθρωπος ἀφοῦ σκέφθηκε, μοῦ ἀπάντησε μ' ἀξιέπαινη εὐθύτητα:

—Εἶναι ἀλήθεια πὼς γνώρισα ξένους ποὺ θέλουν νὰ συμπληρώσουν τὶς ἀδειανὲς θέσεις ἐδῶ.

Μήπως, τοῦ ξαναλέω, ἔχης ὑπ' ὄψει σου κανένα σοβαρὸ αἴτιο ποὺ ἐπιβάλλει ν' ἀποκλείσωμε τὴν ἐγκατάστασί τους ἐδῶ; ἀκόμη δέ, ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψει καὶ τὴν παράδοσι, ὅπως λέτε, γιὰ τὴν ἑφτὰ φορὲς ἐρήμωσι, μὲ λογικὸ ἀποτέλεσμα κι' οἱ σημερινοὶ Τσιριγῶτες νὰ μὴν εἶναι ἰθαγενεῖς μὰ ὁλότελα ξένοι, ἀπὸ παλιὰ καταγωγή; παραμερίζομε γιὰ τὴν ὥρα τὸ ζήτημα νὰ ἐμποδίσωμε τὴ φυγὴ στοὺς λίγους; ποὺ ἔμειναν.

—Ὄχι, ἀλλὰ χρειάζεται νόμος γιὰ νὰ μποῦν στὶς ρημαγμένες περιουσίες.

—Ὑπάρχει τέτοιος νόμος, ἀγαπητέ, ποὺ καθορίζει τιμὴ διακοσίων δραχ. κατὰ στρέμμα.

Γιατὶ ὅμως νὰ φτάσωμε ὡς ἐκεῖ; γιατὶ νὰ μὴν ἐφαρμόσουν οἱ Αὐστραλοὶ καὶ λοιποὶ μετανάστες μας τὸ νόμο αὐτὸ ποὺ εἶναι ἀπὸ γενετῆς βαθειὰ χαραγμένος στὶς καρδιές τους σὰν θεία ἠθικὴ ἐπιταγή, ὅπως ἀπέδειξε συχνὰ ἡ γνωστὴ θερμὴ φιλοπατρία τους; μιὰ τόσο ὑποδειγματικὴ φιλοπατρία πῶς τοὺς ἐπιτρέπει νὰ συντελοῦν στὴν ἐρήμωσι τῆς ἀγαπημένης πατρίδας των, ἐρήμωσι ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὶς δικές τους ἐγκαταλειμένες περιουσίες; εἶναι τάχα πιὸ πατριωτικὸ νὰ τὶς ἀφήνουν νὰ ρημάξουν ὁλότελα, παρὰ νὰ τὶς δώσουν σὲ ξένους;

Ὁ ἀγαθὸς συνομιλητής μου ἐπροτίμησε νὰ μὴν ἀπαντήση.

Ἀντελήφθηκα τὸ συλλογισμό του γιατὶ ἀπηχεῖ μιὰ λυπηρή, γενικὴ διαπίστωσι.

Ὁ μετανάστης προτιμᾶ τὴν ἐρήμωσι ἀπ' τὴν μεταβίβασι τῶν χωραφιῶν του σὲ ξένους. Ὅμως αὐτὸ δὲν λέγεται φιλοπατρία, ἀλλὰ (μὲ συγχωρεῖτε) χωματοπιστία, τῆς χειρότερης μορφῆς. Αὐτὸς δὲν εἶναι σωστὸς μετανάστης. Μετανάστης εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀναζητεῖ καινούργια πατρίδα κι' ὄχι αὐτὸς ποὺ φεύγει μὲ πάγια στροφὴ τῆς κεφαλῆς πρὸς τὰ πίσω, ὅπως εἴπαμε στὴν ἀρχή.

Ὄχι ἐκεῖνος ποὺ πάει νὰ κερδίση χρήματα καὶ νὰ ξαναγυρίση. Δὲν ἐννοῶ πὼς αὐτὸς εἶναι κακός πρὸς Θεοῦ, κάθε ἄλλο. Ἁπλῶς ἀνοίγω θέμα τοποθετήσεως τοῦ προβλήματος ὅπως εἴπαμε πὼς ὑπάρχουν διάφοροι τύποι, κι' ἐπήραμε δυὸ ἀπ' αὐτούς. Ὁ πρῶτος φεύγει μὲ ραγισμένη καρδιὰ κι' αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ συνηθισμένο.

Στὴν ξενητειὰ προσπαθοῦν νὰ πλουτίσουν κι' ἐπιτυγχάνουν ἢ ὄχι. Ἂν ἐπιτύχουν δὲν χρειάζονται τὰ χωράφια στὴν παλιά τους πατρίδα ὁπότε χερσεύουν ὁριστικὰ καὶ σχηματίζουν τὴν ἔρημο, ζημιώνοντας ἀφάνταστα τὸ νησί, χωρὶς κανεὶς στὸν κόσμο νὰ κερδίζη τίποτα. Αὐτὸς ὁ μετανάστης θέλει νὰ τὰ ἔχη ὅλα, τὸ ἕνα πόδι στὴν παλιὰ πατρίδα καὶ τὸ ἄλλο στὴν καινούργια. Αὐτὸ ὀφείλεται, ὅπως εἴπαμε, στὴ χωματοπιστία μὰ καὶ στὴν παράδοση ποὺ θεωρεῖ ἀντιπατριωτικὸ καὶ ἀντιοικογενειακό, νὰ ξεκάνη ὁ μετανάστης τὰ παλιά του ρημάδια. Καὶ θεωρεῖται πατριωτικὸ νὰ καταστρέφη περιουσία ὁλόκληρη καὶ νὰ μετατρέπη τὰ Κύθηρα σ' ἔρημο καὶ ζούγκλα.

Ἔτσι τὰ θέλουν οἱ κύριοι.

Ἂν ὅμως οἱ γονεῖς δύο μεταναστῶν ποὺ ὁ ἕνας πούλησε τὴν περιουσία του μὲ ἀποτέλεσμα τὴ ζηλευτὴ ἀξιοποίησί της, ὁ δὲ ἄλλος τὴν ἄφησε καὶ ρήμαξε, σηκώνονταν ἀπ' τοὺς τάφους των ξαφνικά, θὰ ἔλεγε τάχα ὁ πατέρας τοῦ πρώτου—γιατὶ παιδί μου τὰ πούλησες;—καὶ ὁ πατέρας τοῦ δεύτερου—μπράβο παιδί μου γιὰ τὰ ρημάδια;

Ἀφήνω τοὺς πατριῶτες νὰ κρίνουν.

Ἡ παλιὰ πατρίδα εἶναι ἀρκετὰ καλὴ γιὰ νὰ δεχθῆ τοὺς κάθε λογῆς μετανάστες προσωρινὰ καὶ ν' ἀκούση τὶς παρατηρήσεις των ὅτι οἱ Κυθήριοι ἐδῶ εἶναι τεμπέληδες κλπ. Ἂν οἱ Κυθήριοι εἶναι τεμπέληδες (πρᾶγμα ποὺ δὲν τὸ ξέρω) πταίουν σὲ μεγάλο βαθμό, αὐτοὶ ποὺ τοὺς κατηγοροῦν, γιατὶ νομίζουν πὼς ἔχουν τὴ δύναμη ν' ἀλλάξουν τὴν ὄψι τοῦ τόπου χτίζοντας κάποια ἐκκλησία, σχολεῖο, νοσοκομεῖο, δρόμο, λιμάνι κλπ., δὲν εἶναι ὅμως ἔτσι. Αὐτὰ ὅλα εἶναι ὡραῖα καὶ καλά, μποροῦμε ὅμως νὰ τὰ κάνωμε μόνοι μας καὶ πολὺ περισσότερα, ἐὰν ἀγαπητοὶ μετανάστες πρῶτ' ἀπ' ὅλα καὶ ἀπὸ κάθε κοινωφελῆ δωρεά σας, μᾶς ἐπιστρέψετε ὅ,τι μᾶς ἀφαιρέσατε φεύγοντας καὶ τὸ καταδικάσετε στὴν καταστροφή, ἀπὸ κακῶς ἐννοούμενη ἀγάπη στὰ πάτρια. Τὴν πρώτη ὕλη μας, τὸ προζύμι τῆς προόδου, τὸ ἀγαπημένο Κυθηραϊκό μας χῶμα.

Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγαλύτερη κι' ἀσύγκριτη κοινωφελὴς δωρεά σας, ἡ πιὸ στέρεη ἐγγύησι γιὰ τὴν ἄνοδό μας.

Αὐτὰ δέ, γιὰ κείνους ποὺ πέτυχαν κι' ἴσως γυρίσουν γιὰ λίγο κάποτε πλούσιοι, ἀπ' τοὺς ὁποίους ἂν ἐλάχιστο ποσοστὸ παραμείνη ὁριστικὰ δὲν ἔχει ἀνάγκη ν' ἀξιοποιήση τὴν ἔρημο.

Τὰ ἴδια καὶ πιὸ πολλὰ ἰσχύουν γιὰ ὅσους δὲν πέτυχαν καὶ δὲν θὰ γυρίσουν ποτέ. Κατέστρεψαν τὸν ἑαυτό τους (χωρὶς νὰ ἰσχυριζόμαστε πὼς φταῖνε γι' αὐτό), κατέστρεψαν καὶ τὴ φτωχή τους πατρίδα καὶ τονίζομε πὼς φταῖνε γι' αὐτό.

Τὰ ἴδια λέμε καὶ σ' ὅσους νομίζουν πὼς ἔχουν ἀρκετὸ μυαλὸ νὰ βλέπουν καθαρὰ ὡς τὸ βάθος τοῦ τραγικοῦ μεταναστευτικοῦ προβλήματος.

Ὑψώνω τὴ φωνή μου στοὺς μετανάστες τῶν Κυθήρων, τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλης τῆς γῆς:

Δώσετε πίσω στὴ φτωχὴ πατρίδα σας ἐκεῖνο ποὺ οὐσιαστικὰ δὲν σᾶς ἀνήκει πιά. Ἡ ἀντίληψί σας περὶ ἰδιοκτησίας καὶ στοργῆς πρὸς τὸ πάτριο ἔδαφος δὲν εἶναι ὀρθὴ στὴν παροῦσα περίπτωσι. Θίγετε τὰ καίρια, ζωτικὰ δικαιώματα συνανθρώπων καὶ συμπατριωτῶν σας καταστρέφοντας αὐτὰ καὶ τὴν περιουσία των.

Ὑποθέτω ὅτι μὲ καταλαβαίνετε ἀρκετά. Ἂν ὄχι, θὰ σᾶς φέρω ἕνα παράδειγμα, ποὺ δίνει ἕνας καλὸς μετανάστης.

Ἐμεῖς στὴν Ὁλλανδία ἔχομε πολλοὺς ἀπ' αὐτούς. Ὄχι γιατὶ οἱ Ὁλλανδοὶ εἶναι τόσο καλοί, ἀλλὰ ἕνεκα τῆς πυκνότητας τοῦ πληθυσμοῦ στὴ χώρα μας. Ξέρετε πόσο γεμάτη εἶναι ἡ Ὁλλανδία; λοιπὸν πηγαίνετε στὴ θάλασσα, ἐκεῖ ποὺ τὸ νερὸ πολὺ σιωπηλὸ καὶ τὸ ἔδαφος ὅλο ἀμμουδερὸ καὶ καρφώσετε στὴν ἄμμο ἕνα ξυλάκι, κάτω ἀπ' τὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ. Ἂς παρομοιάσωμε τώρα τὸ ξυλάκι μὲ τὸν Ὁλλανδὸ μετανάστη προτοῦ ξεκινήση. Κι' αὐτὸς περιτριγυρίζεται ἀπὸ ἀνθρώπους, ὡς ἡ ἄμμο τοῦ γιαλοῦ. Σηκῶστε τώρα τὸ ξυλάκι καὶ κυττάξετε τί θὰ συμβῆ. Τὰ σπυριὰ τῆς ἄμμου γεμίζουν τὴν τρύπα ποὺ ἦταν ἡ θέσι τοῦ σπιριοῦ—ἀνθρώπου αὐτοῦ, σὲ δυὸ δευτερόλεπτα κι' ἐξαφανίζεται καὶ ξεχνιέται ὁλότελα ἡ θέσι ἐκείνη. Αὐτὸς εἶναι ὁ Ὁλλανδὸς μετανάστης. Κι' ἔτσι δὲν ἔχομε θέσι νὰ ἐπιστρέψωμε, δὲν ἔχομε πιθανότητα νὰ κρατήσωμε στὰ χέρια μας τὰ χωράφια μας. Ἁπλῶς πρέπει νὰ φύγωμε καὶ νὰ λησμονηθοῦμε.

Ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ στὴν Ἑλλάδα εἶναι 61 κάτοικοι κατὰ τετραγωνικὸ χιλιόμετρο, ἐνῶ στὴν Ὁλλανδία 337 (ἀριθμοὶ τοῦ 1957—1958). Στὶς κεντρικὲς ὅμως ἐπαρχίες τῆς Ὁλλανδίας, εἶναι χίλιοι (1000) κάτοικοι σὲ κάθε τετρ. χιλιόμετρο. Δὲν εἴμαστε λοιπὸν ἀπὸ ἔμφυτο γενναιόφρονες καὶ καλοὶ μετανάστες, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἴμαστε τέτοιοι.

Τέτοιος πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὁ Ἕλληνας μετανάστης ποὺ λέει:

—Νά ἡ περιουσία μου· γιὰ μιὰ λογικὴ τιμὴ τὴν δίνω σὲ σᾶς ποὺ ἔχετε ἀνάγκη ἀπ' αὐτὴν ἢ νὰ σᾶς τὴν νοικιάσω λογικά.

Αὐτὸς ἔχει ἐπίγνωσι τῆς ἀποστολῆς του σὰν μετανάστης. Τέτοιος εἶναι καὶ ὁ καλὸς Κυθήριος μετανάστης ποὺ σᾶς ἀνέφερα πιὸ πάνω. Καὶ νά, τὸ παράδειγμά του:

Εἶπε στὴ σύζυγό μου:

Κυρία Κόκσμα, ἂν μπορεῖτε νὰ βρῆτε ἕναν Κυθήριο, ἢ ἄλλον Ἕλληνα, ἢ καὶ Ὁλλανδό, νὰ ζήση στὴν περιουσία μου, μπορεῖ νὰ τὴν νοικιάση. Ἔτσι ἡ γῆ μου θ' ἀξιοποιηθῆ καὶ τὰ Κύθηρα θὰ ἔχουν ἕναν ἄνθρωπο ἐπὶ πλέον ποὺ θὰ παραμείνη ἐδῶ, πρὸς ὄφελος τῆς ἀγαπημένης μου πατρίδας. Τὸ νοῖκι θὰ εἶναι π. χ δύο λαγοὶ τὸ χρόνο... ἂν εἶναι δυνατό.

Δὲν χρειάζεται καμμιὰ ἔμφασι τὸ λαμπρὸ τοῦτο παράδειγμα· μιλεῖ μοναχό του.

Τοὺς θερμοὺς χαιρετισμοὺς καὶ τὶς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίες μου στὸν ἀληθινὸ αὐτὸ πατριώτη. Τὸ ὄνομά του εἶναι Παναγιώτης Πρινέας.

Ὁ καλὸς Κυθήριος καὶ καλὸς Αὐστραλὸς ποὺ θὰ πάη πίσω καὶ θὰ συνεχίση νὰ προσφέρη τὶς ἱκανότητές του καὶ τὴ θέρμη τῆς ζωῆς του στὴ νέα του πατρίδα. Αὐτὸς εἶναι καλὸς μετανάστης. Αὐτὸς ποὺ ὑπάρχει βαθειὰ στὴν καρδιά του μιὰ περίβλεπτη θέσι, ἀφιερωμένη στὴν παλιὰ φτωχή του πατρίδα καὶ κάνει τὸ πᾶν νὰ τὴν ἐξωραΐση πολιτισμένα, μὲ τὴν ἀξιοποίησι τῆς γῆς τῶν πατέρων του, τὴν ὑποστήριξι μιᾶς φτωχῆς οἰκογένειας καὶ τὴν τοποθέτησι τοῦ πιό στέρεου θεμέλιου λίθου γιὰ τὴν πρόοδο τῶν Κυθήρων.

Βλέπει ἀπ' τὴν ὀρθὴ γωνία τὶς ἀνάγκες τοῦ τόπου μας καὶ καταγίνεται μὲ ἀποφασιστικὰ μέτρα νὰ ἐξουδετερώση τὰ σφάλματα πολλῶν μεταναστῶν ποὺ προξένησαν, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοοῦν, μεγάλη ζημιὰ στὸ νησί.

Θέλετε ὅμως νὰ σᾶς δείξω ὡς πιὸ βαθμὸ ἀσυνειδησίας μπορεῖ νὰ φτάση καὶ ἡ ἀνθρώπινη χωματοπιστία; θὰ σᾶς μιλήσω γιὰ ἕναν... βρυκόλακα χωραφιῶν, γύρω ἀπ' τὸ χωριὸ τῶν Δοκάνων.

Ὅποιος θέλει—λέει—νὰ νοικιάση τὰ χωράφια μου, μπορεῖ νὰ τὸ κάνη· ἁπλῶς ἂς μοῦ πληρώση λίγο νοῖκι γι' αὐτά. Ὄχι καὶ τόσο πολλά, ἀκριβῶς τὸ 60 ο)ο ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα...!!!

Προσέξετε! Τέτοιοι... φίλοι τριγυρίζουν σὲ κάθε χώρα. Τοὺς βρήκαμε στὴ Γερμανία, στὰ σκοτεινότερα χρόνια τῆς ὑπάρξεώς της, στὴν Ἱσπανία, στὴν Ἀμερική, στὴν Ἑλλάδα, τέτοιους τύπους αἱμοδιψεῖς. Αὐτὸς στὴν Αὐστραλία εἶναι ἀπὸ τοὺς ἄριστα ἐγκατεστημένους. Διατηρεῖ ὅμως καὶ τὰ χωράφια στὰ Κύθηρα. Τὸ λοιπόν, μποροῦσαν νὰ τοῦ ἀποφέρουν ἕνα καλὸ κέρδος... μόνον ἑξῆντα στὰ ἑκατό.

Ἀγαπητοί μου χριστιανοί.

Μοῦ φαίνεται πὼς βλέπω τὸ ἀθάνατο καὶ τραγικὸ ἐκεῖνο ἔργο, τὸν «Ἔμπορο τῆς Βενετίας» τοῦ Σαίξπηρ. Τὸ γέρο ἔμπορο Ἑβραῖο Σάϋλωκ, ποὺ ζητᾶ τὴν σάρκα καὶ τὸ αἷμα τοῦ θύματός του.

Αὐτὸς ὁ Κυθήριος (λέτε νἆναι Κυθήριος;) χρειάζεται λεπτὰ γιὰ μεγαλύτερο πλουτισμό, χρειάζεται τὸν ἱδρῶτα, τὸ αἷμα καὶ τὴ ζωή, τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τῶν Κυθήρων. Αὐτὸς ὁ σκύλος καὶ ὁ «γιὸς τοῦ σκύλου» εἶναι λιγώτερο Γραικὸς ἀπ' ὅτι εἶμαι ἐγώ. Δὲν εἶναι Ἕλληνας, δὲν εἶναι ἄνθρωπος, εἶναι φεῖδι κολοβὸ καὶ μπορεῖ νὰ εἶναι βέβαιος γιὰ τὴν ἐχθρότητά μου. Καὶ αὐτό, πολὺ σύντομα. Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἔχω τὴν ὑποστήριξι ὅλων τῶν Κυθηρίων, ὅλων τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅλων τῶν προσφιλῶν μας μεταναστῶν. Εὐχαριστῶ τὸ Θεό, ποὺ σίγουρα δὲν ὑπάρχουν ἀνάμεσά τους τέτοια ὑποκείμενα...

Καὶ τώρα ἐρχόμαστε στὰ συμπεράσματά μας:

Ἡ μετανάστευσι ἐξυπηρετεῖ ὅταν γίνεται μὲ πάρα πολλὴ φρόνησι, ἀκριβῶς ὅπως τὸ ἀνέφερα στὸ προηγούμενο ἄρθρο μου. Γιὰ τὰ Κύθηρα ὅμως σήμερα κατάντησε καταστροφή, γιατὶ ξεπέρασε πρὸ πολλοῦ κάθε ὅριο ἀναγκαιότητας, ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Γιὰ νὰ μὴ μακρηγοροῦμε περισσότερο, ξέρετε πολλοὺς ποὺ ἔφυγαν ἀπὸ μίμησι καὶ δίψα πλουτισμοῦ, ἐνῶ μποροῦσαν νὰ ζήσουν ὑποφερτὰ ἐδῶ.

Ἔσπασε ἡ ἀσφαλιστικὴ δικλεῖδα τῆς λογικῆς ἐξόδου κι' ἔξαλλος ξεχύθηκε ἀπ' τὰ Κύθηρα γιὰ τὰ μακρυνά, χείμαρρος λαοῦ. Μέχρι τρυγὸς ἀπεμυζήθη τὸ ζωηφόρο αἷμα κι' ἄφησε πίσω του ἐξαντλημένα ναυάγια.

Ἐπιτακτικὴ καὶ ἀμείλικτη ὀρθώνεται ἡ ζωτικὴ ἀνάγκη. Ἡ γῆ τῶν Κυθήρων δὲν πρέπει καὶ δὲν μπορεῖ πιὰ ν' ἀνήκη σ' ἀνθρώπους ποὺ δὲν ζοῦνε στὸ νησί. Ἂς τὸ νοιώσωμε καλά.

Μόνον ἄν, ὅλο τὸ ἔδαφος καλλιεργηθῆ κατάλληλα καὶ μὲ σύγχρονα μέσα, μποροῦν νὰ ξαναζήσουν τὰ Κύθηρα.

Ἡ τραγικὴ ἀνυπαρξία τῆς προοδευτικῆς βιομηχανίας καὶ ἄλλων παραγωγικῶν προϋποθέσεων, πρέπει ν' ἀντικατασταθῆ μὲ τὴν ἐπιστημονικὴ ἀγροτικὴ οἰκονομία. Καὶ γιὰ νὰ φτάσωμε στὸ ὁρόσημο τοῦτο δὲν ἀρκεῖ καθόλου νὰ στέλνωνται λίγα χρήματα γιὰ νὰ ἐπιβλέπη τὶς περιουσίες ὁ Γιάννης ἢ ὁ Κώστας. Αὐτὰ εἶναι σπαταλώμενα χρήματα σ' ἐδάφη ποὺ τοὺς λείπει ἡ στοργὴ κι' αὐξάνουν τὴν ἔρημο. Ἡ γῆ δὲν παράγει ὅταν τὴν ἐπιβλέπης, δηλ. ὅταν τὴν βλέπει μονάχα. Ἡ... ἀφιλότιμη θέλει δουλειά.

Νέο αἷμα, κατὰ προτίμησι ἀπὸ Κυθηρίους, πάνω στὸ ἔδα-

ΙΕΡΑΡΧΗΣ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας κ. κ. Ἰεζεκιὴλ ἐν μέσῳ Κυθηρίων ἐθελοντικῶς ἐργαζομένων εἰς δενδροφύτευσιν παρὰ τὸν Ἅγ. Θεόδωρον, ἐν τῷ πλαισίῳ γενικωτέρου προγράμματος δενδροκομίας ἀνὰ τὴν νῆσον, καταρτισθέντος παρὰ τοῦ ἐν Κυθήροις κλιμακίου τοῦ Π. Σ. Ε.

ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ

Κυθήριοι,

Ἡ τεχνικὴ ἀνάπτυξις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ποὺ σᾶς ἀπήλλαξεν ἀπὸ τόσους μόχθους, προσκρούει ἀποκαρδιωτικῶς εἰς τὸν ἀπολύτως ἀσύμφορον πλέον, κατατεμαχισμὸν τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας.

Ἐὰν δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ ἐπανέλθετε εἰς τὸ πρωτόγονον ἄροτρον, ἐὰν κατεπονήθητε ἀρκετὰ μὲ καταθλιπτικὰς μετακινήσεις εἰς τοὺς μεμακρυσμένους ἀπ' ἀλλήλων μικροαγροὺς σας, ἐὰν δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ ὑποβληθῆτε εἰς στροφὴν 180 μοιρῶν πρὸς ὀπισθοδρόμησιν, ἐνδιαφερθῆτε μὲ θάρρος καὶ ἀπόφασιν, διὰ τὸν ἀναδασμὸν τῆς γῆς σας.

Οὐδεμίαν ζημίαν θὰ ἔχετε, ἀντιθέτως δέ, μέγα θὰ εἶναι τὸ κέρδος σας.

Ὅσον δύσκολον καὶ ἂν φαίνεται, τυγχάνει εὐχερὲς κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν.

Ο ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ εἶναι ἡ μεγίστη τῶν ἀναγκῶν σας.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΠΑΡΑ ΞΕΝΟΙ

Τὸ ζεῦγος Κόκσμα εἰς τὴν πλατεῖαν Ἁγ. Θεοδώρου, κατὰ πρόσφατον ἐθελοντικὴν προσπάθειαν Κυθηρίων, πρὸς δενδροφύτευσιν τῆς περιοχῆς

ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ

Λαογραφία

Κυθηραϊκές Μαντινάδες

553
Τ' ἄστρη μὲ τ' ἄστρη μάχονται
κι' ἡ πούλια μὲ τὴ δύσι
κι' ἐγώ μὲ τήν ἀγάπη μου
ἔχω μεγάλη κρίσι.

554
Ὡς εἶναι ὁ τάφος σκοτεινός
ἔτσ' εἶναι κι' ἡ καρδιά μου
κι' ὡς τρέχ' ἡ βρύση τό νερό
τρέχουν τά δάκρυά μου.

555
Ἄχι τό πορτοκάλι μου
ἄχι τό γιασεμί μου
καὶ νά τό σφιχταγκάλιαζα
κι' ἄς ἔβγαιν' ἡ ψυχή μου.

556
Θυμίσου ὄντες ἐρχόμουνε
τή νύχτα κι' ἔβρισκά σε
κι' ἐφίλου σε κι' ἐφίλειες με
κι' ἐσφιχταγκάλιαζά σε.

557
Θυμίσου ὄντες ἐπαίζαμε
μαζί τό κλεφτοφίλι
κι' ἐφίλου σε στό μάγουλο
κι' ἐφίλιες με στά χείλη.

558
Ἐσύ π' αὐτοῦ κι' ἐγώ πό δῶ
τά δυό μαραίνομάστε
κόψε κλωνί βασιλικό
γιά νά μυρίζομάστε.

559
Ἀμάραντε βασιλικὲ
φουντῶσαν τά κλαδιά σου
κι' ἀπόνα μίλι κι' ἀπό δυό
γροικῶ τή μυρωδιά σου.

560
Μὲς τήν καρδιά μου σ' ἔβαλα
ρόδο κι' ἐφύτεψά σε
καὶ δὲν σὲ βγάνω γώ πό κεῖ
ὡς τε νά ζῆς καὶ νάσαι.

561
Νάμουνα κι' ἴντα νάμουνα
γάντζος τοῦ φουστανιοῦ σου
νάμουνα πουλαδάκι σου
σπαλέτο τοῦ κορμιοῦ σου.

562
Νάχα μιά βάρκα δίκουπη
καὶ τόν καιρό στό χέρι
καὶ νά ξημερωνόμουνε
στοῦ Καψαλιοῦ τά μέρη.

563
Νάχα μιά βάρκα μὲ πανί
σκοτῶστρα τῶν κυμάτω
καὶ νά ξημερωνόμουνε
στόν Καραβᾶ πό κάτω.

564
Καὶ μὲ τό ζόρι πέρνω σε
καὶ μὲ τήν καλωσύνη
κι' ἄς πάη κι' ἡ μαννοῦλα σου
στή Χώρα νά μὲ κρίνη.

Λαογραφική συλλογή τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Τύπου»

Παροιμίες

Γιά θάνατο καὶ γιά βροχή, θεό νά μήν παρακαλῆς.

Μήν τάξης τοῦ ἁγιοῦ κερί, καὶ τοῦ παιδιοῦ κουλούρι.

Μὲ τό Θεό τἄχεις καλά, τσ' ἁγιοῦς μήν τζή φοβᾶσαι.

Ἡ νύχτα βγάζει πίσκοπο κι' ἡ αὐγή μητροπολίτη.

Ἀπ' τό βάρδα ὡς τό νιό, τῦφλα νἄχουνε κι' οἱ δυό.

Ἄν δὲν χαθοῦν νοικοκυροί, πράματα δὲν ρημάζουν.

Τόν καλύτερο καρπό τονε τρώει ὁ χοῖρος

Γιά σου, κι' ἀλάργου πό κοντά σου

Σάν δὲν βλέπεις ποῦ πατᾶς κάλλιο σου μήν περπατᾶς.

Ἄχ κακοῦργα θάλασσα· ἠῦρες βλάχο καὶ γελᾶς, καὶ λεμόνια καὶ κυλᾶς.

Στίχοι Ρωτόκριτου

Ἀπ' ὅτι κάλη ἔχει ἄνθρωπος
τά λόγια 'χουν τή χάρι
νά κάνουσι κάθε καρδιά
παρηγοριά νά πάρη.

Κι'ἴδπου κατέχει καὶ μιλεῖ
μὲ γνῶσι καὶ μὲ τρόπο
κάνει καὶ κλαῖσι καὶ γελοῦ
τά μάτια τῶν ἀνθρώπω.

★

Ἄλλο δὲν εἶν' τό γιατρικό
τοῦ πόνου ὄντε ν' ἀρχίση
παρά ζιμιό νάβρῃ ἀφορμή
νά τοῦ ξεληστμονήση.

Νά βάνῃ μὲς τό λογισμό
χίλιες βολὲς τήν ὥρα
ποιά ν' τζῆ τιμῆς τά κέρδητα
καὶ τσ' εὐγενιάς τά δῶρα.

Τά χόρτα π' ἀγκυλώνουσι
τ' ἀγκάθια ποῦ κεντοῦσι
γιά πελελοὺς τοὶ κράζουσι
ὅσοι κι' ἂν τά κρατοῦσι.

Κιανεὶς τό χέρι στή φωτιά
μή γκίξῃ γιατί καίγει
μὲς τό πηγάδι κάρβουνα
κιανεὶς μήν πᾶ γυρεύει.

★

Ἐτοῦτο ἡ φύσι τόδωκεν
εἰς τήν καϋμένη σάρκα
τόνα κορμί νά συμπονεῖ
τ' ἄλλου κορμιοῦ τήν πλάκα.

Καὶ τόν ὀχτρό του σάν ἰδῆ
κιανεὶς πῶς πᾶ νά θάψου
δὲν ἠμπορεῖ τά μάτια του
παρά νά τονε κλάψου.

Γνωμικά

ΚΑΚΙΑ

Πόσο πικρή εἶναι ἡ συγκομιδή τοῦ κακοῦ, γιά τό καλό ποῦ σπείραμε.

Παῦλος

Κανένας δὲν εἶναι τόσο κακός, ὅσο θέλε, νά φαίνεται.

Κουϊντιλιανός

Ὁ κακός τό πρωΐ, τό βράδυ χειρότερος.

Βυζαντ. παροιμία

Ἡ κατάρα τοῦ κακοῦ εἶναι ὅτι ἐξακολουθεῖ νά γεννάει τό κακό.

Σίλλερ

Ἄν θέλεις ν' ἀπαλλαχτεῖς ἀπ' τίς κακὲς σου προδιαθέσεις, πρέπει ν' ἀποφεύγεις τίς κακὲς συναναστροφές.

Σενέκας

φος, ποὺ μπορεῖ νά τό ἀξιοποιήση καὶ ν' ἀναπτύξη τόν τόπο, νά τί μᾶς χρειάζεται.

Καὶ γιά τό σκοπό αὐτό, ὑπάρχουν τρεῖς τρόποι :

Ὁ πρῶτος εἶναι ὡς τοῦ κ. Παν. Πρινέα ὅπως εἴπαμε. Ἕνα βῆμα μὲ λαμπρή προοπτική. Ἡ ἀφιλοκερδής καὶ πατριωτική διάθεσι τῆς ἐγκαταλειμένης περιουσίας ἀπ' τοὺς ξενητεμένους ἰδιοκτῆτες σὲ ντόπιους, συγγενεῖς, χωριανούς, Κυθηρίους καὶ ἄλλους Ἕλληνες ποὺ θά τήν καλλιεργήσουν οἱ ἴδιοι.

Ὁ δεύτερος εἶναι τοῦτος :

Μακρυνὲ μετανάστη Σὲ καλῶ νά ἐπιστρέψης τήν παλιά καὶ ρημαγμένη περιουσία σου, στήν πατρίδα ποὺ τῆς ἀνήκει καὶ τήν χρειάζεται ἄμεσα. Καὶ ἂν σοῦ χρειάζονται μερικά χρήματα, ἄς πληρώσουν οἱ κοινότητες κι' ὄχι περισσότερα ἀπ' ὅσα πληρώνει ἡ κυβέρνησι γι' ἀκαλλιέργητα μέρη.

Καὶ ὁ τρίτος τρόπος εἶναι :

Ἀσήμαντος ἀριθμός ἀπό σᾶς, μετανάστες, ἔστω κι' ἐλάχιστοι, δώσετε τά κτήματά σας στό Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν. Καὶ ἂν χρειάζεσθε ἀποζημίωσι, σᾶς τήν παρέχομε, ἀλλά ὄχι μεγάλα πράγματα, γιατί δὲν εἴμαστε πλούσιοι ὅπως ἴσως νομίζετε. Σᾶς ἐγγυώμεθα δὲ νά τήν ἀξιοποιήσωμε περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά καὶ νά τήν προσφέρωμε στό νησί ἀγνώριστη, ἔτσι ποὺ ν' ἀλλάξῃ τήν ὄψι του. Ἄν καὶ ὑπάρχει τό ἐνδεχόμενο νά μήν κατορθώσωμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι νά δοῦμε τό ἀποτέλεσμα γιατί ἡ ὄψι τῆς ἐρημώσεως ἐπροχώρησε πέραν τοῦ δέοντος.

Δύστυχα ρημαγμένα Κύθηρα !

Ὡρκιστήκαμε νά τά φέρωμε ἄλλη μιά φορά στή ζωή. Αὐτό μπορεῖ νά γίνη μὲ τό σύνθημα :

«ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ»

Κάτοικοι τῆς νήσου. Κοντινοί καὶ μακρυνοί μετανάστες μας: Θέλετε πρόοδο καὶ πολιτισμό ;

Ἀπό τήν «ξελάθρα» θά ξεκινήσωμε.

Καταλάβετέ το.

ΓΕΩΡ. ΚΟΚΣΜΑ

ΥΠΟΒΛΗΤΙΚΑ ΤΟΠΙΑ

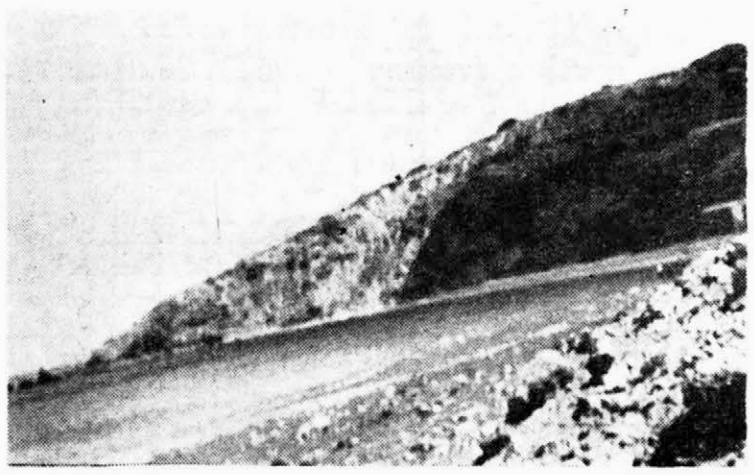

Κομμάτι Φυριάμμου

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ -- ΠΟΥΛΑΚΗΣ

(Ἡ Πολιτεία, ἀπένειμεν «Ἀργυροῦν Βασιλικόν εὔσημον τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως Β' τάξεως», εἰς Π. Κορωναῖον... (Β.Ε.Ι. 28070/40β/12.5.61).

Ἡ Πολιτεία, σοῦ στεφανώνει,
τά ρημαγμένα μαλλιά σήμερα, ...
. . . . . .
... Πᾶνε εἰκοσιπέντε τόσα χρόνια
Γέροντα ... Θυμᾶσαι ;

Ἦταν ἓν ἀστέρι στόν οὐρανό,
τῆς Καλλιθέας ποὺ σάλπιζε
τήν ἔλευσι ἑνός Μεσία.
—Κι ἦταν ἕνας μαγνήτης ἀνίκητος,
ποὺ καλοῦσε τούς Μάγους. . .

Ὄρθιος, ὅπως ὁ κάβο—Μαλιάς
ὁ πελώριος,
μὲ ὑποδέχτης στό κεφαλόσκαλο
καὶ στό γρανιτένιο σου μέτωπο
ριγοκοποῦσαν ἀντάρες. . .

Μιά παπαρούνα πυράκτωνε τό
διάφανο στῆθος σου,
(τά φύλλα της, οἱ καϋμοί,
οἱ λαχτάρες κι οἱ πόθοι μας)
καὶ πλάϊ της, τ' Ὄνειρό σου
θλιμμένο. . .

Πᾶνε εἰκοσιπέντε τόαα χρόνια
Γέροντα . . . Σήμερα,
ὄρθιος ὅπως ὁ κάβο—Μαλιᾶς
ὁ πελώριος,
μὲ ὑποδέχεσαι πάλι σὲ
κεφαλόσκαλο
καὶ στό γρανιτένιο σου μέτωπο
πάλι ριγοκοποῦν οἱ ἀντάρες

Μόνο πού, στό διάφανο,
στῆθος σου, σήμερα
χαμογελᾶ τ' Ὄνειρό σου . . .
καὶ πλάϊ του,
ἡ Συνέπειά σου, ὑπέρλαμπρη,
πού σ τ ε φ α ν ώ ν ε ι,
τήν Πολιτεία . . .

Ἀθήνα 30—7—51

ΠΑΝΟΣ ΦΥΛΛΗΣ

ΚΟΧΥΛΙ

Εἶμαι, δὲν εἶμ' ἐγὼ νεκρὸ
μὲ τό γραμμένο σῶμα
μὲ τῆς στεριᾶς, τῆς θάλασσας
καὶ τ' οὐρανοῦ τό χρῶμα.

★

Πέθαν' ἡ πρώτη μου ψυχή
κι' ἀπόχτησα μιάν ἄλλη
πλατειά σάν τόν πολύ καιρό
σάν ἄβυσσο μεγάλη.

Σάν φιλντισένιο κρούσταλλο
σ' ὠκεανό χρωμάτου
ποὺ καθρεφτίζει τό νεουνιά
στό γοργοπέρασμά του.

★

Ἔτσι τίς ὧρες ἀπερνῶ
σ' αἰωνιότη θεία
καὶ σ' ἕναν κόσμο τρυφερό
ποὺ κλεῖ τήν ἁρμονία.

Λίτσα Καβάκου—Στρατηγοῦ

Η ΡΙΜΑ ΤΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

Θέ μου νά μπόρου νάπρατα
τοῦ Κόκσμα τά χατήρια
καὶ μὲ χαρουπολιόδεντρα
νά γιόμιζα κρωτήρια.

Καὶ μὲ νερά τρεχούμενα
ξελάθρες νά καρπίσω
καὶ μὲ βοσκίνες ξώχειλες
κοντράδες ν' ἀναστήσω.

Νά ἴδω λακούδια πράσινα
ξεχώραφα δροσάτα
καὶ καταράχια ἀδιάβατα
συνάμπελα γιομάτα.

Κι' ἀπὲ νά βγῶ στό ξάγναντο
τοῦ κάβου νά μηνύσω
πῶς τή βροχή ποὺ μούκλεβε
τοῦ τηνε πέρνω πίσω.

Καὶ πῶς θά ξαποστέρνω του
ὅλη τήν κατσιφάρα
ποὺ φέρνει μούχλα στό μυαλό
καὶ στό κορμί μας βάρα...

Κι' ὄντες ἀνθίζου διάσελα
κι' ἐρμιὲς θά λουλουδίζου
κερῆθρες μέλι νἄβλεπα
καὶ βέργες νά σκαμπίζου.

Καὶ νά γλυκοδεχόμουνα
προτοῦ νά ξεψυχίσω
τή σκούνα ποὺ τόν Ἔρωτα
θά ξαναφέρνη πίσω.

Κι' ἀπό τά συχαρίκια του
μήν ἔπερν' ἡ ἀντριά μου·
μπάρε μου θά γλυφόντουσα
τά γεροντάματά μου.

Νά μπόρου λέει νάπρατα
τοῦ Κόκσμα τά χατήρια
κι' ἄς μὲ κακολογούσανε
πόρτες καὶ παραθύρια.

Κι' ἄς μήν τελειώνανε ποτὲς
τ' ἀσφαλτοστρώματά μας
φτάνει νά ξαποσταίναμε
πό κάτω στά δεντρά μας.

Μαγάρι τά Τσιρίγο μας
στούς ἴσκιους νά βουλοῦσε
κι' ἀπό τόν ὕπνο ὁ Ποταμός
ποτές του καὶ ξυπνοῦσε.

Ἄς κορφοπρασινίζανε
ὅλα μας τά κρωτήρια
κι' ἄς πνίξανε τά τοπικά
κι' ὡραῖα πανηγύρια.

Κι' ἐκιά ποὺ τώρα μὲ τραβᾶ
ἡ χαμοπριναρέα
τοῦ χρόνου τυλιχώνει με
ἡ ξυλοκερατέα.

Ποῦχει πλατέο φύλλωμα
καὶ μὲ κρυφοσκεπάζει
καὶ ποὺ στό κάτω τσή γραφῆς
μοῦ κουτελοταιριάζει.

Ἄς ἐγινότανε μαθὲς
τοῦ Κόκσμα τό χατήρι
κι' ἄς μήν ἐχτίζανε ποτὲς
τοῦ Διακοφτοῦ γιοφύρι.

Γιά νἄχουνε κι' οἱ γλάροι μας
κάπου νά ξαποστᾶνε
κάπου νά ζευγαρώνουνε
κάπου νά κουτσουλᾶνε.

(Θά τοῦχτιζ' ὁ Βιαρόπουλος
παλάτια τοῦ ξωτάρου
ἂν δὲν τόν ἀλικόντιζαν
οἱ κουτσουλιὲς τοῦ γλάρου).

Νά σ' ἔβλεπα Τσιρίγο μου
σάν τῆς Ἐδέμ τόν κῆπο
κι' ἄς μήν ἐδιάβαζα ποτὲς
τή «Δρᾶσι» καὶ τόν «Τύπο».

Ἀποῦναι σάν τοῦ λόγου σου
γιομᾶτες κατσιφάρα
ποὺ φέρνει μούχλα στό μυαλό
καὶ στό κορμί μας βάρα.

Ἔ, καὶ νά μπόρου τοσοδά
τοῦ Κόκσμα νά βοηθήσω
τή φόρα γιά τήν ξενητειά
νά τηνε σταματήσω.

Ποῦ γιά τό μαῦρο μαμωνᾶ
«στοῦ κερατᾶ τή μάννα»
ντουγροῦ γιά τήν Αὐστράλια
καὶ τήν Ἀμερικάνα.

Ὅπου στραφῆ στήν ξενητειά
κουκιά τοῦ μαγερεύει·
κακά τά ξένα κόλυβα
κι' ἀπού τά μνημονεύει.

Ἄχι, νά μπόρου νάπραττα
τοῦ Κόκσμα τό χατήρι
καὶ μπουσουλώντα ἄς πάαινα
καὶ μὲ τ' ἀκουμπιστήρι.

Ἔχει ὁ καιρός γυρίσματα
καὶ ξαστεριὲς ἡ δύσι
κι' ἡ προσευχούλα μου μπορεῖ
μιά μέρα νά καρπίση.

Μπούμπουρας

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

Ἐξαίρομεν τό ἔργον τῆς «Κυθηραϊκῆς Λέσχης» Ἀθηνῶν, διά τήν πολλαπλῆν χρησιμότητά της.

Ἀποτελεῖ ἐμφανίσιμον ἐντευκτήριον τῶν συμπατριωτῶν εἰς τήν καρδίαν τῆς πρωτευούσης πρός ἱκανοποιητικήν ἐπίλυσιν πλείστων ζητημάτων αὐτῶν, ἀνάπτυξιν τῶν μεταξύ των σχέσεων, οἰκείαν ψυχαγωγίαν καὶ ἀξιοπρεπῆ προβολήν των εἰς πάντα ξένον. Ἐπιβάλλεται συνεπῶς πᾶσα ὑποστήριξις αὐτῆς (δοκιμαζομένης ἤδη) καθ' ὅσον ἐὰν ἀπωλεσθῆ, ἀσφαλῶς θά ἐκτιμηθῆ ἐπαξίως, ἀλλά θά εἶναι πλέον ἀργά

●

Βάσει ἀριθμοῦ πρωτοκόλλου, πλοίου, οἱ ἐπιβάται τοῦ ἀτμοπλοίου «Μυρτιδιώτισσα» ἦσαν κατά τι ὀλιγώτεροι τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀνωτάτου ὁρίου (ὡς διεπιστώθη κατ' ἔλεγχον) εἰς πρόσφατον ταξίδιον αὐτοῦ ἀνά τήν ἀγονόν μας. Παρά τόν φαινομενικόν συνωστισμόν, παρηκολουθήσαμεν τήν περισυλλογήν τῶν εἰσιτηρίων καθ' ἣν ὁ ἀρχιλογιστής κ. Εὐάγγελος Μαστρογεωργίου διεφώνησε πρός ἐπιβάτην κατευθυνόμενον εἰς Κυπαρίσσι καὶ ἀρνούμενον νά καταβάλη τό ἀντίτιμον ἡμίσεος εἰσιτηρίου διά τό τέκνον του, ἂν καὶ ἀντελήφθη ὅτι ὤφειλε νά πληρώση. Κατόπιν τούτου ὁ ἀρχιλογιστής χωρίς νά χάση τήν ψυχραιμίαν του καὶ πρός ἀποφυγήν ἀντεγκλήσεων, ἐπλήρωσεν ἐξ ἰδίων, ὁπότε ὁ ἐπιβάτης μεταμεληθεὶς ἀπεπειράθη ἐπανόρθωσιν, μή γενομένην ὅμως δεκτήν, ἐφ' ὅσον ἔθεσεν ζήτημα πίστεως. Τοιοῦτοι ὑπάλληλοι τιμοῦν ὁλόκληρον τό πλήρωμα, τό πλοῖον καὶ τόν πλοιοκτήτην αὐτοῦ.

●

Εἰς τόν χορόν τῶν Λογοθετιανίκων κατά τήν 6ην Αὐγούστου, ἐπεκράτησεν ἀτμόσφαιρα ἐγκαρδιότητος καὶ ἀνοικτῆς ψυχαγωγίας, χάρις εἰς τό λάκτισμα τῆς τῆς ρουτίνας, μὲ τήν προβολήν τῶν τοπικῶν μας χορῶν. Τό αὐτό συνέβη καὶ εἰς τό μεσαῖο καφενεῖον Μυλοποτάμου κατά τήν ἑσπέραν τῆς ἑορτῆς ἁγ. Σώζοντος, χάρις εἰς τήν περίφημον δημοτικήν ὀρχήστραν Τσαγκαροβρεττοῦ καὶ τούς ἐξ Αὐστραλίας μετανάστας μας ποὺ διατηροῦν μὲ ὑπερηφάνειαν τάς καλλιτεχνικάς παραδόσεις μας.

Εἰς τόν χορόν ὅμως τῆς Ἁγ. Πελαγίας κατά τήν 22αν Αὐγούστου, ἐπεκράτησεν κάπως ἡ ξενομανής καὶ ἀποκρουστική κλειστή ψυχαγωγία τῆς ἐτικέττας μὲ τούς ξενομπασάρικους εὐρωπαϊκούς, διότι οἱ χορευταί, δὲν κατεδέχοντο ἴσως νά ξεπέσουν στό λαουτζίκο ὅπως συμβαίνει καὶ εἰς τήν Χώραν. Ὁμολογουμένως ἡ ὄψις των ἐπροκάλει φαιδρότητα, καθ' ὅσον ἐστροβιλίζοντο μὲ ὕφος σπαρακτικόν, ὡς νά ἐμοιρολογοῦσαν τήν μάννα των.

●

Εἰς τόν χορόν τοῦ Ποταμοῦ κατά τήν 15ην Αὐγούστου ἔκαμε δειλά τήν ἐμφάνισίν του καὶ τό ρόκ-ἐν-ρόλ, προκαλέσαν... ὀκάδας τινάς χειροκροτημάτων αἰσθητικῶς ἀπαραδέκτου ἀλληλεγγύης. Ἐνῶ ἂν ἐτολμοῦσε νά χορέψη κανείς μπάλλο ἢ διπλό «πωπώ ντροπὲς ὁ χωριάτης!».

Ἡ ἀνθρωπίνη ἀφέλεια περιβαλλομένη τόν μανδύαν τοῦ σνομπισμοῦ, εἶναι νά «σπᾶτε πλάκα» μαζί της.

●

Οἱ Ἀμερικανοί χορευταί τοῦ ρόκ-ἐν-ρόλ, κινοῦν ἀποτόμως ἐνίοτε τήν ἀριστεράν χεῖρα πρός τά ἄνω ἐν εἴδει νευρικοῦ τίκ, ὡς αὐτόματον ἀναγκαστικήν τάσιν τῆς χειρός, ἵνα συνακολουθήση τούς πόδας εἰς τό ἐξωφρενικόν «ἀντριπήδι».

Καὶ αὐτό ἀκόμη τό μιμοῦνται πιστῶς οἱ ἐξευρωπαϊσμένοι φωστῆρες τοῦ ρόκ ἐν-ρόλ εἰς τά Κύθηρα, ὡς ὑψηλόν ἐπίτευγμα τέχνης

Δὲν μπορεῖ· γιά νά τό κάνουν οἱ ξένοι, κάτι θά ξέρουν αὐτοί...

●

Ἄς πάρωμεν ὅμως καὶ μίαν ἄλλην πλευράν τοῦ σκανδαλώδους θέματος. Εὐρωπαῖα κυρία ἡ ὁποία σημειωτέον δὲν γνωρίζει κἂν τήν ἑλληνικήν εὑρεθεῖσα προσφάτως εἰς Κύθηρα, παρηκολούθησεν ὅλους τούς χορούς, ἔλαβε δὲ καὶ ἐνεργόν μέρος εἰς αὐτούς. Ὁπότε, ἐρωτηθεῖσα ποίαν γνώμην ἔχει διά τό φόξ καὶ τό ταγκό ὅπως τά χορεύουν οἱ συμπολῖται, ἀπήντησεν :

—Αὐτοί δὲν εἶναι χοροί.

—Ἀλλά τί εἶναι ;

—ΤΙΠΟΤΑ.

Ἐρωτηθεῖσα κατόπιν διά τά τσιριγώτικα ρόκ ἐν ρόλ καὶ τσαρλεστον, ἠρκέσθη νά καγχάση θορυβωδῶς.

Ἐρωτηθεῖσα τέλος διά τούς τσιριγώτικους χορούς,ἀπήντησεν:

—Ἐσεῖς δὲν φθάσατε ἀκόμα στήν ὡριμότητα νά ἐκτιμήσετε τούς ὡραίους χορούς σας, γιατί δὲν ξέρετε ἀπό τέχνη. Ἐπληροφορήθηκα μάλιστα, πῶς τούς ξεχάσατε κιόλας.

Καὶ εἶναι φυσικό, ἀφοῦ περνᾶτε τώρα τή ζοῦγκλα.

Ξεπερᾶστε την καὶ τά λέμε.—

Τό λοιπόν, ἄς τά ἔχουν ὑπ' ὄψιν των αὐτά οἱ βετεράνοι μας εἰς τό τσιλιποῦρδι, ἤγουν δηλαδή, οἱ Εὐρωπαῖοι τούς χοροϊδεύουν περισσότερο ποὺ χορεύουν τούς . . . εὐρωπαϊκούς, παρά ἐὰν ἐχόρευαν τούς ντόπιους.

●

Δὲν εἴχαμεν ἀρκετούς Κυθηρίους παραθεριστάς ἐφέτος. Ἀντιθέτως ἐπληροφορήθημεν ὅτι πολλοί Κυθήριοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἐτράπησαν πρός διαφόρους νήσους καὶ ἄλλα ξένα κέντρα παραθερισμοῦ.

Γνωρίζομεν ὅτι τά Κύθηρα μειονεκτοῦν ἐν πολλοῖς ἀκόμη.

Ἄς γνωρίζουν ὅμως καλῶς καὶ οἱ συμπατριῶται μας ὅτι πουθενά δὲν εἶναι σάν τήν πατρίδα των. Καὶ τοῦτο διότι ἡ οἰκειότης τοῦ περιβάλλοντος, ἐπαυξάνει τήν ψυχαγωγίαν τοῦ θεατοῦ καὶ τήν ἀπόλαυσίν του. Ἄς τό προσέξουν αὐτό. Ἄλλωστε τό εἶπε καὶ ὁ Παλαμᾶς :

Ἐμένα στήν πατρίδα μου
ἔχει ὀμορφιά καὶ χάρι
τό πιό μικρότερο δεντρί
τό πιό ξερό χορτάρι.

Τό σπίτι ποὺ γεννήθηκα
κι' ἄς τό πατοῦν οἱ ξένοι
εἶναι στοιχειό ποὺ μὲ καλεῖ
ψυχή ποὺ μὲ προσμένει.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Π. ΞΑΝΘΗΝ :
Ἡ προβολή ἐκλεκτῆς λαογραφίας, ἀποτελεῖ θεμέλιον λίθον, τῆς δημοσιογραφικῆς μας ἀποστολῆς.

Γ. Ι. Κ. ΕΛΒΕΤΙΑΝ :
Ἡ ὁλοκληρωμένη ρυθμική (αἰσθητική) πεζογραφία, θά προσφέρη στερεάν τεχνικήν βάσιν, εἰς τήν ποίησιν τοῦ μέλλοντος.

Π. Α. Τ. ΑΘΗΝΑΣ :
Ὁ βαθμός χρησιμότητος, εἶναι μέτρον γνώσεως των πραγμάτων.

Α. Φ. ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ :
Τό ποίημά σας ἄρτιον εἰς μορφήν, μειονεκτεῖ εἰς περιεχόμενον.

Ε. Φ. Π. ΚΥΘΗΡΑ :
Γράφετε : «Εὐχαριστοῦμεν τόν μέγαν εὐεργέτην μας ποὺ μᾶς ἔκαμεν ξενόναν πολιτελῆν καὶ τόν ἀπόστηλεν εἰς τοῦς ξένους».
Διά νά τόν φιλοξενήσουν βεβαίως.

Β. Τ. ΚΥΘΗΡΑ :
Γράφετε : «Ἡ ὡραία ψυχαγωγία μας ἦτο ἀποτέλεσμα τῶν κυνῶν ἀπολαύσεων».
Φανταζόμεθα καὶ τῶν κυνῶν τήν ψυχαγωγίαν.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΦΩΤΟ-ΣΟΦΙΟΥ

Ποταμός Κυθήρων

Νέον πλήρως συγχρονισμένον ἀτελιέ.
Πάσης φύσεως φωτογραφικαί ἐργασίαι.
Ἀρτίως ἐξωπλισμένον ἐργαστήριον ἐκτυπώσεων — ἐμφανίσεων—μεγεθύνσεων.
Ἐμπλουτισμός τοῦ συγκροτήματος διά τελευταίου τύπου τεχνικῶν ὀργάνων, τελείας ἐπεξεργασίας ἐγχρώμων φίλμ, κινηματογραφικῶν καὶ Slides.
Φωτογραφικαί μηχαναί, φλάς, φωτόμετρα, τρίποδα, τηλέμετρα καὶ λοιπά ἐξαρτήματα.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ο ΑΪΝΣΤΑΪΝ ΚΑΙ Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΒΟΜΒΑ

(*Διάλεξις ἐκφωνηθεῖσα εἰς τὴν Ζάκυνθον τὴν 23—4—61 ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος μηχανικοῦ κ.* ΔΗΜ. ΖΑΓΛΑΝΙΚΗ).

ΣΑΝ ΚΡΙΤΙΚΗ

Ἦρθε κι ὡς τὰ χέρια μου, τὸ ἔντυπο τῆς παρακάτω διάλεξης, ποὺ δόθηκε στὶς 23/4 αὐτοῦ τοῦ χρόνου καὶ ποὺ κατὰ γενικὴ ἐπίμονη παράκληση ἐπανελήφθηκε τέσσερις φορές, στὴ Ζάκυνθο, ἀπὸ τὸν πνευματικὸ ἄνθρωπο κι ἐπιστήμονα, συμπατριώτη καὶ φίλο κ. Δημήτρη Ζαγλανίκη.

Θέμα τῆς διάλεξης αὐτῆς εἶναι: «Ο ΑΪΝΣΤΑΪΝ ΚΑΙ Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΒΟΜΒΑ».

Τούτ' ἡ γεννηά, ἡ δική μας, μὲ τὴν ψυχὴ στὸ στόμα ἀπὸ ὑπερκόπωση, φτάνει σὲ λίγο στὸ τέρμα της, ἀνάμεσα ἀπὸ πολυδαίδαλες στιγμές, γιομάτες ἄγχος κι εὐθῦνες.

Αὔριο, ὁ ἱστορικὸς τῆς ἐποχῆς μας, θὰ καταλογίση τὶς εὐθῦνες μας, θὰ ψέξη τὰ σφάλματά μας, θὰ ἐπαινέση τὰ ἐπιτεύγματα. Καθόλου ὅμως δὲν θὰ μπορέση νὰ παραβλέψη τὶς ἀστραπιαῖες ταχύτητες μὲ τὶς ὁποῖες μᾶς ἔπληξαν οἱ σύγχρονες, πολύμορφες, κοινωνικές, ἐπιστημονικὲς καὶ πνευματικὲς ἐπιπτώσεις, ἀπαιτώντας στὴ σύγκρουσή τους αὐτή, λύσεις καὶ ἀφομοιώσεις ἀπὸ μᾶς. Οὔτε καὶ τὴν ὑπερένταση στὴν ὁποία μᾶς ὑποχρέωσαν νὰ ζοῦμε. . .

Καὶ θὰ μπορούσαμε πιά, ἀποκαμωμένοι νὰ καθίσωμε σὲ μιὰν ἄκρη, ἀρνούμενοι, δικαιολογημένα, κάθε παραπέρα λαχάνιασμα.

Ὅμως, ἡ γεννηά μας, τὴν ἀδράνεια, δὲν τὴν ἐπιθυμεῖ.

Κι ἀγκομαχῶντας καὶ κάθιδρη, ὀρθώνει τὸ ὑπέροχο ἀνάστημά της κόντρα στὸ πνεῦμα τοῦ κακοῦ.

Μ' ὅλες τὶς λιανισμένες δυνάμεις της, μάχεται πάλι ἀσύγκριτα, μάχεται νὰ προλάβη ἕναν καινούργιο πόλεμο, ἕναν πόλεμο, πού, ὅμοιό του, δὲν εἶδε ποτὲς ὡς τὰ σήμερα ἡ γῆς. . .

Αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ διάλεξη ποὺ χάρισε στὴ Ζάκυνθο τοῦτο τὸ χρόνο ὁ Δ. Ζ. . .

Χαίρομαι ἰδιαίτερα ποὺ μοῦ δίνεται σήμερα ἡ εὐκαιρία νὰ πῶ δυὸ λόγια γι' αὐτόν. Τὸ πορτραῖτο τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου κι ἐπιστήμονα Δ. Ζ., ὅλο καὶ πιὸ ψηλὰ καρφώνεται, ὅλο καὶ πιότερο πλαταίνει.

Αὔριο, ὁ μικρός μας τόπος, θὰ σεμνύνεται, γιὰ τὶς σημερινές, γόνιμες μορφές του. Ἀνάμεσά τους ὅμως--τὸ προβλέπω ἀλάθητα—θὰ λαμπυρίζη φωτεινὰ ὁ Δημήτρης, ὁ καλλιτέχνης Δ. Ζ., ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος Δ. Ζ., ὁ ἐπιστήμονας Ζαγλανίκης.

Ἂς ἀφίσω ὅμως, νὰ κάνη τὴν ἐμφάνισή του μόνος του, ἂς δώσω τὴν εὐκαιρία νὰ κριθῆ καὶ τὸ ἐπιστημονικό ὕψος του ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπώτερο νόημα τῆς ἱστορικῆς διάλεξής του, τὸ νόημα ποὺ περικλείνει ὅλο τὸ ΧΡΕΟΣ καὶ τὴν ΠΡΟΣΦΟΡΑ τοῦ σημερινοῦ ὑπερκουρασμένου Ἀνθρώπου. Θἄταν ἔτσι καλλίτερο καὶ γιὰ σᾶς, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ Ζαγλανίκη, ἀπ' ὅ,τι ἄλλο, ἔχω χρέος, νὰ πῶ γι' αὐτόν.

Π. ΦΥΛΗΣ

Α) ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σήμερα ἡ Ἑλλάδα, ὅπως καὶ ὁ κόσμος ὁλόκληρος, στρέφει τὴν προσοχή του πρὸς τὶς Φυσικὲς Ἐπιστῆμες, γιατὶ εἶναι ἀναμφισβήτητο, ὅτι αὐτὲς μᾶς ἔφεραν σὲ μιὰ ἐποχὴ ἰλλιγγου, ἀνησυχίας καὶ φόβου, καὶ μᾶς ἀνοίγουν διάπλατα ὁρίζοντες, γιὰ ἀναρίθμητες δυνατότητες.

Ἀπ' τὰ ἐργαστήρια, ποὺ δουλεύουν σιωπηλοὶ καὶ ἀκούραστοι οἱ **μύστες** τῶν Θετικῶν, Ἐπιστημῶν, ἐξαρτᾶται κατὰ μεγάλο μέρος ἡ εἰρηνικὴ εὐδαιμονία τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἂν ἀντιστραφοῦν οἱ ὅροι ἀπ' αὐτὰ θὰ ἐξαρτηθοῦν τὰ πεδία τῶν μαχῶν, κι' αὐτὴ ἡ ὕπαρξη ἑνὸς λαοῦ, ἢ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἀνθρωπίνου Γένους.

Ἐν τούτοις, πολὺ λίγοι γνωρίζουν τοὺς δημιουργοὺς τῶν **Θετικῶν** Ἐπιστημῶν, ἐνῶ ἄλλοι, ὅπως π. χ. οἱ καλλιτέχνες εἶναι πολὺ πιὸ γνωστοί.

Ἐλάχιστοι **π**.χ. ξέρουν τοὺς προτοπόρους σήμερα στὴν κατασκευὴ διαστρικῶν πυράυλων Βερνερ Φὸν Μπράουν καὶ Λεωνίδα Σεντῶφ κι' ἀκόμη λιγότεροι γνωρίζουν τὸν Ἀλβέρτο Ἀϊνστάϊν, ἡ ἔχουν ἀκούσει ἀόριστα, πώς ἔχει κάποια σχέση μὲ τὴν ἀτομικὴ βόμβα, καὶ μὲ κάτι ἀκατανόητες κι' ἐξωτικὲς θεωρίες, ἐνῶ, ἀσυγκρίτως περισσότεροι γνωρίζουν τὸν Γκέκορη Πέκ, ἢ τὸν Πικάσσο.

Τοῦτο συμβαίνει, ἐπειδὴ ἡ γλῶσσα καὶ ἡ μαγεία τῶν ἀριθμῶν ἀπαιτεῖ εἰδικὲς γνώσεις ποὺ δὲν εἶναι προσιτὲς στοὺς πολλούς ἐνῶ ἡ Τέχνη, ἔχει σχεδὸν διεθνῆ γλῶσσα καὶ ἀγγίζει ἀμεσώτερα τὴν ψυχὴ τῶν πολλῶν.

Ἐπὶ πλέον οἱ περισσότεροι νομίζουν ὅτι μόνον οἱ καλλιτέχνες ἔχουν πλούσιους συναισθηματικοὺς κόσμους, ἐνῶ ὅτι οἱ δημιουργοὶ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν ἔχουν ἄδεια τὴν καρδιά τους ἀπὸ συναισθήματα.

Αὐτὸ ὅμως, δὲν εἶναι ἀλήθεια, γιατὶ αἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ζοῦν σ' ἕνα δικό τους κόσμο' σ' ἕνα κόσμο, ὅπου τὰ ἄψυχα πειράματα καὶ οἱ νεκροὶ ἀριθμοὶ μέσα στὴ φλογερὴ φαντασία τους ζεσταίνονται, ζωντανεύουν καὶ ἔρχονται στὴ χειροπιαστὴ πραγματικότητα, γιὰ νὰ μᾶς ἀποκαλύψουν ἔτσι μυστήρια, τῆς ἀσύληπτης σὲ μέγεθος καὶ μεγαλεῖο Ἁρμονίας τοῦ Σύμπαντος.

Ὁ Ἴδιος ὁ Ἀϊνστάϊν εἶπε κάποτε' ὅτι «ἡ ὡραιότερη καὶ βαθύτερη συγκίνηση ποὺ μποροῦμε νὰ νιώσωμε. εἶναι τὸ αἴσθημα τοῦ μυστηρίου. Εἶναι ὁ σπορέας κάθε ἀληθινῆς Τέχνης καὶ Ἐπιστήμης. Ὅποιος εἶναι ξένος πρὸ αὐτῆ τῆ συγκίνηση, μὴ μπορῶντας πιὰ νὰ σταθῆ κατάπληκτος καὶ περιδεής, εἶναι σὰν νἄναι πεθαμένος».

Στὰ τελευταῖα χρόνια, αὐτὸ τὸ μυστήριο ποὺ ἀποκαλύπτεται ἀπ' τὴν ἁρμονία τῶν ἀριθμῶν, βρῆκε ἐφαρμογὴ στὶς πιὸ ἀπίδανες ἐφευρέσεις, ποὺ ἐπηρεάζουν ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀνθρώπου.

Γιαὐτὸ κάθε κράτος ποὺ δὲν θέλει νὰ ὑστερήση στὴν περίοδο, πρέπει νὰ παρακολουθῆ αὐτὴ τὴν ραγδαία ἐξέλιξη τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν.

Αὐτὴ ὅμως ἡ πρόοδος, προϋποθέτει ἐπιστήμονες μὲ ταλέντα πρὸς τὶς Θετικὲς Ἐπιστῆμες, ποὺ γιὰ νὰ ἀναδειχθοῦν, χρειάζεται ἡ οἰκονομική, καὶ περισσότερο ἡ ἠθικὴ συμπαράσταση τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους.

Ἡ Κοίνωνία λοιπὸν κατὰ μεγάλο μέρος μπορεῖ ν' ἀποδείξει ἕνα ταλέντο μὲ τὸ ἐνδιαφέρον της, ἡ

Γιαυτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, στὰ τελευταῖα χρόνια, σὲ ὅλα τὰ πολιτισμένα μέρη, ὀργανώνονται διαλέξεις στὸν τομέα τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, γιὰ νὰ ἐνδιαφερθοῦν οἱ κοινωνίες. καὶ νὰ δώσουν φτερὰ στοὺς πρωτοπόρους.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἕνας σοβαρώτερος λόγος μιᾶς διαλέξεως σὰν καὶ τοῦτη. Ὅτι δίνεται ἡ εὐκαιρία στὸ πλατύτερο κοινό, νὰ ἀντιληφθῆ τὶς προσπάθειες καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

Δὲν ἀρκεῖ νὰ παίρνουν αὐτὰ τὰ ἀποτελέσματα μερικοὶ εἰδικευμένοι σ' αὐτὸ τὸ πεδίο, νὰ τὰ ἐπεξεργάζωνται καὶ νὰ τὰ ἐφαρμόζουν. Κατὰ τὸν Ἀϊνστάϊν «ὅταν οἱ γνώσεις περιορίζονται σ' ἕνα μικρὸ ὁμίλο, αὐτὸ νεκρώνει τὸ ἐπιστημονικὸ πνεῦμα ἑνὸς λαοῦ καὶ ὁδηγεῖ στὴ πνευματική φτώχεια».

Ἀρχίζουμε λοιπὸν μὲ μιὰ προσπάθεια ἐπιφανειακῆς σκιαγραφίσεως τοῦ μεγαλυτέρου ἐπιστημονικοῦ γεγονότος στὸν αἰῶνα μας δηλ. τὴν θεωρία τῆς Σχετικότητος, ποὺ γέννησε τὸ μεγαλύτερο τεχνικὸ γεγονὸς τῶν αἰώνων, δηλαδὴ τὴ κατασκευὴ τῆς Ἀτομικῆς Βόμβας.

Ἐν συνεχείᾳ θὰ περιγράψωμε τὴν προσωπικότητα τοῦ δημιουργοῦ τῆς θεωρίας αὐτῆς, Ἀλβέρτο Ἀϊνστάϊν, μιᾶς καὶ τοῦτη τὴ βδομάδα, κλείνει μιὰ ὀετία ἀπ' τὸν θάνατό του.

Β) ΚΕΙΜΕΝΟ

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ καθόμαστε, λέμε πὼς τοῦτη ἡ αἴθουσα, εἶναι τελείως ἀκίνητη. Καὶ ὅμως: κινεῖται μὲ μιὰ πολύπλοκη καὶ ἰλιγγιώδη ταχύτητα, καὶ τοῦτο ἀπλούστατα ἐπειδὴ ἡ γῆ στριφογυρίζει μέσα στὸ διάστημα, μὲ ταχύτητα 20 μίλλια/ 1'' γύρω ἀπ' τὸν ἥλιο, ἐκτὸς τὴν ἡμερησία περιστροφή γύρω ἀπ' τὸν ἄξονά της, μὲ ταχύτητα 1000 μίλλια/ 1'' ὥρα.

Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὲς τὶς κινήσεις, ἡ γῆ κάνει κι' ἄλλες λιγώτερο γνώριμες περιστροφές. Ἀντίθετα ἀπ' ὅτι συνήθως νομίζαμε, ἡ σελήνη δὲν περιστρέφεται γύρω ἀπ' τὴ γῆ, ἀλλὰ περιστρέφεται ἡ μιὰ γύρω ἀπ' τὴν ἄλλη, ἢ σωστότερα, γύρω ἀπὸ ἕνα κοινὸ σημεῖο ἕλξεως.

Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὲς τὶς κινήσεις, ὁλόκληρο τὸ ἡλιακό μας σύστημα. ποὺ περιλαμβάνεται βέβαια καὶ ἡ γῆ, κινεῖται μέσα στὸ τοπικὸ ἀστρικό μας σύστημα, μὲ ταχύτητα 13 μίλλια τὸ δευτερόλεπτο.

Ὁλόκληρο πάλι αὐτὸ τὸ τοπικὸ ἀστρικό μας σύστημα, κινεῖται μέσα στὸν Γαλαξία μας, μὲ 200 μίλλια τὸ δευτερόλεπτο καὶ ὁλόκληρος ὁ Γαλαξίας μα, κυλάει σὲ σχέσει μὲ τοὺς μακρινοὺς ἐξωτερικοὺς γαλαξίες, μὲ 100 μίλλια 1 «καὶ ὅλες αὐτὲς οἱ κινήσεις ἔχουν διαφορετικὲς κατευθύνσεις:

Καὶ ὅμως: αὐτὴ τὴ στιγμή, ὅπως καὶ πάντοτε. οἱ αἰσθήσεις μας μᾶς ξεγελοῦν. Ἂς ὑπογραμίσωμε αὐτὴ τὴ πρόταση. ὅτι οἱ αἰσθήσεις μᾶς ξεγελοῦν, καὶ νομίζουμε πὼς εἴμαστε ἐντελῶς ἀκίνητοι.

Ἂν ἔξαφνα, μιὰ ἀπ' ὅλες αὐτὲς τὶς κινήσεις ἀπότομα μεγαλώση ἢ μικρύνει κατὰ ἕνα ἐλάχιστο ποσοστό, π. χ. κατὰ 1ο)ο, τότε θὰ αἰσθανθοῦμε μιὰ τρομερὴ δόνιση σὰν σεισμό. ποὺ δὲν θ' ἀφίση τίποτε ὅρθιο στὸν πλανήτη μας.

Στὴν ἴδια περίπτωση βρισκόμαστε καὶ ὅταν εἴμαστε κλεισμένοι στὴ καμπίνα ἑνὸς πλοίου ποὺ ταξιδεύει σὲ γαλήνια θάλασσα, μὲ ταχύτητα εὐθύγραμμη καὶ ὁμαλή. Ἔχομε τὴν ἐντύπωση, ὅτι τὸ πλοῖο δὲ κινεῖται, καὶ κανένα μηχανικὸ

τοῦ πλοίου.

Ἐὰν ὅμως, τὸ πλοῖο ἀλλάξη ταχύτητα, αἰσθανόμαστε μιὰ ἀνάλογη δόνηση καὶ τότε καταλαβαίνομε ὅτι τὸ πλοῖο κινεῖται Οἱ ναυτικοὶ γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦν μὲ πόση ταχύτητα κινεῖται τὸ πλοῖο, ὡς πρὸ, τὴ θάλασσα, ρίχνουν ἕνα δρομόμετρο μέσα στὴ θάλασσα, καὶ τὸ ξετύλιγμα τῶν κόμβων πάνω στὸ σχοινὶ τοῦ δρομομέτρου, τοὺς δείχνει ταχύτητα τοῦ πλοίου ὡς πρὸς τὴν θάλασσα.

Κάτι τέτοιο θὰ μποροῦσαμε νὰ κάνωμε, γιὰ ν' ἀντιληφθοῦμε καὶ τὴ κίνηση τῆς γῆς μέσα στὸ διάστημα.

Γιὰ νὰ διευκολυνθοῦμε καλύτερα, λέμε ὅτι ἡ γῆ δὲν κινεῖται στὸ κενὸ διάστημα, ἀλλὰ μέσα σὲ μιὰ ὑποθετικὴ οὐσία, ποὺ τὴν ὀνόμασαν «αἰθέρα», ποὺ δὲν φαίνεται, καὶ ποὺ διαποτίζει κάθε χῶρο καὶ ὕλη.

Οἱ φυσικοί, ἀπὸ ἀρχαιοτάτους χρόνους φαντάστηκαν ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχη ὁ αἰθέρας. γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν κίνηση τοῦ φωτὸς στὸ κενὸ διάστημα. ὅπως

θάλασσα γιὰ νὰ κινηθῆ τὸ πλοῖο.

Γιὰ νὰ ἐπισημανθῆ λοιπὸν ἡ κίνηση τῆς γῆς μέσα στὸν αἰθέρα, δύο ἄγγλοι Φυσικοί, οἱ Μάϊκελσον καὶ ὁ Μόρλεῦ, τὸ 1881, ἔριξαν ἕνα ἂς ποῦμε δρομόμετρο μέσα στὸν αἰθέρα, καὶ τὸ δρομόμετρο αὐτό, δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο, παρὰ μιὰ ἀκτίνα φωτός.

Προφανῶς, ἡ ἀκτίνα αὐτὴ τοῦ φωτός, ἔπρεπε νὰ ἐπηρεάζεται ἀπ' τὴ κίνηση τῆς γῆς μέσα στὸν αἰθέρα, καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνση ποῦ κινεῖται ἡ γῆ, ἔπρεπε νὰ ἔχη μεγαλύτερη ταχύτητα, πρὸς τὴν ἀντίθετη δὲ κατεύθυνση μικρότερη ταχύτητα διαδόσεως, ὅπως ἀκριβῶς ἕνας κολυμβητὴς ὅταν πηγαίνη ἀντίθετα ἀπ' τὸ ρεῦμα ἑνὸς ποταμοῦ ποῦ ἔχει μικρότερη ταχύτητα ἀπ' ἐκείνη ποὺ ἔχει, ὅταν πηγαίνη πρὸς τὴν φορὰ τοῦ ρεύματος.

Τὸ πείραμα αὐτό, μελετήθηκε καὶ ἐκτελέστηκε πολλὲς φορές, μὲ τόση ἐπίμοχθη ἀκρίβεια, ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἦταν δυνατὸν ν' ἀμφισβητηθῆ.

ΟΡΓΑΝΑ ΠΡΟΟΔΟΥ

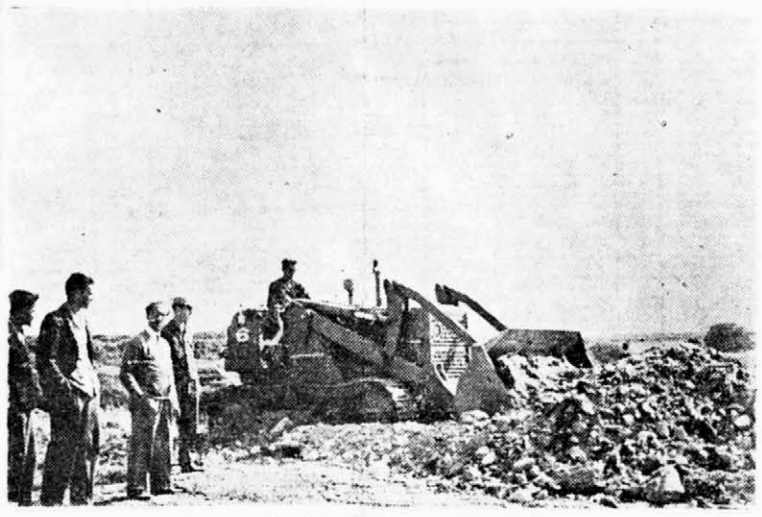

Ἡ μπουλντόζα Κόκσμα, ἐπὶ τὸ ἔργον

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ἀφίχθησαν εἰς Κύθηρα οἱ κ. κ. Παῦλος Λαζαρίδης προϊστάμενος τῆς Ἐφορίας Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων καὶ ὁ κ. Χαράλ. Μπούρας ἀρχιτέκτων τῆς ὑπηρεσίας ἀρχαιοτήτων τοῦ ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως πρὸς μελέτην τῶν βυζαντινῶν μνημείων τῆς νήσου καὶ ἐν γένει ἀποκαταστάσεως αὐτῶν.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν μελέτην εὗρον πολλὰ μνημεῖα τελείως ἄγνωστα μέχρι τοῦδε, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ συγκαταλεχθοῦν μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων βυζαντινῶν μνημείων τῆς Ἑλλάδος.

Ὅλα τὰ μνημεῖα αὐτὰ μὲ τὰς λίαν ἐνδιαφερούσας ἀπὸ ἀπόψεως τέχνης τοιχογραφίας των εἶναι λαμπρὰ δείγματα ὑπάρξεως ἀνωτέρου καλλιτεχνικοῦ πνεύματος καὶ πολιτισμοῦ, κατὰ τὴν μεσαιωνικὴν περίοδον τῆς ἱστορίας τῆς νήσου.

Τὰ ἐν λόγῳ μνημεῖα (κατὰ τὴν γνώμην πάντοτε τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶν) μὲ τὴν φροντίδα τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους ἀναστηλούμενα καὶ ἀποκαθιστάμενα εἰς τὴν ἀρχικήν των μορφὴν, θέλουν ἀποτελέση μέγαν πλοῦτον ἀρχαιολογικὸν καὶ κατ' ἀναγκαῖαν ἐπέκτασιν τουριστικόν, διὰ τὴν ἐξ ἐρημώσεως δοκιμαζομένην περιοχήν μας.

Εὐελπιστοῦμεν ὅθεν ὅτι τὸ κράτος λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ ἐπιστημονικὰ δεδόμενα καὶ τὸν οἰκονομικὸν μαρασμὸν τῆς νήσου. θέλει ἐπισπεύση τὴν προώθησιν τοῦ παρ' ἁρμοδίων ὀργάνων τοῦ ἐξαγγελομένου εὐεργετικοῦ δι' ἡμᾶς καὶ ἐκπολιτιστικοῦ γενικώτερον μέτρου, ἐν τῷ πλαισίῳ εὑρείας ἀναδιοργανώσεως τῆς χώρας διὰ συντόνου ἀξιοποιήσεως θεμελιωδῶν παραγόντων εἰς τὸν ἀγῶνα δρόμου ἀναπτύξεως τῶν λαῶν, μὲ τὴν παγίαν διάσωσιν καὶ διεθνῆ προβολὴν τῶν ἀρχαιολογικῶν καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν μας συνωδὰ μὲ τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου μας.

Ψήφισμα Κοινότητος

Ἐν Μυλοποτάμῳ καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Γραφείῳ σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην (13) τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1961 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν καὶ ὥραν 4 μ.μ. συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον: Παρόντων τῶν 1) Ἀθανασίου Ποτήρη 2) Κοσμᾶ Ταμβάκη 3) Ἐμμανουὴλ Ζερβοῦ 4) Σταματίου Ποτήρη καὶ 5) Σταύρου Ταμβάκη:

Ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, ἐξάραντος, τὸ ὑπὸ τοῦ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ, ἐμπόρου εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. ἐπιδειχθὲν θερμουργὸν ἐνδιαφέρον δι' εὐμενῆ ἐπίλυσιν σοβαρῶν ζητημάτων τῆς Κοινότητος, πρὸς ἣν ἐν παντὶ καὶ πάντοτε πολύτιμον συμπάθειαν καὶ ἀρωγὴν προσήναγκε, ἀρρήκτως δὲ συνδεθέντος πρὸς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του «ἤτοι τοῦ χωρίου Μυλοποτάμου» διὰ τῆς ἀνεγέρσεως ἐν αὐτῷ πολυτελοῦς Ξενῶνος, Κοινοτικοῦ Γραφείου καὶ Κοινοτικοῦ Ἰατρείου μετὰ τῶν βοηθητικῶν χώρων αὐτῶν καὶ πλήρους πολυτελοῦς ἐξοπλισμοῦ τούτων, ἐπιλύσας διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἓν ἐκ τῶν ζωτικωτέρων προβλημάτων τῆς Κοινότητος Μυλοποτάμου καὶ προτείναντος ἵνα εἰς ἐκδήλωσιν ἐλαχίστης τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ἀνακηρυχθῆ οὗτος ἐπίτιμος δημότης:

Σκεφθὲν

Θεωροῦν τὴν ἀποδοχὴν τῆς προτάσεως ὡς ἐξ ἐπιτακτικοῦ καθήκοντος ἐπιβαλλομένην ἐνέργειαν ἀπονομῆς τιμητικῆς διακρίσεως πρὸς τὸν ποικιλοτρόπως προσδραμόντα ἀρωγὸν καὶ συμπαραστάτην πρὸς ἐπίλυσιν τῶν σπουδαιοτάτων τῆς Κοινότητος ζητημάτων,

Ψηφίζει

Ἀνακηρήσσει ὁμοθύμως ἐπίτιμον δημότην τῆς Κοινότητος Μυλοποτάμου τὸν κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ εἰς ἐκδήλωσιν ἐλαχίστης τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ἔναντι τῶν πρὸς ἐπίλυσιν ζωτικῶν ὑποθέσεων ταύτης παρασχεθεισῶν πολυτίμων ἐνεργειῶν του.

Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος κοινοποιηθήτω ἁρμοδίως καὶ δημοσιευθήτω διὰ τοῦ τύπου.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη καὶ ὑπογράφεται ὡς ἕπεται:

Ὁ Πρόεδρος
Ἀθανάσιος Ποτήρης
Ὁ Γραμματεὺς
Γεώργιος Βλαχογένης

Τὰ μέλη Κοσμᾶς Ταμβάκης Ἐμμανουὴλ Ζερβὸς Σταμάτιος Ποτήρης Σταῦρος Ταμβάκης

ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἑταιρία τῶν Θεσσαλῶν διοργανώνει διὰ τὴν 1ην καὶ 8ην Ὀκτωμβρίου ἐ, ἔ. Πανθεσσαλικὰς ἑορτάς, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ὀγδοηκονταετίας ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλίας ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ.

Αἱ ἑορταὶ—τῇ συμπράξει τῶν τοπικῶν θεσσαλικῶν Ἀρχῶν, τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Σχολείων, τῶν θεσσαλικῶν Σωματείων καὶ μὲ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Κράτους, τοῦ ἡμερησίου καὶ τοῦ περιοδικοῦ τύπου τῆς Χώρας καὶ τῶν ἐκδρομικῶν Ὀργανώσεων—θὰ διεξαχθοῦν μὲ ἐπιβλητικότητα ἐν Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ καὶ εἰς ὅλας τὰς Πόλεις Κωμοπόλεις καὶ Χωρία τῆς Θεσσαλίας.

Κινηματογραφικοὶ καὶ δημοσιογραφικοὶ ὀργανισμοὶ ἐσωτερικοῦ θὰ προβάλουν ἀπὸ τῆς ὀθόνης καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν ἐφημερίδων τὰς γραφικότητας καὶ τὰς κατὰ τόπους τελετὰς ἐν γένει.

Ἐκ παραλλήλου ἑτοιμάζεται μνημειώδης ἔκδοσις—εἰς πολλὰς Χιλιάδας ἀντιτύπων—ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΟΥ ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣ, ἀπὸ τῶν σελίδων τοῦ ὁποίου θὰ προβληθοῦν τὰ ἀξιολογώτερα θεσσαλικὰ μνημεῖα, τοπία, ἱστορικοὶ τόποι καὶ ἡ τουριστική, βιομηχανική, βιοτεχνική, παραγωγική, συνεταιριστική, σωματειακή, ἐκδρομική, δημοσιογραφικὴ καὶ γενικῶς ἡ ἀνάπτυξις, ἡ πρόοδος. αἱ δυνατότητες αἱ ἀνάγκες καὶ ἐπιδιώξεις τῆς Θεσσαλίας, καθὼς καὶ ἡ ἀτομικὴ δραστηριότης ἑκάστου τῶν ἀπανταχοῦ ἐκλεκτῶν τέκνων τῆς Θεσσαλίας, καὶ ἰδίως τῶν ἡγετικῶν προσωπικοτήτων της, μετὰ βιογραφικῶν στοιχείων ἑκάστου συμπολίτου.

Ἀπὸ τῶν σελίδων τοῦ ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣ θὰ προβληθοῦν ἐπίσης αἱ ἐν Ἑλλάδι Ἐπιχειρήσεις καὶ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ, ὧν τὰ προϊόντα, ἢ αἱ ὑπηρεσίαι ἐνδιαφέρουν τὸν θεσσαλικὸν πληθυσμόν.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν, ὁδηγίας, ἐφοδιασμὸν μὲ κατατοπιστικὰ ἔντυπα κ.λ.π. οἱ ἀπανταχοῦ Θεσσαλοί, καθὼς καὶ αἱ ἐνδιαφερόμεναι διὰ τὴν προβολήν των ἐπιχειρήσεις καὶ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ δέον νὰ ἀπευθυνθοῦν ἐγκαίρως εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 98 (τηλέφ. 622-094 καὶ 626-662) Γραφεῖα τοῦ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ **«Ο ΚΡΙΚΟΣ»** εἰς ὃν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις, ἡ συγκέντρωσις καὶ κατάταξις τῶν στοιχείων, ὡς καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐκτυπώσεως τῆς πολυτελοῦς ταύτης μνημειώδους ἐκδόσεως.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ πετρελαιοκίνητον «Θεόδωρος Μ» τοῦ πλοιοκτήτου Μιχαὴλ Θεοδ. Μεγαλοκονόμου ἢ Κάπονα,

Ἐκτελεῖ τὸ δρομολόγιον Πειραιῶς — Κυθήρων μὲ τοὺς πλέον ἐξυπηρετικοὺς καὶ συμφέροντας ὅρους διὰ πάντα ἐνδιαφερόμενον, ὡς ἀποδεικνύεται συνεχῶς ἐπὶ ὁλόκληρον σειρὰν ἐτῶν.

Τηλ. 41.215

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΤΑΘΗΣ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Ζωσιμαδῶν 15—Πειραιεὺς

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΝ
ΓΕΝ. ΝΟΣ/ΜΕΙΟΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Προκήρυξις

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Τριφυλλείου Γενικοῦ Νοσοκομείου Κυθήρων συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 17)5 9-1961 ἀποφάσει αὐτοῦ προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐπὶ θητεία πλήρωσιν τῶν κάτωθι θέσεων τοῦ ἰατρικοῦ προσωπικοῦ.

1) Μιᾶς θέσεως ἰατροῦ παθολόγου Δ)ντοῦ τῆς Παθολογικῆς Κλινικῆς ἐπὶ 5ετῇ θητείᾳ καὶ ἀποδοχαῖς 3ου-2ου βαθμοῦ, καὶ

2) Μιᾶς θέσεως ἰατροῦ Μικροβιολόγου Δ)ντοῦ Μικροβιολογικοῦ Ἐργαστηρίου ἐπὶ 5ετῇ θητείᾳ καὶ ἀποδοχαῖς 3ου—2ου βαθμοῦ τῶν ἀποδοχῶν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἰατροὺς ἐνισχυομένων διὰ τοῦ μέχρις 100 ο)ο εἰδικοῦ ἐπιδόματος συμφώνως ταῖς παραγρ. 11 καὶ 12 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ 3796)57 προσέτι δὲ ἀναλόγως τῶν τίτλων καὶ προϋπηρεσίας καὶ διὰ ἑτέρου ἐπιμισθίου ἐπιχορηγήσεως ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος Διαθήκης Ν. Τριφύλλη ἢ Καβάκου καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν συνολικῶς μηνιαίως.

Ὁ διαγωνισμὸς διεξαχθήσεται βάσει τοῦ ἀπὸ 8)9-5-58 Β. Δ)τος «περὶ τῆς διαδικασίας καὶ τοῦ τρόπου πωλήσεως ἰατρικῶν θέσεων κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 69)9-5-57 τεῦχος Α') ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ

ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ

Λαογραφία

Κυθηραϊκές Μαντινάδες

553
Τ' ἄστρη μὲ τ' ἄστρη μάχονται
κι' ἡ πούλια μὲ τὴ δύσι
κι' ἐγὼ μὲ τὴν ἀγάπη μου
ἔχω μεγάλη κρίσι.

554
Ὡς εἶναι ὁ τάφος σκοτεινὸς
ἔτσ' εἶναι κι' ἡ καρδιά μου
κι' ὡς τρέχ' ἡ βρύση τὸ νερὸ
τρέχουν τὰ δάκρυά μου.

555
Ἄχι τὸ πορτοκάλι μου
ἄχι τὸ γιασεμί μου
καὶ νὰ τὸ σφιχταγκάλιαζα
κι' ἂς ἔβγαιν' ἡ ψυχή μου.

556
Θυμίσου ὄντες ἐρχόμουνε
τὴ νύχτα κι' ἔβρισκά σε
κι' ἐφίλου σε κι' ἐφίλειες με
κι' ἐσφιχταγκάλιαζά σε.

557
Θυμίσου ὄντες ἐπαίζαμε
μαζὶ τὸ κλεφτοφίλι
κι' ἐφίλου σε στὸ μάγουλο
κι' ἐφίλιες με στὰ χείλη.

558
Ἐσύ π' αὐτοῦ κι' ἐγὼ πὸ δῶ
τὰ δυὸ μαραίνομάστε
κόψε κλωνὶ βασιλικὸ
γιὰ νὰ μυρίζομάστε.

559
Ἀμάραντε βασιλικὲ
φουντῶσαν τὰ κλαδιά σου
κι' ἀπόνα μίλι κι' ἀπὸ δυὸ
γροικῶ τὴ μυρωδιά σου.

560
Μὲς τὴν καρδιὰ μου σ' ἔβαλα
ρόδο κι' ἐφύτεψά σε
καὶ δὲν σὲ βγάνω γὼ πὸ κεῖ
ὡς τε νὰ ζῆς καὶ νᾶσαι.

561
Νᾶμουνα κι' ἴντα νᾶμουνα
γάντζος τοῦ φουστανιοῦ σου
νᾶμουνα πουλαδάκι σου
σπαλέτο τοῦ κορμιοῦ σου.

562
Νᾶχα μιὰ βάρκα δίκουπη
καὶ τὸν καιρὸ στὸ χέρι
καὶ νὰ ξημερωνόμουνε
στοῦ Καψαλιοῦ τὰ μέρη.

563
Νᾶχα μιὰ βάρκα μὲ πανὶ
σκοτῶστρα τῶν κυμάτω
καὶ νὰ ξημερωνόμουνε
στὸν Καραβᾶ πὸ κάτω.

564
Καὶ μὲ τὸ ζόρι πέρνω σε
καὶ μὲ τὴν καλωσύνη
κι' ἂς πάη κι' ἡ μαννοῦλα σου
στὴ Χώρα νὰ μὲ κρίνη.

Λαογραφικὴ συλλογὴ τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Τύπου»

Παροιμίες

Γιὰ θάνατο καὶ γιὰ βροχή, θεὸ νὰ μὴν παρακαλῆς.

Μὴν τάξης τοῦ ἁγιοῦ κερί, καὶ τοῦ παιδιοῦ κουλούρι.

Μὲ τὸ Θεὸ τᾶχεις καλά, τσ' ἁγιοῦς μὴν τζὴ φοβᾶσαι.

Ἡ νύχτα βγάζει πίσκοπο κι' ἡ αὐγὴ μητροπολίτη.

Ἀπ' τὸ βάρδα ὡς τὸ νιό, τῦφλα νᾶχουνε κι' οἱ δυό.

Ἂν δὲν χαθοῦν νοικοκυροί, πράματα δὲν ρημάζουν.

Τὸν καλύτερο καρπὸ τονε τρώει ὁ χοῖρος

Γιὰ σου, κι' ἀλάργου πὸ κοντά σου

Σὰν δὲν βλέπεις ποῦ πατᾶς κάλλιο σου μὴν περπατᾶς.

Ἄχ κακοῦργα θάλασσα· ἠῦρες βλάχο καὶ γελᾶς, καὶ λεμόνια καὶ κυλᾶς.

Στίχοι Ρωτόκριτου

Ἀπ' ὅτι κάλη ἔχει ἄνθρωπος
τὰ λόγια 'χουν τὴ χάρι
νὰ κάνουσι κάθε καρδιὰ
παρηγοριὰ νὰ πάρη.

Κι' ἴδπου κατέχει καὶ μιλεῖ
μὲ γνῶσι καὶ μὲ τρόπο
κάνει καὶ κλαῖσι καὶ γελοῦ
τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπω.

★

Ἄλλο δὲν εἶν' τὸ γιατρικὸ
τοῦ πόνου ὄντε ν' ἀρχίση
παρὰ ζιμιὸ νάβρῃ ἀφορμὴ
νὰ τοῦ ξελησμονήση.

Νὰ βάνη μὲς τὸ λογισμὸ
χίλιες βολὲς τὴν ὥρα
ποιὰ ν' τζῇ τιμῆς τὰ κέρδητα
καὶ τσ' εὐγενιᾶς τὰ δῶρα.

Τὰ χόρτα π' ἀγκυλώνουσι
τ' ἀγκάθια ποὺ κεντοῦσι
γιὰ πελελοὺς τσὶ κράζουσι
ὅσοι κι' ἂν τὰ κρατοῦσι.

Κιανεὶς τὸ χέρι στὴ φωτιὰ
μὴ γκίξῃ γιατὶ καίγει
μὲς τὸ πηγάδι κάρβουνα
κιανεὶς μὴν πᾶ γυρεύει.

★

Ἐτοῦτο ἡ φύσι τόδωκεν
εἰς τὴν καϋμένη σάρκα
τόνα κορμὶ νὰ συμπονεῖ
τ' ἄλλου κορμιοῦ τὴν πλάκα.

Καὶ τὸν ὀχτρό του σὰν ἰδῇ
κιανεὶς πῶς πᾶ νὰ θάψου
δὲν ἠμποροῦ τὰ μάτια του
παρὰ νὰ τονε κλάψου.

Γνωμικά

ΚΑΚΙΑ

Πόσο πικρὴ εἶναι ἡ συγκομιδὴ τοῦ κακοῦ, γιὰ τὸ καλὸ ποὺ σπείραμε.

Παῦλος

Κανένας δὲν εἶναι τόσο κακός, ὅσο θέλε, νὰ φαίνεται.

Κουϊντιλιανὸς

Ὁ κακὸς τὸ πρωΐ, τὸ βράδυ χειρότερος.

Βυζαντ. παροιμία

Ἡ κατάρα τοῦ κακοῦ εἶναι ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ γεννάει τὸ κακό.

Σίλλερ

Ἂν θέλεις ν' ἀπαλλαχτεῖς ἀπ' τὶς κακὲς σου προδιαθέσεις, πρέπει ν' ἀποφεύγεις τὶς κακὲς συναναστροφές.

Σενέκας

φος, ποὺ μπορεῖ νὰ τὸ ἀξιοποιήση καὶ ν' ἀναπτύξη τὸν τόπο, νά τί μᾶς χρειάζεται.

Καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, ὑπάρχουν τρεῖς τρόποι :

Ὁ πρῶτος εἶναι ὡς τοῦ κ. Παν. Πρινέα ὅπως εἴπαμε. Ἕνα βῆμα μὲ λαμπρὴ προοπτική. Ἡ ἀφιλοκερδὴς καὶ πατριωτικὴ διάθεσι τῆς ἐγκαταλειμένης περιουσίας ἀπ' τοὺς ξενητεμένους ἰδιοκτῆτες σὲ ντόπιους, συγγενεῖς, χωριανούς, Κυθηρίους καὶ ἄλλους Ἕλληνες ποὺ θὰ τὴν καλλιεργήσουν οἱ ἴδιοι.

Ὁ δεύτερος εἶναι τοῦτος :

Μακρυνὲ μετανάστη Σὲ καλῶ νὰ ἐπιστρέψης τὴν παλιὰ καὶ ρημαγμένη περιουσία σου, στὴν πατρίδα ποὺ τῆς ἀνήκει καὶ τὴν χρειάζεται ἄμεσα. Καὶ ἂν σοῦ χρειάζονται μερικὰ χρήματα, ἂς πληρώσουν οἱ κοινότητες κι' ὄχι περισσότερα ἀπ' ὅσα πληρώνει ἡ κυβέρνησι γι' ἀκαλλιέργητα μέρη.

Καὶ ὁ τρίτος τρόπος εἶναι :

Ἀσήμαντος ἀριθμὸς ἀπὸ σᾶς, μετανάστες, ἔστω κι' ἐλάχιστοι, δώσετε τὰ κτήματά σας στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν. Καὶ ἂν χρειάζεσθε ἀποζημίωσι, σᾶς τὴν παρέχομε, ἀλλὰ ὄχι μεγάλα πράγματα, γιατὶ δὲν εἴμαστε πλούσιοι ὅπως ἴσως νομίζετε. Σᾶς ἐγγυώμεθα δὲ νὰ τὴν ἀξιοποιήσωμε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ καὶ νὰ τὴν προσφέρωμε στὸ νησὶ ἀγνώριστη, ἔτσι ποὺ ν' ἀλλάξῃ τὴν ὄψι του. Ἂν καὶ ὑπάρχει τὸ ἐνδεχόμενο νὰ μὴν κατορθώσωμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι νὰ δοῦμε τὸ ἀποτέλεσμα γιατὶ ἡ ὄψι τῆς ἐρημώσεως ἐπροχώρησε πέραν τοῦ δέοντος.

Δύστυχα ρημαγμένα Κύθηρα !

Ὡρκιστήκαμε νὰ τὰ φέρωμε ἄλλη μιὰ φορὰ στὴ ζωή. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνη μὲ τὸ σύνθημα :

«ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ»

Κάτοικοι τῆς νήσου. Κοντινοὶ καὶ μακρυνοὶ μετανάστες μας: Θέλετε πρόοδο καὶ πολιτισμό ;

Ἀπὸ τὴν «ξελάθρα» θὰ ξεκινήσωμε.

Καταλάβετέ το.

ΓΕΩΡ. ΚΟΚΣΜΑ

ΥΠΟΒΛΗΤΙΚΑ ΤΟΠΙΑ

Κομμάτι Φυριάμμου

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ -- ΠΟΥΛΑΚΗΣ

(Ἡ Πολιτεία, ἀπένειμεν «Ἀργυροῦν Βασιλικὸν εὔσημον τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως Β' τάξεως», εἰς Π. Κορωναῖον... (Β.Ε.Ι. 28070/40β/12.5.61).

Ἡ Πολιτεία, σοῦ στεφανώνει,
τὰ ρημαγμένα μαλλιὰ σήμερα, . . .
. . . . . .
. . . Πάνε εἰκοσιπέντε τόσα χρόνια
Γέροντα . . . Θυμᾶσαι ;

Ἦταν ἓν ἀστέρι στὸν οὐρανό,
τῆς Καλλιδέας ποὺ σάλπιζε
τὴν ἔλευσι ἑνὸς Μεσία.
—Κι ἦταν ἕνας μαγνήτης ἀνίκητος,
ποὺ καλοῦσε τοὺς Μάγους. . .

Ὄρθιος, ὅπως ὁ κάβο—Μαλιᾶς
ὁ πελώριος,
μὲ ὑποδέχτης στὸ κεφαλόσκαλο
καὶ στὸ γρανιτένιο σου μέτωπο
ριγοκοποῦσαν ἀντάρες. . .

Μιὰ παπαρούνα πυράκτωνε τὸ
διάφανο στῆθος σου,
(τὰ φύλλα της, οἱ καϋμοί,
οἱ λαχτάρες κι οἱ πόθοι μας)
καὶ πλάϊ της, τ' Ὄνειρό σου
θλιμμένο. . .

Πάνε εἰκοσιπέντε τόσα χρόνια
Γέροντα . . . Σήμερα,
ὄρθιος ὅπως ὁ κάβο—Μαλιᾶς
ὁ πελώριος,
μὲ ὑποδέχεσαι πάλι σὲ
κεφαλόσκαλο
καὶ στὸ γρανιτένιο σου μέτωπο
πάλι ριγοκοποῦν οἱ ἀντάρες

Μόνο πού, στὸ διάφανο,
στῆθος σου, σήμερα
χαμογελᾶ τ' Ὄνειρό σου . . .
καὶ πλάϊ του,
ἡ Συνέπειά σου, ὑπέρλαμπρη,
ποὺ στεφανώνει,
τὴν Πολιτεία . . .

Ἀθήνα 30—7—51

ΠΑΝΟΣ ΦΥΛΛΗΣ

ΚΟΧΥΛΙ

Εἶμαι, δὲν εἶμ' ἐγὼ νεκρὸ
μὲ τὸ γραμμένο σῶμα
μὲ τῆς στεριᾶς, τῆς θάλασσας
καὶ τ' οὐρανοῦ τὸ χρῶμα.

★

Πέθαν' ἡ πρώτη μου ψυχὴ
κι' ἀπόχτησα μιὰν ἄλλη
πλατειὰ σὰν τὸν πολὺ καιρὸ
σὰν ἄβυσσο μεγάλη.

Σὰν φιλντισένιο κρούσταλλο
σ' ὠκεανὸ χρωμάτου
ποὺ καθρεφτίζει τὸ νιουνιὰ
στὸ γοργοπέρασμά του.

★

Ἔτσι τὶς ὧρες ἀπερνῶ
σ' αἰωνιότη θεία
καὶ σ' ἕναν κόσμο τρυφερὸ
ποὺ κλεῖ τὴν ἁρμονία.

Λίτσα Καβάκου—Στρατηγοῦ

Η ΡΙΜΑ ΤΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

Θέ μου νὰ μπόρου νάπρατα
τοῦ Κόκσμα τὰ χατήρια
καὶ μὲ χαρουπολιόδεντρα
νὰ γιόμιζα κρωτήρια.

Καὶ μὲ νερὰ τρεχούμενα
ξελάθρες νὰ καρπίσω
καὶ μὲ βοσκίνες ξώχειλες
κοντράδες ν' ἀναστήσω.

Νὰ ἴδω λακούδια πράσινα
ξεχώραφα δροσάτα
καὶ καταράχια ἀδιάβατα
συνάμπελα γιομάτα.

Κι' ἀπὲ νὰ βγῶ στὸ ξάγναντο
τοῦ κάβου νὰ μηνύσω
πὼς τὴ βροχὴ ποὺ μούκλεβε
τοῦ τηνε πέρνω πίσω.

Καὶ πῶς θὰ ξαποστέρνω του
ὅλη τὴν κατσιφάρα
ποὺ φέρνει μούχλα στὸ μυαλὸ
καὶ στὸ κορμί μας βάρα...

Κι' ὄντες ἀνθίζου διάσελα
κι' ἐρμιὲς θὰ λουλουδίζου
χερῆθρες μέλι νάβλεπα
καὶ βέργες νὰ σκαμπίζου.

Καὶ νὰ γλυκοδεχόμουνα
προτοῦ νὰ ξεψυχίσω
τὴ σκούνα ποὺ τὸν Ἔρωτα
θὰ ξαναφέρνῃ πίσω.

Κι' ἀπὸ τὰ συχαρίκια του
μὴν ἔπερν' ἡ ἀντριά μου·
μπάρε μου θὰ γλυφόντουσα
τὰ γεροντάματά μου.

Νὰ μπόρου λέει νάπρατα
τοῦ Κόκσμα τὰ χατήρια
κι' ἂς μὲ κακολογούσανε
πόρτες καὶ παραθύρια.

Κι' ἂς μὴν τελειώνανε ποτὲς
τ' ἀσφαλτοστρώματά μας
φτάνει νὰ ξαποσταίναμε
πὸ κάτω στὰ δεντρά μας.

Μαγάρι τὰ Τσιρίγο μας
στοὺς ἴσκιους νὰ βουλοῦσε
κι' ἀπὸ τὸν ὕπνο ὁ Ποταμὸς
ποτὲς του καὶ ξυπνοῦσε.

Ἂς κορφοπρασινίζανε
ὅλα μας τὰ κρωτήρια
κι' ἂς πνίξανε τὰ τοπικὰ
κι' ὡραῖα πανηγύρια.

Κι' ἐκιὰ ποὺ τώρα μὲ τραβᾶ
ἡ χαμοπριναρέα
τοῦ χρόνου τυλιχώνει με
ἡ ξυλοκερατέα.

Ποῦχει πλατέο φύλλωμα
καὶ μὲ κρυφοσκεπάζει
καὶ ποὺ στὸ κάτω τσὴ γραφῆς
μοῦ κουτελοταιριάζει.

Ἂς ἐγινότανε μαθὲς
τοῦ Κόκσμα τὸ χατήρι
κι' ἂς μὴν ἐχτίζανε ποτὲς
τοῦ Διακοφτοῦ γιοφύρι.

Γιὰ νᾶχουνε κι' οἱ γλάροι μας
κάπου νὰ ξαποστᾶνε
κάπου νὰ ζευγαρώνουνε
κάπου νὰ κουτσουλᾶνε.

(Θὰ τοὔχτιζ' ὁ Βιαρόπουλος
παλάτια τοῦ ξωτάρου
ἂν δὲν τὸν ἀλικόντιζαν
οἱ κουτσουλιὲς τοῦ γλάρου).

Νὰ σ' ἔβλεπα Τσιρίγο μου
σὰν τῆς Ἐδὲμ τὸν κῆπο
κι' ἂς μὴν ἐδιάβαζα ποτὲς
τὴ «Δρᾶσι» καὶ τὸν «Τύπο».

Ἀποῦναι σὰν τοῦ λόγου σου
γιομᾶτες κατσιφάρα
ποὺ φέρνει μούχλα στὸ μυαλὸ
καὶ στὸ κορμί μας βάρα.

Ἔ, καὶ νὰ μπόρου τοσοδὰ
τοῦ Κόκσμα νὰ βοηθήσω
τὴ φόρα γιὰ τὴν ξενητειὰ
νά τηνε σταματήσω.

Ποὺ γιὰ τὸ μαῦρο μαμωνᾶ
«στοῦ κερατᾶ τὴ μάννα»
ντουγροῦ γιὰ τὴν Αὐστράλια
καὶ τὴν Ἀμερικάνα.

Ὅπου στραφῆ στὴν ξενητειὰ
κουκιὰ τοῦ μαγερεύει·
κακὰ τὰ ξένα κόλυβα
κι' ἀποῦ τὰ μνημονεύει.

Ἄχι, νὰ μπόρου νάπραττα
τοῦ Κόκσμα τὸ χατήρι
καὶ μπουσουλώντα ἂς πάαινα
καὶ μὲ τ' ἀκουμπιστήρι.

Ἔχει ὁ καιρὸς γυρίσματα
καὶ ξαστεριὲς ἡ δύσι
κι' ἡ προσευχούλα μου μπορεῖ
μιὰ μέρα νὰ καρπίση.

Μπούμπουρας

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

Ἐξαίρομεν τὸ ἔργον τῆς «Κυθηραϊκῆς Λέσχης» Ἀθηνῶν, διὰ τὴν πολλαπλῆν χρησιμότητά της.

Ἀποτελεῖ ἐμφανίσιμον ἐντευκτήριον τῶν συμπατριωτῶν εἰς τὴν καρδίαν τῆς πρωτευούσης πρὸς ἱκανοποιητικὴν ἐπίλυσιν πλείστων ζητημάτων αὐτῶν, ἀνάπτυξιν τῶν μεταξύ των σχέσεων, οἰκείαν ψυχαγωγίαν καὶ ἀξιοπρεπῆ προβολήν των εἰς πάντα ξένον. Ἐπιβάλλεται συνεπῶς πᾶσα ὑποστήριξις αὐτῆς (δοκιμαζομένης ἤδη) καθ' ὅσον ἐὰν ἀπωλεσθῆ, ἀσφαλῶς θὰ ἐκτιμηθῆ ἐπαξίως, ἀλλὰ θὰ εἶναι πλέον ἀργά

●

Βάσει ἀριθμοῦ πρωτοκόλλου, πλοίου, οἱ ἐπιβάται τοῦ ἀτμοπλοίου «Μυρτιδιώτισσα» ἦσαν κατά τι ὀλιγώτεροι τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀνωτάτου ὁρίου (ὡς διεπιστώθη κατ' ἔλεγχον) εἰς πρόσφατον ταξίδιον αὐτοῦ ἀνὰ τὴν ἀγονόν μας. Παρὰ τὸν φαινομενικὸν συνωστισμόν, παρηκολουθήσαμεν τὴν περισυλλογὴν τῶν εἰσιτηρίων καθ' ἣν ὁ ἀρχιλογιστὴς κ. Εὐάγγελος Μαστρογεωργίου διεφώνησε πρὸς ἐπιβάτην κατευθυνόμενον εἰς Κυπαρίσσι καὶ ἀρνούμενον νὰ καταβάλη τὸ ἀντίτιμον ἡμίσεος εἰσιτηρίου διὰ τὸ τέκνον του, ἂν καὶ ἀντελήφθη ὅτι ὤφειλε νὰ πληρώση. Κατόπιν τούτου ὁ ἀρχιλογιστὴς χωρὶς νὰ χάση τὴν ψυχραιμίαν του καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἀντεγκλήσεων, ἐπλήρωσεν ἐξ ἰδίων, ὁπότε ὁ ἐπιβάτης μεταμεληθεὶς ἀπεπειράθη ἐπανόρθωσιν, μὴ γενομένην ὅμως δεκτήν, ἐφ' ὅσον ἔθεσεν ζήτημα πίστεως. Τοιοῦτοι ὑπάλληλοι τιμοῦν ὁλόκληρον τὸ πλήρωμα, τὸ πλοῖον καὶ τὸν πλοιοκτήτην αὐτοῦ.

●

Εἰς τὸν χορὸν τῶν Λογοθετιανίκων κατὰ τὴν 6ην Αὐγούστου, ἐπεκράτησεν ἀτμόσφαιρα ἐγκαρδιότητος καὶ ἀνοικτῆς ψυχαγωγίας, χάρις εἰς τὸ λάκτισμα τῆς τῆς ρουτίνας, μὲ τὴν προβολὴν τῶν τοπικῶν μας χορῶν. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὸ μεσαῖο καφενεῖον Μυλοποτάμου κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς ἑορτῆς ἁγ. Σώζοντος, χάρις εἰς τὴν περίφημον δημοτικὴν ὀρχήστραν Τσαγκαροβρεττοῦ καὶ τοὺς ἐξ Αὐστραλίας μετανάστας μας ποὺ διατηροῦν μὲ ὑπερηφάνειαν τὰς καλλιτεχνικὰς παραδόσεις μας.

Εἰς τὸν χορὸν ὅμως τῆς Ἁγ. Πελαγίας κατὰ τὴν 22αν Αὐγούστου, ἐπεκράτησεν κάπως ἡ ξενομανὴς καὶ ἀποκρουστικὴ κλειστὴ ψυχαγωγία τῆς ἐτικέττας μὲ τοὺς ξενομπασάρικους εὐρωπαϊκούς, διότι οἱ χορευταί, δὲν κατεδέχοντο ἴσως νὰ ξεπέσουν στὸ λαουτζίκο ὅπως συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Χώραν. Ὁμολογουμένως ἡ ὄψις των ἐπροκάλει φαιδρότητα, καθ' ὅσον ἐστροβιλίζοντο μὲ ὕφος σπαρακτικόν, ὡς νὰ ἐμοιρολογοῦσαν τὴν μάννα των.

●

Εἰς τὸν χορὸν τοῦ Ποταμοῦ κατὰ τὴν 15ην Αὐγούστου ἔκαμε δειλὰ τὴν ἐμφάνισίν του καὶ τὸ ρὸκ-ἐν-ρόλ, προκαλέσαν... ὀκάδας τινὰς χειροκροτημάτων αἰσθητικῶς ἀπαραδέκτου ἀλληλεγγύης. Ἐνῶ ἂν ἐτολμοῦσε νὰ χορέψη κανεὶς μπάλλο ἢ διπλὸ «πωπὼ ντροπὲς ὁ χωριάτης!».

Ἡ ἀνθρωπίνη ἀφέλεια περιβαλλομένη τὸν μανδύαν τοῦ σνομπισμοῦ, εἶναι νὰ «σπᾶτε πλάκα» μαζί της.

●

Οἱ Ἀμερικανοὶ χορευταὶ τοῦ ρὸκ-ἐν-ρόλ, κινοῦν ἀποτόμως ἐνίοτε τὴν ἀριστερὰν χεῖρα πρὸς τὰ ἄνω ἐν εἴδει νευρικοῦ τίκ, ὡς αὐτόματον ἀναγκαστικὴν τάσιν τῆς χειρός, ἵνα συνακολουθήση τοὺς πόδας εἰς τὸ ἐξωφρενικὸν «ἀντριπήδι».

Καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ μιμοῦνται πιστῶς οἱ ἐξευρωπαϊσμένοι φωστῆρες τοῦ ρὸκ ἐν-ρὸλ εἰς τὰ Κύθηρα, ὡς ὑψηλὸν ἐπίτευγμα τέχνης

Δὲν μπορεῖ· γιὰ νὰ τὸ κάνουν οἱ ξένοι, κάτι θὰ ξέρουν αὐτοί...

●

Ἂς πάρωμεν ὅμως καὶ μίαν ἄλλην πλευρὰν τοῦ σκανδαλώδους θέματος. Εὐρωπαῖα κυρία ἡ ὁποία σημειωτέον δὲν γνωρίζει κἂν τὴν ἑλληνικὴν εὑρεθεῖσα προσφάτως εἰς Κύθηρα, παρηκολούθησεν ὅλους τοὺς χορούς, ἔλαβε δὲ καὶ ἐνεργὸν μέρος εἰς αὐτούς. Ὁπότε, ἐρωτηθεῖσα ποίαν γνώμην ἔχει διὰ τὸ φὸξ καὶ τὸ ταγκὸ ὅπως τὰ χορεύουν οἱ συμπολῖται, ἀπήντησεν :

—Αὐτοὶ δὲν εἶναι χοροί.

—Ἀλλὰ τί εἶναι ;

—ΤΙΠΟΤΑ.

Ἐρωτηθεῖσα κατόπιν διὰ τὰ τσιριγώτικα ρὸκ ἐν ρὸλ καὶ τσαρλεστον, ἠρκέσθη νὰ καγχάση θορυβωδῶς.

Ἐρωτηθεῖσα τέλος διὰ τοὺς τσιριγώτικους χορούς, ἀπήντησεν:

—Ἐσεῖς δὲν φθάσατε ἀκόμα στὴν ὡριμότητα νὰ ἐκτιμήσετε τοὺς ὡραίους χορούς σας, γιατὶ δὲν ξέρετε ἀπὸ τέχνη. Ἐπληροφορήθηκα μάλιστα, πῶς τοὺς ξεχάσατε κιόλας.

Καὶ εἶναι φυσικό, ἀφοῦ περνᾶτε τώρα τὴ ζοῦγκλα.

Ξεπερᾶστε την καὶ τὰ λέμε.—

Τὸ λοιπόν, ἂς τὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των αὐτὰ οἱ βετερᾶνοι μας εἰς τὸ τσιλιποῦρδι, ἤγουν δηλαδή, οἱ Εὐρωπαῖοι τοὺς χοροϊδεύουν περισσότερο ποὺ χορεύουν τοὺς . . . εὐρωπαϊκούς, παρὰ ἐὰν ἐχόρευαν τοὺς ντόπιους.

●

Δὲν εἴχαμεν ἀρκετοὺς Κυθηρίους παραθεριστὰς ἐφέτος. Ἀντιθέτως ἐπληροφορήθημεν ὅτι πολλοὶ Κυθήριοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἐτράπησαν πρὸς διαφόρους νήσους καὶ ἄλλα ξένα κέντρα παραθερισμοῦ.

Γνωρίζομεν ὅτι τὰ Κύθηρα μειονεκτοῦν ἐν πολλοῖς ἀκόμη.

Ἂς γνωρίζουν ὅμως καλῶς καὶ οἱ συμπατριῶται μας ὅτι πουθενὰ δὲν εἶναι σὰν τὴν πατρίδα των. Καὶ τοῦτο διότι ἡ οἰκειότης τοῦ περιβάλλοντος, ἐπαυξάνει τὴν ψυχαγωγίαν τοῦ θεατοῦ καὶ τὴν ἀπόλαυσίν του. Ἂς τὸ προσέξουν αὐτό. Ἄλλωστε τὸ εἶπε καὶ ὁ Παλαμᾶς :

Ἐμένα στὴν πατρίδα μου
ἔχει ὀμορφιὰ καὶ χάρι
τὸ πιὸ μικρότερο δεντρὶ
τὸ πιὸ ξερὸ χορτάρι.

Τὸ σπίτι ποὺ γεννήθηκα
κι' ἂς τὸ πατοῦν οἱ ξένοι
εἶναι στοιχειὸ ποὺ μὲ καλεῖ
ψυχὴ ποὺ μὲ προσμένει.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Π. ΞΑΝΘΗΝ :
Ἡ προβολὴ ἐκλεκτῆς λαογραφίας, ἀποτελεῖ θεμέλιον λίθον, τῆς δημοσιογραφικῆς μας ἀποστολῆς.

Γ. Ι. Κ. ΕΛΒΕΤΙΑΝ :
Ἡ ὁλοκληρωμένη ρυθμικὴ (αἰσθητική) πεζογραφία, θὰ προσφέρη στερεὰν τεχνικὴν βάσιν, εἰς τὴν ποίησιν τοῦ μέλλοντος.

Π. Α. Τ. ΑΘΗΝΑΣ :
Ὁ βαθμὸς χρησιμότητος, εἶναι μέτρον γνώσεως των πραγμάτων.

Α. Φ. ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ :
Τὸ ποίημά σας ἄρτιον εἰς μορφήν, μειονεκτεῖ εἰς περιεχόμενον.

Ε. Φ. Π. ΚΥΘΗΡΑ :
Γράφετε : «Εὐχαριστοῦμεν τὸν μέγαν εὐεργέτην μας ποὺ μᾶς ἔκαμεν ξενόναν πολιτελὴν καὶ τὸν ἀπόστηλεν εἰς τοὺς ξένους».
Διὰ νὰ τὸν φιλοξενήσουν βεβαίως.

Β. Τ. ΚΥΘΗΡΑ :
Γράφετε : «Ἡ ὡραῖα ψυχαγωγία μας ἦτο ἀποτέλεσμα τῶν κυνῶν ἀπολαύσεων».
Φανταζόμεθα καὶ τῶν κυνῶν τὴν ψυχαγωγίαν.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΦΩΤΟ-ΣΟΦΙΟΥ

Ποταμὸς Κυθήρων

Νέον πλήρως συγχρονισμένον ἀτελιέ.
Πάσης φύσεως φωτογραφικαὶ ἐργασίαι.
Ἀρτίως ἐξωπλισμένον ἐργαστήριον ἐκτυπώσεων — ἐμφανίσεων—μεγεθύνσεων.
Ἐμπλουτισμὸς τοῦ συγκροτήματος διὰ τελευταίου τύπου τεχνικῶν ὀργάνων, τελείας ἐπεξεργασίας ἐγχρώμων φίλμ, κινηματογραφικῶν καὶ Slides.
Φωτογραφικαὶ μηχαναί, φλάς, φωτόμετρα, τρίποδα, τηλέμετρα καὶ λοιπὰ ἐξαρτήματα.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ο ΑΪΝΣΤΑΪΝ ΚΑΙ Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΒΟΜΒΑ

(*Διάλεξις ἐκφωνηθεῖσα εἰς τὴν Ζάκυνθον τὴν 23—4—61 ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος μηχανικοῦ κ.* ΔΗΜ. ΖΑΓΛΑΝΙΚΗ).

ΣΑΝ ΚΡΙΤΙΚΗ

Ἤρθε κι ὡς τὰ χέρια μου, τὸ ἔντυπο τῆς παρακάτω διάλεξης, ποὺ δόθηκε στὶς 23/4 αὐτοῦ τοῦ χρόνου καὶ ποὺ κατὰ γενικὴ ἐπίμονη παράκληση ἐπανελήφθηκε τέσσερις φορές, στὴ Ζάκυνθο, ἀπὸ τὸν πνευματικὸ ἄνθρωπο κι ἐπιστήμονα, συμπατριώτη καὶ φίλο κ. Δημήτρη Ζαγλανίκη.

Θέμα τῆς διάλεξης αὐτῆς εἶναι: «Ο ΑΪΝΣΤΑΪΝ ΚΑΙ Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΒΟΜΒΑ».

Τούτ' ἡ γεννηά, ἡ δική μας, μὲ τὴν ψυχὴ στὸ στόμα ἀπὸ ὑπερκόπωση, φτάνει σὲ λίγο στὸ τέρμα της, ἀνάμεσα ἀπὸ πολυδαίδαλες στιγμές, γιομάτες ἄγχος κι εὐθῦνες.

Αὔριο, ὁ ἱστορικὸς τῆς ἐποχῆς μας, θὰ καταλογίση τὶς εὐθῦνες μας, θὰ ψέξη τὰ σφάλματά μας, θὰ ἐπαινέση τὰ ἐπιτεύγματα. Καθόλου ὅμως δὲν θὰ μπορέση νὰ παραβλέψη τὶς ἀστραπιαῖες ταχύτητες μὲ τὶς ὁποῖες μᾶς ἔπληξαν οἱ σύγχρονες, πολύμορφες, κοινωνικές, ἐπιστημονικὲς καὶ πνευματικὲς ἐπιπτώσεις, ἀπαιτώντας στὴ σύγκρουσή τους αὐτή, λύσεις καὶ ἀφομοιώσεις ἀπὸ μᾶς. Οὔτε καὶ τὴν ὑπερένταση στὴν ὁποία μᾶς ὑποχρέωσαν νὰ ζοῦμε...

Καὶ θὰ μπορούσαμε πιά, ἀποκαμωμένοι νὰ καθίσωμε σὲ μιὰν ἄκρη, ἀρνούμενοι, δικαιολογημένα, κάθε παραπέρα λαχάνιασμα.

Ὅμως, ἡ γεννηά μας, τὴν ἀδράνεια, δὲν τὴν ἐπιθυμεῖ.

Κι ἀγκομαχῶντας καὶ κάθιδρη, ὀρθώνει τὸ ὑπέροχο ἀνάστημά της κόντρα στὸ πνεῦμα τοῦ κακοῦ.

Μ' ὅλες τὶς λιανισμένες δυνάμεις της, μάχεται πάλι ἀσύγκριτα, μάχεται νὰ προλάβη ἕναν καινούργιο πόλεμο, ἕναν πόλεμο, πού, ὅμοιό του, δὲν εἶδε ποτὲς ὡς τὰ σήμερα ἡ γῆς....

Αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ διάλεξη ποὺ χάρισε στὴ Ζάκυνθο τοῦτο τὸ χρόνο ὁ Δ. Ζ...

Χαίρομαι ἰδιαίτερα ποὺ μοῦ δίνεται σήμερα ἡ εὐκαιρία νὰ πῶ δυὸ λόγια γι' αὐτόν. Τὸ πορτραῖτο τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου κι ἐπιστήμονα Δ. Ζ., ὅλο καὶ πιὸ ψηλὰ καρφώνεται, ὅλο καὶ πιότερο πλαταίνει.

Αὔριο, ὁ μικρός μας τόπος, θὰ σεμνύνεται, γιὰ τὶς σημερινές, γόνιμες μορφές του. Ἀνάμεσά τους ὅμως--τὸ προβλέπω ἀλάθητα—θὰ λαμπυρίζη φωτεινὰ ὁ Δημήτρης, ὁ καλλιτέχνης Δ. Ζ., ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος Δ. Ζ., ὁ ἐπιστήμονας Ζαγλανίκης.

Ἂς ἀφίσω ὅμως, νὰ κάνη τὴν ἐμφάνισή του μόνος του, ἂς δώσω τὴν εὐκαιρία νὰ κριθῆ καὶ τὸ ἐπιστημονικὸ ὕψος του ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπώτερο νόημα τῆς ἱστορικῆς διάλεξής του, τὸ νόημα ποὺ περικλείνει ὅλο τὸ ΧΡΕΟΣ καὶ τὴν ΠΡΟΣΦΟΡΑ τοῦ σημερινοῦ ὑπερκουρασμένου Ἀνθρώπου. Θἄταν ἔτσι καλλίτερο καὶ γιὰ σᾶς, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ Ζαγλανίκη, ἀπ' ὅ,τι ἄλλο, ἔχω χρέος, νὰ πῶ γι' αὐτόν. **Π. ΦΥΛΗΣ**

Α) ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σήμερα ἡ Ἑλλάδα, ὅπως καὶ ὁ κόσμος ὁλόκληρος, στρέφει τὴν προσοχή του πρὸς τὶς Φυσικὲς Ἐπιστῆμες, γιατὶ εἶναι ἀναμφισβήτητο, ὅτι αὐτὲς μᾶς ἔφεραν σὲ μιὰ ἐποχὴ ἰλιγγου, ἀνησυχίας καὶ φόβου, καὶ μᾶς ἀνοίγουν διάπλατα ὁρίζοντες, γιὰ ἀναρίθμητες δυνατότητες.

Ἀπ' τὰ ἐργαστήρια, ποὺ δουλεύουν σιωπηλοὶ καὶ ἀκούραστοι οἱ **μύστες** τῶν Θετικῶν, Ἐπιστημῶν, ἐξαρτᾶται κατὰ μεγάλο μέρος ἡ εἰρηνικὴ εὐδαιμονία τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἂν ἀντιστραφοῦν οἱ ὅροι ἀπ' αὐτὰ θὰ ἐξαρτηθοῦν τὰ πεδία τῶν μαχῶν, κι' αὐτὴ ἡ ὕπαρξη ἑνὸς λαοῦ, ἢ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἀνθρωπίνου Γένους.

Ἐν τούτοις, πολὺ λίγοι γνωρίζουν τοὺς δημιουργοὺς τῶν **Θετικῶν** Ἐπιστημῶν, ἐνῶ ἄλλοι, ὅπως π. χ. οἱ καλλιτέχνες εἶναι πολὺ πιὸ γνωστοί.

Ἐλάχιστοι π.χ. ξέρουν τοὺς προτοπόρους σήμερα στὴν κατασκευὴ διαστρικῶν πυράυλων Βερνερ Φὸν Μπράουν καὶ Λεωνίδα Σεντὼφ κι' ἀκόμη λιγότεροι γνωρίζουν τὸν Ἀλβέρτο Ἀϊνστάϊν, ἢ ἔχουν ἀκούσει ἀόριστα, πὼς ἔχει κάποια σχέση μὲ τὴν ἀτομικὴ βόμβα, καὶ μὲ κάτι ἀκατανόητες κι' ἐξωτικὲς θεωρίες, ἐνῶ, ἀσυγκρίτως περισσότεροι γνωρίζουν τὸν Γκέκορη Πέκ, ἢ τὸν Πικάσσο.

Τοῦτο συμβαίνει, ἐπειδὴ ἡ γλῶσσα καὶ ἡ μαγεία τῶν ἀριθμῶν ἀπαιτεῖ εἰδικὲς γνώσεις ποὺ δὲν εἶναι προσιτὲς στοὺς πολλούς ἐνῶ ἡ Τέχνη, ἔχει σχεδὸν διεθνῆ γλῶσσα καὶ ἀγγίζει ἀμεσώτερα τὴν ψυχὴ τῶν πολλῶν.

Ἐπὶ πλέον οἱ περισσότεροι νομίζουν ὅτι μόνον οἱ καλλιτέχνες ἔχουν πλούσιους συναισθηματικοὺς κόσμους, ἐνῶ ὅτι οἱ δημιουργοὶ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν ἔχουν ἄδεια τὴν καρδιά τους ἀπὸ συναισθήματα.

Αὐτὸ ὅμως, δὲν εἶναι ἀλήθεια, γιατὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ζοῦν σ' ἕνα δικό τους κόσμο' σ' ἕνα κόσμο, ὅπου τὰ ἄψυχα πειράματα καὶ οἱ νεκροὶ ἀριθμοὶ μέσα στὴ φλογερὴ φαντασία τους ζεσταίνονται, ζωντανεύουν καὶ ἔρχονται στὴ χειροπιαστὴ πραγματικότητα, γιὰ νὰ μᾶς ἀποκαλύψουν ἔτσι μυστήρια, τῆς ἀσύληπτης σὲ μέγεθος καὶ μεγαλεῖο Ἁρμονίας τοῦ Σύμπαντος.

Ὁ Ἴδιος ὁ Ἀϊνστάϊν εἶπε κάποτε' ὅτι «ἡ ὡραιότερη καὶ βαθύτερη συγκίνηση ποὺ μποροῦμε νὰ νιώσωμε. εἶναι τὸ αἴσθημα τοῦ μυστηρίου. Εἶναι ὁ σπορέας κάθε ἀληθινῆς Τέχνης καὶ Ἐπιστήμης. Ὅποιος εἶναι ξένος πρὸ αὐτῆ τῆ συγκίνηση, μὴ μπορῶντας πιὰ νὰ σταθῆ κατάπληκτος καὶ περιδεής, εἶναι σὰν νἄναι πεθαμένος».

Στὰ τελευταῖα χρόνια, αὐτὸ τὸ μυστήριο ποὺ ἀποκαλύπτεται ἀπ' τὴν ἁρμονία τῶν ἀριθμῶν, βρῆκε ἐφαρμογὴ στὶς πιὸ ἀπίδανες ἐφευρέσεις, ποὺ ἐπηρεάζουν ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀνθρώπου.

Γιαὐτὸ κάθε κράτος ποὺ δὲν θέλει νὰ ὑστερήση στὴν περίοδο, πρέπει νὰ παρακολουθῆ αὐτὴ τὴν ραγδαία ἐξέλιξη τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν.

Αὐτὴ ὅμως ἡ πρόοδος, προϋποθέτει ἐπιστήμονες μὲ ταλέντα πρὸς τὶς Θετικὲς Ἐπιστῆμες, ποὺ γιὰ νὰ ἀναδειχθοῦν, χρειάζεται ἡ οἰκονομική, καὶ περισσότερο ἡ ἠθικὴ συμπαράσταση τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους.

Ἡ Κοινωνία λοιπὸν κατὰ μεγάλο μέρος μπορεῖ ν' ἀποδείξει ἕνα ταλέντο μὲ τὸ ἐνδιαφέρον της, ἢ νὰ τὸ πνίξη μὲ τὴν ἀδιαφορία της.

Γιαυτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, στὰ τελευταῖα χρόνια, σὲ ὅλα τὰ πολιτισμένα μέρη, ὀργανώνονται διαλέξεις στὸν τομέα τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, γιὰ νὰ ἐνδιαφερθοῦν οἱ κοινωνίες. καὶ νὰ δώσουν φτερὰ στοὺς πρωτοπόρους.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἕνας σοβαρώτερος λόγος μιᾶς διαλέξεως σὰν καὶ τούτη. Ὅτι δίνεται ἡ εὐκαιρία στὸ πλατύτερο κοινό, νὰ ἀντιληφθῆ τὶς προσπάθειες καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

Δὲν ἀρκεῖ νὰ παίρνουν αὐτὰ τὰ ἀποτελέσματα μερικοὶ εἰδικευμένοι σ' αὐτὸ τὸ πεδίο, νὰ τὰ ἐπεξεργάζωνται καὶ νὰ τὰ ἐφαρμόζουν. Κατὰ τὸν Ἀϊνστάϊν «ὅταν οἱ γνώσεις περιορίζονται σ' ἕνα μικρὸ ὁμιλο, αὐτὸ νεκρώνει τὸ ἐπιστημονικὸ πνεῦμα ἑνὸς λαοῦ καὶ ὁδηγεῖ στὴ πνευματική φτώχεια».

Ἀρχίζουμε λοιπὸν μὲ μιὰ προσπάθεια ἐπιφανειακῆς σκιαγραφίσεως τοῦ μεγαλυτέρου ἐπιστημονικοῦ γεγονότος στὸν αἰῶνα μας δηλ. τὴν θεωρία τῆς Σχετικότητος, ποὺ γέννησε τὸ μεγαλύτερο τεχνικὸ γεγονὸς τῶν αἰώνων, δηλαδὴ τὴ κατασκευὴ τῆς Ἀτομικῆς Βόμβας.

Ἐν συνεχείᾳ θὰ περιγράψωμε τὴν προσωπικότητα τοῦ δημιουργοῦ τῆς θεωρίας αὐτῆς, Ἀλβέρτο Ἀϊνστάϊν, μιᾶς καὶ τούτη τὴ βδομάδα, κλείνει μιὰ ἐετία ἀπ' τὸν θάνατό του.

Β) ΚΕΙΜΕΝΟ

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ καθόμαστε, λέμε πὼς τούτη ἡ αἴθουσα, εἶναι τελείως ἀκίνητη. Καὶ ὅμως: κινεῖται μὲ μιὰ πολύπλοκη καὶ ἰλιγγιώδη ταχύτητα, καὶ τοῦτο ἁπλούστατα ἐπειδὴ ἡ γῆ στριφογυρίζει μέσα στὸ διάστημα, μὲ ταχύτητα 20 μίλλια/ 1'' γύρω ἀπ' τὸν ἥλιο, ἐκτὸς τὴν ἡμερησία περιστροφὴ γύρω ἀπ' τὸν ἄξονά της, μὲ ταχύτητα 1000 μίλλια/ 1'' ὥρα.

Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὲς τὶς κινήσεις, ἡ γῆ κάνει κι' ἄλλες λιγώτερο γνώριμες περιστροφές. Ἀντίθετα ἀπ' ὅτι συνήθως νομίζαμε, ἡ σελήνη δὲν περιστρέφεται γύρω ἀπ' τὴ γῆ, ἀλλὰ περιστρέφεται ἡ μιὰ γύρω ἀπ' τὴν ἄλλη, ἢ σωστότερα, γύρω ἀπὸ ἕνα κοινὸ σημεῖο ἕλξεως.

Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὲς τὶς κινήσεις, ὁλόκληρο τὸ ἡλιακό μας σύστημα. ποὺ περιλαμβάνεται βέβαια καὶ ἡ γῆ, κινεῖται μέσα στὸ τοπικὸ ἀστρικό μας σύστημα, μὲ ταχύτητα 13 μίλλια τὸ δευτερόλεπτο.

Ὁλόκληρο πάλι αὐτὸ τὸ τοπικὸ ἀστρικό μας σύστημα, κινεῖται μέσα στὸν Γαλαξία μας, μὲ 200 μίλλια τὸ δευτερόλεπτο καὶ ὁλόκληρος ὁ Γαλαξίας μα, κυλάει σὲ σχέσει μὲ τοὺς μακρινοὺς ἐξωτερικοὺς γαλαξίες, μὲ 100 μίλλια 1 «καὶ ὅλες αὐτὲς οἱ κινήσεις ἔχουν διαφορετικὲς κατευθύνσεις:

Καὶ ὅμως: αὐτὴ τὴ στιγμή, ὅπως καὶ πάντοτε. οἱ αἰσθήσεις μας μᾶς ξεγελοῦν. Ἂς ὑπογραμίσωμε αὐτὴ τὴ πρόταση. ὅτι οἱ αἰσθήσεις μᾶς ξεγελοῦν, καὶ νομίζουμε πὼς εἴμαστε ἐντελῶς ἀκίνητοι.

Ἂν ἔξαφνα, μιὰ ἀπ' ὅλες αὐτὲς τὶς κινήσεις ἀπότομα μεγαλώση ἢ μικρύνει κατὰ ἕνα ἐλάχιστο ποσοστό, π. χ. κατὰ 1ο)ο, τότε θὰ αἰσθανθοῦμε μιὰ τρομερὴ δόνιση σὰν σεισμό. ποὺ δὲν θ' ἀφίση τίποτε ὄρθιο στὸν πλανήτη μας.

Στὴν ἴδια περίπτωση βρισκόμαστε καὶ ὅταν εἴμαστε κλεισμένοι στὴ καμπίνα ἑνὸς πλοίου ποὺ ταξιδεύει σὲ γαλήνια θάλασσα, μὲ ταχύτητα εὐθύγραμμη καὶ ὁμαλή. Ἔχομε τὴν ἐντύπωση, ὅτι τὸ πλοῖο δὲ κινεῖται, καὶ κανένα μηχανικὸ πείραμα μέσα στὴν καμπίνα δὲν μπορῆ νὰ μᾶς δείξη τὴν κίνηση τοῦ πλοίου.

Ἐὰν ὅμως, τὸ πλοῖο ἀλλάξη ταχύτητα, αἰσθανόμαστε μιὰ ἀνάλογη δόνηση καὶ τότε καταλαβαίνομε ὅτι τὸ πλοῖο κινεῖται Οἱ ναυτικοὶ γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦν μὲ πόση ταχύτητα κινεῖται τὸ πλοῖο, ὡς πρὸς τὴ θάλασσα, ρίχνουν ἕνα δρομόμετρο μέσα στὴ θάλασσα, καὶ τὸ ξετύλιγμα τῶν κόμβων πάνω στὸ σχοινὶ τοῦ δρομομέτρου, τοὺς δείχνει ταχύτητα τοῦ πλοίου ὡς πρὸς τὴν θάλασσα.

Κάτι τέτοιο θὰ μπορούσαμε νὰ κάνωμε, γιὰ ν' ἀντιληφθοῦμε καὶ τὴ κίνηση τῆς γῆς μέσα στὸ διάστημα.

Γιὰ νὰ διευκολυνθοῦμε καλύτερα, λέμε ὅτι ἡ γῆ δὲν κινεῖται στὸ κενὸ διάστημα, ἀλλὰ μέσα σὲ μιὰ ὑποθετικὴ οὐσία, ποὺ τὴν ὀνόμασαν «αἰθέρα», ποὺ δὲν φαίνεται, καὶ ποὺ διαποτίζει κάθε χῶρο καὶ ὕλη.

Οἱ φυσικοί, ἀπὸ ἀρχαιοτάτους χρόνους φαντάστηκαν ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχη ὁ αἰθέρας. γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν κίνηση τοῦ φωτὸς στὸ κενὸ διάστημα. ὅπως ἀκριβῶς πρέπει νὰ ὑπάρχη ὁ ἀέρας γιὰ νὰ κινηθῆ ὁ ἦχος, ἢ ἡ θάλασσα γιὰ νὰ κινηθῆ τὸ πλοῖο.

Γιὰ νὰ ἐπισημανθῆ λοιπὸν ἡ κίνηση τῆς γῆς μέσα στὸν αἰθέρα, δύο ἄγγλοι Φυσικοί, οἱ Μάϊκελσον καὶ ὁ Μόρλεῦ, τὸ 1881, ἔριξαν ἕνα ἂς ποῦμε δρομόμετρο μέσα στὸν αἰθέρα, καὶ τὸ δρομόμετρο αὐτό, δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο, παρὰ μιὰ ἀκτίνα φωτός.

Προφανῶς, ἡ ἀκτίνα αὐτὴ τοῦ φωτός, ἔπρεπε νὰ ἐπηρεάζεται ἀπ' τὴ κίνηση τῆς γῆς μέσα στὸν αἰθέρα, καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνση ποῦ κινεῖται ἡ γῆ, ἔπρεπε νὰ ἔχη μεγαλύτερη ταχύτητα, πρὸς τὴν ἀντίθετη δὲ κατεύθυνση μικρότερη ταχύτητα διαδόσεως, ὅπως ἀκριβῶς ἕνας κολυμβητὴς ὅταν πηγαίνη ἀντίθετα ἀπ' τὸ ρεῦμα ἑνὸς ποταμοῦ ποῦ ἔχει μικρότερη ταχύτητα ἀπ' ἐκείνη ποὺ ἔχει, ὅταν πηγαίνη πρὸς τὴν φορὰ τοῦ ρεύματος.

Τὸ πείραμα αὐτό, μελετήθηκε καὶ ἐκτελέστηκε πολλὲς φορές, μὲ τόση ἐπίμοχθη ἀκρίβεια, ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἦταν δυνατὸν ν' ἀμφισβητηθῆ.

(Συνέχεια στὸ προσεχὲς)

ΟΡΓΑΝΑ ΠΡΟΟΔΟΥ

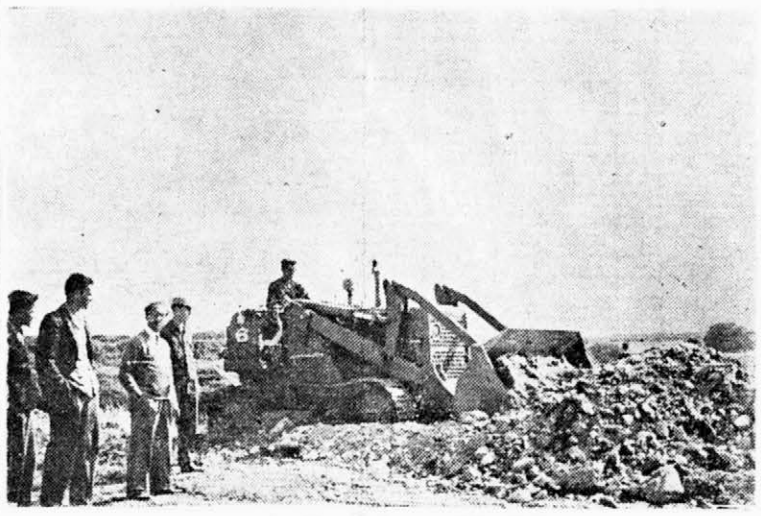

Ἡ μπουλντόζα Κόκσμα, ἐπὶ τὸ ἔργον

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ἀφίχθησαν εἰς Κύθηρα οἱ κ. κ. Παῦλος Λαζαρίδης προϊστάμενος τῆς Ἐφορίας Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων καὶ ὁ κ. Χαράλ. Μπούρας ἀρχιτέκτων τῆς ὑπηρεσίας ἀρχαιοτήτων τοῦ ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως πρὸς μελέτην τῶν βυζαντινῶν μνημείων τῆς νήσου καὶ ἐν γένει ἀποκαταστάσεως αὐτῶν.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν μελέτην εὗρον πολλὰ μνημεῖα τελείως ἄγνωστα μέχρι τοῦδε, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ συγκαταλεχθοῦν μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων βυζαντινῶν μνημείων τῆς Ἑλλάδος.

Ὅλα τὰ μνημεῖα αὐτὰ μὲ τὰς λίαν ἐνδιαφερούσας ἀπὸ ἀπόψεως τέχνης τοιχογραφίας των εἶναι λαμπρὰ δείγματα ὑπάρξεως ἀνωτέρου καλλιτεχνικοῦ πνεύματος καὶ πολιτισμοῦ, κατὰ τὴν μεσαιωνικὴν περίοδον τῆς ἱστορίας τῆς νήσου.

Τὰ ἐν λόγῳ μνημεῖα (κατὰ τὴν γνώμην πάντοτε τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶν) μὲ τὴν φροντίδα τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους ἀναστηλούμενα καὶ ἀποκαθιστάμενα εἰς τὴν ἀρχικήν των μορφὴν, θέλουν ἀποτελέση μέγαν πλοῦτον ἀρχαιολογικὸν καὶ κατ' ἀναγκαῖαν ἐπέκτασιν τουριστικόν, διὰ τὴν ἐξ ἐρημώσεως δοκιμαζομένην περιοχήν μας.

Εὐελπιστοῦμεν ὅθεν ὅτι τὸ κράτος λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ ἐπιστημονικὰ δεδόμενα καὶ τὸν οἰκονομικὸν μαρασμὸν τῆς νήσου, θέλει ἐπισπεύση τὴν προώθησιν τοῦ παρ' ἁρμοδίων ὀργάνων τοῦ ἐξαγγελομένου εὐεργετικοῦ δι' ἡμᾶς καὶ ἐκπολιτιστικοῦ γενικώτερον μέτρου, ἐν τῷ πλαισίῳ εὑρείας ἀναδιοργανώσεως τῆς χώρας διὰ συντόνου ἀξιοποιήσεως θεμελιωδῶν παραγόντων εἰς τὸν ἀγῶνα δρόμου ἀναπτύξεως τῶν λαῶν, μὲ τὴν παγίαν διάσωσιν καὶ διεθνῆ προβολὴν τῶν ἀρχαιολογικῶν καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν μας συνωδὰ μὲ τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου μας.

Ψήφισμα Κοινότητος

Ἐν Μυλοποτάμῳ καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Γραφείῳ σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην (13) τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1961 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν καὶ ὥραν 4 μ.μ. συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον: Παρόντων τῶν 1) Ἀθανασίου Ποτήρη 2) Κοσμᾶ Ταμβάκη 3) Ἐμμανουὴλ Ζερβοῦ 4) Σταματίου Ποτήρη καὶ 5) Σταύρου Ταμβάκη:

Ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, ἐξάραντος, τὸ ὑπὸ τοῦ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ, ἐμπόρου εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. ἐπιδειχθὲν θερμουργὸν ἐνδιαφέρον δι' εὐμενῆ ἐπίλυσιν σοβαρῶν ζητημάτων τῆς Κοινότητος, πρὸς ἣν ἐν παντὶ καὶ πάντοτε πολύτιμον συμπάθειαν καὶ ἀρωγὴν προσήναγκε, ἀρρήκτως δὲ συνδεθέντος πρὸς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του «ἤτοι τοῦ χωρίου Μυλοποτάμου» διὰ τῆς ἀνεγέρσεως ἐν αὐτῷ πολυτελοῦς Ξενῶνος, Κοινοτικοῦ Γραφείου καὶ Κοινοτικοῦ Ἰατρείου μετὰ τῶν βοηθητικῶν χώρων αὐτῶν καὶ πλήρους πολυτελοῦς ἐξοπλισμοῦ τούτων, ἐπιλύσας διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἕν ἐκ τῶν ζωτικωτέρων προβλημάτων τῆς Κοινότητος Μυλοποτάμου καὶ προτείναντος ἵνα εἰς ἐκδήλωσιν ἐλαχίστης τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ἀνακηρυχθῆ οὗτος ἐπίτιμος δημότης:

Σκεφθὲν

Θεωροῦν τὴν ἀποδοχὴν τῆς προτάσεως ὡς ἐξ ἐπιτακτικοῦ καθήκοντος ἐπιβαλλομένην ἐνέργειαν ἀπονομῆς τιμητικῆς διακρίσεως πρὸς τὸν ποικιλοτρόπως προσδραμόντα ἀρωγὸν καὶ συμπαραστάτην πρὸς ἐπίλυσιν τῶν σπουδαιοτάτων τῆς Κοινότητος ζητημάτων,

Ψηφίζει

Ἀνακηρήσσει ὁμοθύμως ἐπίτιμον δημότην τῆς Κοινότητος Μυλοποτάμου τὸν κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ εἰς ἐκδήλωσιν ἐλαχίστης τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ἔναντι τῶν πρὸς ἐπίλυσιν ζωτικῶν ὑποθέσεων ταύτης παρασχεθεισῶν πολυτίμων ἐνεργειῶν του.

Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος κοινοποιηθήτω ἁρμοδίως καὶ δημοσιευθήτω διὰ τοῦ τύπου.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη καὶ ὑπογράφεται ὡς ἕπεται:

Ὁ Πρόεδρος
Ἀθανάσιος Ποτήρης
Ὁ Γραμματεὺς
Γεώργιος Βλαχογένης

Τὰ μέλη Κοσμᾶς Ταμβάκης Ἐμμανουὴλ Ζερβὸς Σταμάτιος Ποτήρης Σταῦρος Ταμβάκης

ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἑταιρία τῶν Θεσσαλῶν διοργανώνει διὰ τὴν 1ην καὶ 8ην Ὀκτωμβρίου ἐ, ἔ. Πανθεσσαλικὰς ἑορτάς, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ὀγδοηκονταετίας ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλίας ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ.

Αἱ ἑορταὶ—τῇ συμπράξει τῶν τοπικῶν θεσσαλικῶν Ἀρχῶν, τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Σχολείων, τῶν θεσσαλικῶν Σωματείων καὶ μὲ τὴν συμαπράστασιν τοῦ Κράτους, τοῦ ἡμερησίου καὶ τοῦ περιοδικοῦ τύπου τῆς Χώρας καὶ τῶν ἐκδρομικῶν Ὀργανώσεων—θὰ διεξαχθοῦν μὲ ἐπιβλητικότητα ἐν Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ καὶ εἰς ὅλας τὰς Πόλεις Κωμοπόλεις καὶ Χωρία τῆς Θεσσαλίας.

Κινηματογραφικοὶ καὶ δημοσιογραφικοὶ ὀργανισμοὶ ἐσωτερικοῦ θὰ προβάλουν ἀπὸ τῆς ὀθόνης καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν ἐφημερίδων τὰς γραφικότητας καὶ τὰς κατὰ τόπους τελετὰς ἐν γένει.

Ἐκ παραλλήλου ἑτοιμάζεται μνημειώδης ἔκδοσις—εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀντιτύπων—ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΟΥ ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣ, ἀπὸ τῶν σελίδων τοῦ ὁποίου θὰ προβληθοῦν τὰ ἀξιολογώτερα θεσσαλικὰ μνημεῖα, τοπία, ἱστορικοὶ τόποι καὶ ἡ τουριστική, βιομηχανική, βιοτεχνική, παραγωγική, συνεταιριστική, σωματειακή, ἐκδρομική, δημοσιογραφικὴ καὶ γενικῶς ἡ ἀνάπτυξις, ἡ πρόοδος. αἱ δυνατότητες αἱ ἀνάγκες καὶ ἐπιδιώξεις τῆς Θεσσαλίας, καθὼς καὶ ἡ ἀτομικὴ δραστηριότης ἑκάστου τῶν ἀπανταχοῦ ἐκλεκτῶν τέκνων τῆς Θεσσαλίας, καὶ ἰδίως τῶν ἡγετικῶν προσωπικοτήτων της, μετὰ βιογραφικῶν στοιχείων ἑκάστου συμπολίτου.

Ἀπὸ τῶν σελίδων τοῦ ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣ θὰ προβληθοῦν ἐπίσης αἱ ἐν Ἑλλάδι Ἐπιχειρήσεις καὶ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ, ὧν τὰ προϊόντα, ἢ αἱ ὑπηρεσίαι ἐνδιαφέρουν τὸν θεσσαλικὸν πληθυσμόν.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν, ὁδηγίας, ἐφοδιασμὸν μὲ κατατοπιστικὰ ἔντυπα κ.λ.π. οἱ ἀπανταχοῦ Θεσσαλοί, καθὼς καὶ αἱ ἐνδιαφερόμεναι διὰ τὴν προβολήν των ἐπιχειρήσεις καὶ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ δέον νὰ ἀπευθυνθοῦν ἐγκαίρως εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 98 (τηλέφ. 622-094 καὶ 626-662) Γραφεῖα τοῦ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ **«Ο ΚΡΙΚΟΣ»** εἰς ὃν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις, ἡ συγκέντρωσις καὶ κατάταξις τῶν στοιχείων, ὡς καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐκτυπώσεως τῆς πολυτελοῦς ταύτης μνημειώδους ἐκδόσεως.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ πετρελαιοκίνητον «Θεόδωρος Μ» τοῦ πλοιοκτήτου Μιχαὴλ Θεοδ. Μεγαλοκονόμου ἢ Κάπονα,

Ἐκτελεῖ τὸ δρομολόγιον Πειραιῶς — Κυθήρων μὲ τοὺς πλέον ἐξυπηρετικοὺς καὶ συμφέροντας ὅρους διὰ πάντα ἐνδιαφερόμενον, ὡς ἀποδεικνύεται συνεχῶς ἐπὶ ὁλόκληρον σειρὰν ἐτῶν.

Τηλ. 41.215

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΤΑΘΗΣ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Ζωσιμαδῶν 15—Πειραιεὺς

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΝ
ΓΕΝ. ΝΟΣ/ΜΕΙΟΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Προκήρυξις

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Τριφυλλείου Γενικοῦ Νοσοκομείου Κυθήρων συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 17)5 9-1961 ἀποφάσει αὐτοῦ προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐπὶ θητεία πλήρωσιν τῶν κάτωθι θέσεων τοῦ ἰατρικοῦ προσωπικοῦ.

1) Μιᾶς θέσεως ἰατροῦ παθολόγου Δ)ντοῦ τῆς Παθολογικῆς Κλινικῆς· ἐπὶ 5ετῇ θητείᾳ καὶ ἀποδοχαῖς 3ου-2ου βαθμοῦ, καὶ

2) Μιᾶς θέσεως ἰατροῦ Μικροβιολόγου Δ)ντοῦ Μικροβιολογικοῦ Ἐργαστηρίου ἐπὶ 5ετῇ θητείᾳ καὶ ἀποδοχαῖς 3ου—2ου βαθμοῦ τῶν ἀποδοχῶν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἰατροὺς ἐνισχυομένων διὰ τοῦ μέχρις 100 ο)ο εἰδικοῦ ἐπιδόματος συμφώνως ταῖς παραγρ. 11 καὶ 12 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ 3796)57 προσέτι δὲ ἀναλόγως τῶν τίτλων καὶ προϋπηρεσίας καὶ διὰ ἑτέρου ἐπιμισθίου ἐπιχορηγήσεως ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος Διαθήκης Ν. Τριφύλλη ἢ Καβάκου καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν συ

ΣΤΗΛΗ ΔΑΣΟΠΟΝΟΥ

ΤΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ

Ὁ μεγάλος βοηθὸς τοῦ Γεωργοῦ

Τοῦ κ. ΙΩΑΝ. ΖΕΡΛΕΝΤΕ Δασοπόνου

Σὲ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ὅταν γεννηθῆ ἕνα τὸ παιδί, ὁ πατέρας μὲ κάθε θυσία θὰ φροντίση νὰ φυτέψη κυπαρίσσια πολλὰ ἢ λίγα ἀνάλογα μὲ τὸν χῶρο ποὺ διαθέτει. Ἂν δὲν διαθέτει ἐλεύθερο χῶρο θὰ τὰ φυτέψη γύρω ἀπὸ τὶς δενδροκομικές του καλλιέργειες καὶ θὰ τὰ ὑλοτομήση μετὰ 20 χρόνια γιὰ λογαριασμὸ τοῦ παιδιοῦ του, ὁπότε αὐτὸ εἰς τὰ πρῶτα βήματα τῆς σταδιοδρομίας του θὰ ἔχη ἕνα σημαντικὸ χρηματικὸ ποσό, ποὺ προῆλθε χωρὶς κανένα ἔξοδο ἀπὸ τὰ κυπαρίσσια.

Μὴ θιάζεσθε ν' ἀπαντήσετε, ὅτι τὰ κυπαρίσσια στὰ Κύθηρα δὲν ἔχουν καμμιὰ ἀξία διότι θὰ κάνετε μεγάλο λάθος. Σκεφθεῖτε λογικὰ καὶ ψύχραιμα καὶ θὰ διαπιστώσετε ὅτι καὶ τὰ λίγα κυπαρίσσια τοῦ νησιοῦ ἔχουν τὴν ἀξία τους, διότι μ' αὐτὰ οἱ ἰδιοκτῆτες τους φτιάχνουν τοὺς σταύλους διὰ τὰ ζῶα τους, φτιάχνουν ἢ διορθώνουν τὰ πατώματα καὶ ταβάνια τῶν σπιτιῶν τους, τὰ ἐργαλεῖα τους καὶ μ' αὐτὰ συμπληρώνουν τὸ γεωργικό τους εἰσόδημα ὅταν πουλοῦν δύο—τρία κομμάτια στὸ γειτονά τους ποὺ ἔτυχε νὰ μὴν ἔχη καθόλου κυπαρίσσια.

Ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ φτιάχνωμε μὲ δικά μας κυπαρίσσια τοὺς σταύλους ἢ τὰ σπίτια μας δὲν εἶναι ἕνα καλὸ συμπλήρωμα τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματός μας ; Δὲν εἶναι μιὰ καλὴ οἰκονομία ;

Τὴν ἀπάντηση τὴν παίρνει καθ' ἕνας εὔκολα, ὅταν σκεφθῆ τὶς πανύψηλες τιμὲς τῆς Εὐρωπαϊκῆς ξυλείας, τὴν ὁποία θὰ χρησιμοποιοῦσε ὑποχρεωτικὰ γιὰ σταύλους καὶ τὰ κοτέτσια, ὅταν δὲν εἶχε τὰ κυπαρίσσια.

Βέβαια τώρα τὰ κυπαρίσσια στὰ Κύθηρα δὲν ἔχουν τὴν οἰκονομικὴ ἀξία ποὺ ἔπρεπε νὰ ἔχουν, διότι εἶναι ἐλάχιστα καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐμπόρων ξυλείας. Ὅταν ὅμως φυτευτοῦν πολλὰ κυπαρίσσια καὶ αὐξηθῆ ὁ ἀριθμός των, θὰ πάρουν τὴν πραγματική των οἰκονομικὴ ἀξία καὶ θὰ ἀντιπροσωπεύουν καθένα 500 δρχ. τὸ λιγώτερο, διότι θὰ μᾶς ἔλθουν ἐδῶ ἀπρόσκλητοι οἱ ξυλέμποροι, θὰ μᾶς παρακαλοῦν νὰ τοὺς δώσωμε τὴν ξυλεία μας καὶ θ' ἀναλαμβάνουν οἱ ἴδιοι τὴν ὑλοτομία καὶ μεταφορὰ ποὺ τώρα φαίνονται δύσκολα πράγματα.

Στὴν ἐπαρχία Ὀλυμπίας πρὸ ἐτῶν ποὺ τὰ κυπαρίσσια ἦσαν λίγα ἡ αὐτὴ κατάσταση καὶ ἀντίληψη ἐπικρατοῦσε. Ὅταν ὅμως οἱ γεωργοὶ ἐκεῖ συνειδητοποίησαν τὴν ἀξία τῶν κυπαρισσιῶν, δὲν ἄφησαν πλαγιὰ ἀνεκμετάλλευτη, δὲν ἄφησαν κενοὺς χώρους γύρω ἀπὸ τὶς δενδροκομικές τους καλλιέργειες, παντοῦ φυτευαν κυπαρίσσια μὲ ἀποτέλεσμα σήμερα νὰ ὑπάρχουν ὥριμα πρὸς ὑλοτομία χιλιάδες, νὰ ὑλοτομοῦνται καὶ νὰ πωλοῦνται ἑκατοντάδες κάθε χρόνο, νὰ ἀκμάζη ἕνα καλὸ ἐμπόριο καὶ νὰ ἀπασχολεῖται ἕνας σημαντικὸς ἀριθμὸς ἐργατῶν στὶς ὑλοτομίες, στὶς μεταφορὲς καὶ στὴν κατεργασία τῆς ξυλείας. Βλέπουμε λοιπὸν ὅτι τίποτε δὲν εἶναι ἀκατόρθωτο σήμερα. Ὅλα γίνονται ἀρκεῖ νὰ μὴ περιμένωμε μοιρολατρικὰ μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια νὰ γίνουν μόνα τους. Ἐξ' ἄλλου οἱ δαπάνες γιὰ νὰ δημιουργηθῆ ἕνας κυπαρισσῶνας ἢ τοὐλλάχιστον 20 κυπαρίσσια εἶναι ἀνύπαρκτες διὰ ἕναν γεωργό. διότι μόνος του θ' ἀνοίξη 20 λάκκους καὶ θὰ φυτέψη τὰ 20 κυπαρίσσια χωρὶς καμμιὰ ἄλλη δαπάνη. Τὸ ἴδιο θὰ κάνη καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, τὸ ἴδιο καὶ τὸν ἄλλον καὶ σὲ 5 χρόνια θὰ ἔχη 100 κυπαρίσσια, τὰ ὁποῖα μετὰ 20 χρόνια θὰ μετατραποῦν σὲ 100 πεντακοσάρικα καὶ θὰ δώσουν δουλειὰ σ' ὡρισμένο ἀριθμὸ ἐργατῶν.

Προτείνομε κι ἐδῶ τὴν κυπαρισσοκαλλιέργεια, προτείνομε ν' ἀφήσωμε τὶς κατηγορίες ἐναντίον τοῦ κυπαρισσιοῦ καὶ νὰ τὸ ἀγαπήσωμε διότι εἶναι ἕνας πολύτιμος βοηθὸς τοῦ γεωργοῦ. Ἐδῶ τονίζομε ὅτι τὰ γραφέντα διὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀξία τοῦ κυπαρισσιοῦ εἶναι ἀπολύτως ἀληθινὰ καὶ στηρίζονται στὰ σημερινὰ δεδομένα καὶ στὶς σημερινὲς ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου σὲ ξυλεία.

Οἱ ἀνάγκες αὐτὲς συνεχῶς αὐξάνουν καὶ ἡ ξυλεία δὲν θὰ χάση ποτὲ τὴν ἀξία της. Θὰ παραμείνη σὲ πολλὲς χρήσεις ἀναντικατάστατη. Μὲ τὴν πρόοδο τῆς χημείας καθημερινῶς ἀνοίγονται νέοι ὁρίζοντες δι' αὐτὴν καὶ δὲν εὑρισκόμεθα μακρυὰ ἀπὸ τὴν ἐποχή, ποὺ θὰ θεωρούμεθα πλούσιοι, ὅταν κατέχωμε ξύλινα ἀντικείμενα. Τὸ ξύλο ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὑπῆρξε καὶ παραμένει ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια ὑλικὰ ποὺ χρησιμοποιοῦνται διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὶς ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου καὶ συνετέλεσε ὅσον κανένα ἄλλο πρᾶγμα στὸν πολιτισμὸ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὅσοι ὑποστηρίζουν ὅτι τὰ κυπαρίσσια δηλητηριάζουν τὸ χῶμα, δὲν ἔχουν δίκιο διότι αὐτὰ δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ φτιάχνουν δηλητήρια. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὅταν τὰ κυπαρίσσια εἶναι πολλὰ καὶ πυκνὰ τὸ φύλλωμά τους δὲν ἐπιτρέπει νὰ περάση τὸ ἡλιακὸ φῶς καὶ ἔτσι ἀμέσως κάτω ἀπὸ τὰ πυκνὰ κυπαρίσσια δὲν γίνεται τίποτα διότι τὰ φυτὰ γιὰ νὰ ἀναπτυχθοῦν θέλουν ἡλιακὸ φῶς. Ὅταν ὅμως τὰ κυπαρίσσια ὑλοτομηθοῦν τὸ ἔδαφος δὲν ἔχει δηλητηριασθεῖ, ὡς πιστεύεται, ἀλλὰ εἶναι περισσότερο γόνιμο ἀπ' ὅτι ἦταν πρίν.

Ὅταν τὰ κυπαρίσσια φυτευτοῦν 5—6 μέτρα γύρω ἀπὸ δενροκομικὲς καλλιέργειες δὲν κάνουν ζημιὰ στὰ ὀπωροφόρα δένδρα διότι δεν ἐμποδίζουν τὸ φῶς νὰ φθάση σ' αὐτὰ καὶ οἱ ρίζες τους ποὺ εἶναι τελείως ἐπιφανιακὲς δὲν συναντῶνται μὲ τὶς ρίζες τῶν ὀπωροφόρων ποὺ εἶναι συνήθως βαθιές. Ἔτσι πετυχαίνομε ἐκμετάλλευση καὶ τῶν ἐπιφανειακῶν στρωμάτων τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν βαθυτέρων.

Στὰ Μητάτα καὶ στὰ Βιαράδικα μέσα στὶς ἐλιές, κοντὰ στὶς ροδακινιὲς καὶ στὶς βερικοκιές, μέσα σὲ κήπους μὲ ντομάτες ὑπάρχουν πάμπολλα κυπαρίσσια καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν παραπονοῦνται ὅτι τοὺς βλάπτουν. Τὸ πιστεύω ἀπόλυτα ὅτι ἐκεῖ δὲν κάνουν ζημιὰ τὰ κυπαρίσσια, ἐπειδὴ δὲν τὰ κόβουν πρᾶγμα ποὺ θὰ ἦταν πολὺ εὔκολο, ὅταν ἐγίνονταν ζημιές.

Ρώτησα τὸν ὀδοντίατρο κ. Ἀντ. Καλούτση ἀπὸ τὴν Χώρα, ποὺ ἔχει στὸ Μανιτοχῶρι κοντὰ στὶς ἐλιὲς πολλὰ κυπαρίσσια, ἂν βλάπτωνται οἱ ἐλιές του ἀπ' αὐτὰ καὶ μοῦ εἶπε ὅτι καμμιὰ δυσμενῆ ἐπίδρασι δὲν ἔχει παρατηρήσει. Ὅλες οἱ ἐλιὲς μοῦ λέγει (αὐτὲς ποὺ εἶναι κοντὰ σὲ κυπαρίσσια κι αὐτὲς ποὺ εἶναι μακρυὰ ἀπ' αὐτά). Φορτώνουν πάντοτε τὸ ἴδιο. Παρατηρεῖται, μάλιστα, ὅταν ἔχωμε πολλοὺς βορηάδες οἱ ἐλιὲς ποὺ εἶναι κοντὰ στὰ κυπαρίσσια νὰ δίνουν περισσότερο καρπὸ ἀπὸ τὶς ἄλλες διότι προστατεύνοται.

Στὸν Κάλαμο ἕνας μοῦ ὑποστήριζε ὅτι τὸ κυπαρίσσι βλάπτει πολύ. Ἐπῆγα σ' ἕνα λιόφυτο ποὺ μοῦ ὑπέδειξε καὶ εἶδα πράγματι ὅτι οἱ ἐλιὲς δὲν ἦσαν σὲ καλὴ κατάστασι. Ξέρετε ὅμως τί ἔφταιγε ἐδῶ ; Ὄχι τὰ κυπαρίσσια ἀλλὰ ἡ ἐγκατάλειψι τοῦ λιοφύτου ἀπὸ κάθε καλλιεργητικὴ φροντίδα ἐπειδή, ὡς ἔμαθα ἀπὸ τὸν διδάσκαλο Καλάμου κ. Κασιμάτην, ὁ ἰδιοκτήτης του ἔχει φύγει ἐδῶ καὶ πολλὰ πολλὰ χρόνια ἀπὸ τὸ Νησί.

Σὲ τέτοια καὶ χειρότερα χάλια εἶναι κι ἄλλα πολλὰ λιόφυτα στὸ νησί, καίτοι δὲν ὑπάρχουν κοντά τους κυπαρίσσια Ἑπομένως ἐδῶ μπορεῖ εὔκολα ὁ κάθε ἄνθρωπος νὰ καταλάβη, ὅτι ἡ ἐγκατάλειψη καὶ ἡ ἀφροντισιὰ βλάπτει τὶς καλλιέργιες, ἐδῶ τὸ κυπαρίσσι εἶναι τελείως ἀθῶο.

Τὸ κυπαρίσσι ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἄμεσες οἰκονομικὲς ὀφέλειες ποὺ παρέχει, βοηθᾶ τὸν γεωργό, προστατεύοντας τὶς δενδροκομικές καλλιέργειέ του ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς ἀνέμους, ποὺ ἔχουν κακὴ ἐπίδρασι στὰ εὐπαθῆ ὀπωροφόρα δένδρα.

Πολλὲς ἐκτάσεις γόνιμες ποὺ θὰ μποροῦσαν ν' ἀποδώσουν ἐκμεταλλευόμενες μὲ ὁποιαδήποτε μορφὴ τῆς δενδροκομίας, μένουν ἐδῶ στὰ Κύθηρα ἀναξιοποίητες ἐξ αἰτίας τῶν ἰσχυρῶν ἀνέμων. Ἐλάχιστοι γεωργοὶ γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τέτοιων ἐκτάσεων ἐσκέφθησαν νὰ φυτέψουν, γύρω ἀπὸ τὸ χωράφι ποὺ ἤθελαν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν, δενδροκομικῶς, κυπαρίσσια. Ἐδημιούργησαν αὐτοὶ οἱ λίγοι γεωργοὶ ἕναν ζωντανὸν φράκτη μὲ κυπαρίσσια καὶ ἐδάμασαν τὸν ἀέρα.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς καλοὺς ἀντιανεμικοὺς φράκτες κυπαρισσιοῦ στὰ Κύθηρα εἶναι τοῦ κ. Στρατηγοῦ στὸ Μυλοπόταμο. Ὁ ἐξυπνος αὐτὸς γεωργὸς ἠθέλησε νὰ καλλεργήση σ' ἕνα χωράφι του τὴν φιστικιὰ ἔλαβε πολὺ ὀρθὰ ὑπ' ὄψιν του τὸν δυνατὸ ἀέρα ποὺ δὲν θὰ τοῦ ἐπέτρεπε νὰ κάνη αὐτὸ ποὺ ἤθελε. Δὲν κάθησε ὅμως μοιρολατρικὰ νὰ λέγει ὅτι «ἐδὼ ὁ ἀέρας δὴν ἀφήνει τίποτε νὰ γίνη» ἀλλὰ παράλαβε μόνος του κυπαρίσσια τὰ φύτεψε γύρω στὸ χωράφι του καὶ κατόπιν ἐφύτεψε τὶς φιστικές. Τὰ κυπαρίσσια μεγάλα τώρα, ἔχουν ἀναλάβει τὴν προστασία τῶν φιστικιῶν καὶ δὲν κάνουν ἄλλη δουλιὰ ἀπὸ τὸ νὰ μαλώνουν διαρκῶς μὲ τὸν ἀέρα διώχνοντάς τον μακριὰ ἀπὸ τὶς φιστικὲς ποὺ ἤδη μεγάλωσαν καὶ ἀποδίδουν τοὺς καρποὺς τους.

Συμπεράσματα :

1) Τὸ κυπαρίσσι παράγει ξύλον σὲ σύντομο, σχετικὰ μὲ ἄλλα δένδρα, χρονικὸ διάστημα καὶ ὡς ἐκ τούτου πρέπει ν' ἀγαπηθῆ καὶ ἀπὸ τὸν Κυθήριο ἀγρότη καὶ νὰ φυτευθῆ σὲ χώρους ποὺ διαθέτει διότι θὰ τοῦ αὐξήση σημαντικὰ τὸ γεωργικό του εἰσόδημα.

2) Τὸ κυπαρίσσι ὅταν φυτεύεται σὲ μικρὴ ἀπόστασι τὰ ἄλλα δένδρα δὲν τὰ βλάπτει. Ὡς ἐκτούτου ἐπιβάλλεται στὰ ὅρια τῶν δενδροκομικῶν κ. ἄ. καλλιεργειῶν νὰ φυτέψωμε κυπαρίσσια γιὰ οἰκονομικοὺς σκοποὺς καὶ ὠφέλη ποὺ θὰ ἐπέλθουν μετὰ λίγα ἔτη, ἀπὸ τὸ ξύλο τους.

3) Ἐπιβάλεται ἡ ἵδρυσις μονίμων ἀντιανεμικῶν φρακτῶν ἀπὸ κυπαρίσσια. σὲ τοποθεσίες ποὺ προσβάλλεται ἀπὸ τοὺς ἀνέμους.

Ἔτσι κάθε καλλιέργεια θ' ἀποδώση διότι θὰ προστατεύεται ἀπόλυτα.

Ἰωάν. Ζερλεντὲς

ΠΡΩΤΟΓΟΝΟ ΨΑΡΕΜΑ

Ψαράδες εἰς Καψάλι

ΔΩΡΕΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πληροφοριακὸν Δελτίον

1ον). Ὁ Σύλλογος Κοινωφελῶν Ἔργων Μυλοποτάμου Κυθήρων, ἀπέστειλλε τὰ κάτωθι χρηματικὰ ποσὰ δι' ἐπιταγῶν, κατὰ τὴν 18ην Ἰουλίου ἐ. ἔ.

α) Εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Μυλοποτάμου Κυθήρων, κ. Ἀθανάσιον Δημ. Ποτήρην δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5 000,00) ἵνα ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς Προέδρου, χρησιμοποιήση ἐξ' ὁλοκλήρου τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ τὴν διεύρυνσιν καὶ εὐθυγράμμισιν τῆς ὁδοῦ ἥτις ἄγει ἀπὸ τοῦ σημείου «ΚΟΥΜΟΥΤΑ» τοῦ συνοικισμοῦ «ΠΙΣΩ ΠΗΓΑΔΙ» μέχρι καὶ τῆς πλατείας τοῦ ἑτέρου συνοικισμοῦ «ΚΑΤΩ ΧΩΡΑ», τοῦ χωριοῦ Μυλοποτάμου.

β) Εἰς τὸν αἰδεσιμώτατον Ἱερέα κ. Ἐμμανουὴλ Ζερβὸν ἑτέρας δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000,00) ἵνα ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς προέδρου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Μυλοποτάμου, χρησιμοποιηθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐξ' ὁλοκλήρου, διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ.

Ἀμφότερα τ' ἀνωτέαφ ποσά, συνολικῶς δέκα χιλιάδες (10.000) προέρχονται ἀπὸ κληροδότημα πρὸς τὸν Σύλλογον Κοινωφελῶν Ἔργων Μυλοποτάμου Κυθήρων, ἐκ μέρους τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ Γεωργίου Θεοδώρου Φωτεινοῦ

2ον). Παρὰ Μυλοποταμιτῶν, μελῶν τοῦ Συλλόγου Κοινωφελῶν Ἔργων Μυλοποτάμου Κυθήρων παρετέθη τὸ ἑσπέρας τῆς 21ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. δεῖπνον εἰς τὴν ἐν «ΠΛΑΚΑ» Ἀθηνῶν κοσμικὴν ταβέρναν «ΞΥΝΟΥ» πρὸς τιμὴν τοῦ ἐξ Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς ἀφιχθέντος μετὰ τῆς συζύγου του κ Παναγιώτου Ἀλεξάνδρου Στρατηγοῦ, εὐεργέτου τοῦ χωρίου Μυλοποτάμου, κατόπιν τῆς παρ' αὐτοῦ ἀνεγέρσεως ξενῶνος. Ὁ κ. Παναγιώτης Ἀλεξάδρου Στρατηγὸς προτίθεται ἤδη νὰ βοηθήση τὸ χωρίον Μυλοπόταμον καὶ εἰς πλείστους ἄλλους τομεῖς τῶν ἀναγκῶν του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22/7/1961.

Ἐκ τοῦ Συλλόγου Κοινωφελῶν Ἔργων Μυλοποτάμου Κυθήρων.

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ γνωστὸς εὐεργέτης τοῦ τόπου κ. Νικόλαος Ἀνδρ. Φλάσκας ἀπέστειλεν ἐξ Αὐστραλίας πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἁγ. Βασιλείου Χριστοφοριανίκων 5.000 δρχ. ἐκ τῶν ὁποίων ἠγοράσθησαν ἱερὰ σκεύη ἀναγκαιοῦντα εἰς τὸν ναόν.

Πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Φλάσκαν ἐκφράζομεν θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὰ εὐσεβῆ Χριστιανικά του αἰσθήματα.

Ἠλίας Ἀνδρ. Χανιώτης
Ἐφημέριος Λογοθετιανίκων

★

Τὸ ζεῦγος τῶν κ. κ. Τασίας καὶ Ζαχαρία Πετροχείλου, προσέφερεν εἰς τὸν «Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν», 300 δρχ. εἰς μνήμην Μαρίας Γ. Πρωτοψάλτη.

ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΜΑΘΗΤΡΙΑΣ

Ἡ νεαρὰ συμπολίτις Ἰωάννα Θ. Ἀρώνη, μαθήτρια γυμνασίου θυγάτηρ τοῦ πρώην διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐν Κυθήροις κ. Θεοδ. Ἀρώνη, μετασχοῦσα εἰς κατασκήνωσιν τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἐ. ἔ., ἐβραβεύθη περὶ τὸ τέλος τῆς κατασκηνωτικῆς περιόδου ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Τραπέζης κ. Χέλμη ὡς ἡ καλυτέρα κατασκηνώτρια, μεταξὺ πεντακοσίων συναδέλφων της

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Ἐπισκεπτόμενοι τὸ ἱερὸν καθίδρυμα

ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ

ἐνθυμηθεῖτε τὰς μεγάλας ἀνάγκας αὐτοῦ.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΣ
Ἱερομόναχος

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ προηγούμενο φύλλον μας ἐκ παραδρομῆς ἀνεγράφη ὅτι τὸ ὑπόστεγον τῆς ἀγορᾶς Ποταμοῦ ἀνεγείρεται δαπάναις τοῦ Π.Σ.Ε. ἐνῶ τὰ σχέδια καὶ τὴν ἐπίβλεψιν προσέφερεν ὁ κ. Γεωρ. Κόκσμα ἡ δὲ ὅλη δαπάνη κατεβλήθη παρὰ τοῦ γνωστοῦ εὐεργέτου Ποταμοῦ καὶ φλογεροῦ πατριώτου κ. Μιχαὴλ Παναγιώτου, **πρὸς τὸν ὁποῖον** ἡ κοινότης Ποταμοῦ, ὁ τουριστικὸς σύλλογος καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ὀργανώσεις καὶ κάτοικοι τῆς περιοχῆς; ἐκφράζουν θερμοτάτας εὐχαριστίας καὶ πᾶσαν τὴν εὐγνωμοσύνην των διὰ τὸ συγκινητικῶς ὑποδειγματικὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν βαθεῖαν ἀγάπην του, ὑπὲρ τῆς πτωχῆς γενετείρας αὐτοῦ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΥΠΑΤΗΣ
Συμβολαιογράφος
Νικήτα 17—Πειραιεὺς
Τηλ. 471.092

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΣΚΛΑΒΟΣ
Παντοπωλεῖον
Μητᾶτα

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΨΑΡΕΜΑ

Ψαράδες εἰς Ἁγ. Πελαγίαν

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἀπὸ 9,6.61 μέχρις 21.8.61 ἔλαβον χώραν αἰσίως εἰς τὴν μαιευτικογυναικολογικὴν—χειρουργικὴν κλινικὴν τοῦ Γενικοῦ νοσοκομείου Κυθήρων αἱ κάτωθι γεννήσεις :

Μορία Ἀναν. Ἀνανιάδου ἐκ Χώρας, θῆλυ.

Κυράνη Δημ. Πρωτοψάλτη ἐκ Μητάτων, ἄρρεν.

Βασιλικὴ Ἰωάν. Λεοντσίνη ἐκ Καρβουνάδων, ἄρρεν.

Ἑλένη Παν. Στάθη ἐκ Καρβουνάδων, θῆλυ.

Κυράνη Παναγ. Κομηνοῦ ἐκ Λειβαδίου, ἄρρεν.

Γεωργία Ἰωάν. Μαρέντη ἐκ Φρατσίων, θῆλυ.

Ἑλένη Γεωργ. Λεφθέρη ἐκ Λειβαδίου, ἄρρεν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἡ δὶς Εἰρήνη Καλοκαιρινοῦ ἐβάπτισεν εἰς Καρβουνάδες τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Παν. Γ. Πετροχείλου ὀνομάσασα αὐτὸ Καλλιόπην. Εὐχόμεθα νὰ τὴν στεφανώση. Ἄννα Ν. Στάθη

Ὁ κ. Εὐστρ. Κομνηνὸς ἐβάπτισεν εἰς Πειραιᾶ τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Στυλιανοῦ Σ. Μεγαλοοικονόμου, ὀνομάσας αὐτὸ Σπυρίδωνα. Εὐχόμεθα νὰ τὸν στεφανώση.

Πάνος Τριφύλλης

Ὁ ἰατρὸς κ. Σταῦρος Γοβδελᾶς ἐβάπτισεν εἰς Ἁγ. Μόνην τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Μηνᾶ Γκιουζέλη, ὀνομάσας αὐτὸ Ἄνναν. Εὐχόμεθα νὰ τὴν στεφανώση.

Εἰρ. Ἰ. Τριφύλλη

Ὁ κ. Παν. Κουτίβας ἐβάπτισεν εἰς Μυρτίδια τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Κων. Ζέμπη, ὀνομάσας Μαρίαν—Ἄνναν.
Εὐχόμεθα νὰ τὴν στεφανώση.

Ἀ. Στρατηγὸς

Ὁ κ. Εὐστράτιος Θεοδωρακάκης ἐβάπτισεν εἰς Μυρτίδια τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Παν. Κουτίβα, ὀνομάσας αὐτὸ Ἀθανάσιον.
Εὐχόμεθα νὰ τὸν στεφανώση.

Νικ. Τριφύλλης

Ἡ δὶς Κυριακοῦλα Δ. Ζαντιώτου ἐβάπτισεν εἰς Ποταμὸν τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Νικολάου Σουλιώτη, ὀνομάσας αὐτὸ Ἀλέξανδρον.

Εὐχόμεθα νὰ τὸν στεφανώση.

Α. Δούκας

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Δημ. Βρετ. Ἀλφιέρης ἐκ Ποταμοῦ—Μαίρη Δημ. Στάθη ἐκ Καρβουνάδων, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.
Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Δημ. Κουλεντιανὸς

Γρηγόριος Φριλίγγος ἐκ Φριλιγγιανίκων—Ματίνα Παν. Ζαντιώτου ἢ Σαραντάκου ἐξ Ἁγ. Πελαγίας, ἠρραβωνίσθησαν ἐν Σίδνεϋ Αὐστραλίας.
Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Λίτσα Στρατηγοῦ

Νικόλαος Γεωρ. Στρατηγὸς ἐκ Μυλοποτάμου — Παναγιωτίτσα Γεωρ. Σαμίου ἐξ Ἀλοϊζιανίκων, ἠρραβωνίσθησαν εἰς Πειραιᾶ.
Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ἐμμ. Α. Τριφύλλης

Περικλῆς Ἰωάν. Καρύδης—Ἀνεζίνα Δημ. Ἀνδρονίκου, ἠρραβωνίσθησαν εἰς Μυλοπόταμον
Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Σταματικὴ Γεωρ. Στρατηγοῦ

Μιχαὴλ Κουβέλης ἀστυνομικός, ἐκ Τριπόλεως—Κατίνα Π. Καντιώτου ἐκ Χώρας, ἔδωσαν ἀμοιβαῖαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Μιχαὴλ Βογιατζηδάκις—Μαρία Παν. Στάθη, ἠρραβωνίσθησαν εἰς Ἡράκλειον Κρήτης.
Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Νίτσα καὶ Μαίρη Δημ. Στάθη

Εὐστάθιος Παληγιάννης ἐξ Ἰθάκης — Ἑλένη Βρ. Πρωτοψάλτη ἐκ Μητάτων, ἠρραβωνίσθησαν εἰς Πειραιᾶ.
Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Γιαννοῦλα Πρωτοψάλτη

ΓΑΜΟΙ

Ἰωάννης Ἀντ. Σάμιος—Κατίνα Βασ. Κασιμάτη, ἐνυμφεύθησαν εἰς Λειβάδι.
Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Βασίλειος Βρ. Κασιμάτης.
Εὐχόμεθα βίον ἀνέφελον.

Γεώρ. Ἰ. Σεμιτέκολος

Ἀνδρέας Ἀγγελόπουλος - Σεβαστὴ Κρουστάλλη, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Σαλαμίνα.
Εὐχόμεθα βίον ἀνέφελον.

Συρμαλιὼ Ἰ. Τριφύλλη

Ἀλέκος Μηνᾶ Νενὲς—Ἰωάννα Κοτσυφάκη ἐνυμφεύθησαν εἰς Σίδνεϋ Αὐστραλίας.
Εὐχόμεθα βίον ἀνέφελον.

Οἰκογένεια Φραγκ. Τσιτσινάκη

ΠΕΝΘΗ

Ἀπεβίωσεν εἰς Πειραιᾶ ἡ Καλλιόπη Θεοδ. Ζερβοῦ ἐτῶν 46 ἐκ Μυλοποτάμου, ἄρτι ἀφιχθεῖσα μετὰ τοῦ ἀτυχοῦς συζύγου της ἐξ Αὐστραλίας. Ἦτο προικισμένη μὲ σπανίας ἀρετὰς καὶ ὁ θάνατός της κατελύπησεν τοὺς γνωρίσαντας αὐτήν.

Ἡ σορός της μετήχθη εἰς Κύθηρα καὶ ἀπετέθη εἰς τὸν οἰκογενειακὸν τάφον της ἐν τῷ νεκροταφείῳ Μυλοποτάμου. Παρέστησαν εἰς τὴν κηδείαν αὐτῆς ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγ. Χαραλάμπου Μυλοποτάμου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας ἐκφωνήσας συγκινητικὸν ἐπικήδειον, πλεῖστοι ἱερεῖς καὶ πλῆθος κόσμου ἐκ διαφόρων χωρίων. Ἂς εἶναι ἐλαφρὸν τὸ χῶμα ποὺ τὴν σκεπάζει.

Πρὸς τοὺς βαρυπενθοῦντας συγγενεῖς αὐτῆς ἐκφράζομεν θερμὰ συλλυπητήρια.

Ἠλίας Χανιώτης ἱερεὺς

Ἀπεβίωσεν εἰς Χριστοφοριάνικα ὁ Γρ. Σοκολέλης ἐτῶν 68.

Ἀπεβίωσεν εἰς τὸ γενικὸν νοσοκομεῖον Κυθήρων ἡ Σταυροῦλα Ματθαίου Πετροχείλου ἐτῶν 50. Πρὸς τοὺς βαρυπενθοῦντας σύζυγον, θυγατέρα, ἀδελφάς. ἀδελφοὺς καὶ λοιποὺς συγγενεῖς, ἐκφράζομεν θερμὰ συλλυπητήρια

Ἐμμ. Α. Τριφύλλης

Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας ὁ συμπαθὴς Ἀριστοτέλης Φατσέας ἐργολάβος ἐκ Λειβαδίου, ἐτῶν 59.

Πρὸς τοὺς συγγενεῖς ἐκφράζομεν θερμὰ συλλυπητήρια.

Γεώρ. Ἰ. Σεμιτέκολος

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν 2αν Σεπτεμβρίου ἐτελέσθη εἰς Εὐαγγελίστριαν Λιανιανίκων, 40θήμερον μνημόσυνον τῆς Μαρούλης Μηνᾶ Κομηνοῦ.

Προσῆλθε καὶ παρέστη αὐθορμήτως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Μελέτιος ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῶν τυχῶν τοῦ εὐλαβοῦς ποιμνίου Αὐτοῦ, ὁμιλήσας πρὸ μεγάλης συγκεντρώσεως, ἐπὶ τῆς ματαιότητος τῶν ἐγκοσμίων.

Ἠλίας Χανιώτης
Ἐφημέριος Λογοθετιανίκων

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Πρὸς τοὺς ἱδρυτάς, εὐεργέτας καὶ δωρητὰς τοῦ Γενικοῦ νοσοκομείου Κυθήρων, ἰατρικὸν καὶ λοιπὸν προσωπικὸν αὐτοῦ, τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Q.L.D. Αὐστραλίας, τοὺς ὁμοχωρ

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας κατεχωρήθη ἐνδιαφέρουσα πραγματεία τοῦ κ. Βύρωνος Δαπόντε ἐκ Χώρας, ἀναφερωμένη εἰς τὰ καταβυθισθέντα παρὰ τὴν θάλασσαν τῶν Κυθήρων «Ἐλγείνια μάρμαρα».

Ὁ κ. Δαπόντες βάσει τῶν παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντων στοιχείων καὶ ἄλλων ἀκόμη, προσέτι δὲ καὶ τῆς πείρας του ὡς ἀσχολουμένου ἐρασιτεχνικῶς περὶ τὸν βυθόν, ἐπρότεινε τὴν ἀνέλκυσιν αὐτῶν ὡς ἐφικτὴν μὲ τὰ σύγχρονα μέσα.

Ἐπηκολούθησεν ἐποικοδομητικὸν σχόλιον εἰς ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐπιστολὴ ἰδιώτου συνηγοροῦσα ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων τοῦ κ. Δαπόντε μὲ βάσιν ἱκανὰ στοιχεῖα πλοιάρχου, ἐνεργήσαντος προηγουμένην ἀπόπειραν.

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν, ἀ; μᾶς ἐπιτραπῇ ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν βαθεῖαν ἀπορίαν μας διὰ τὴν τηρουμένην σιωπὴν τῶν ἁρμοδίων ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου καὶ κατεπειγούσης φύσεως ἐθνικοῦ ζητήματος τούτου,

Εὑρήσθω ἐν παρόδῳ ὅτι ἐὰν ἔστω κυθηραϊκοὶ παράγοντες διαφωνοῦν ὡς πρὸς τὴν δυνατότητα ἀνελκύσεως, καλὸν θὰ εἶναι ὅπως ἡ κυβέρνησις διερευνήσῃ τὰ τυχὸν βαθύτερα ἐλατήρια τῆς ἐν λόγῳ διαφωνίας των. . .

Ἐν καταλήξει, παρακαλοῦμεν θερμῶς τὴν κυβέρνησιν ὅπως ἐπιληφθῇ ἀποφασιστικῶς τοῦ ζητήματος χάριν πλείστων γενικῶν καὶ ἀρκούντως γνωστῶν, ἐθνικῶν συμφερόντων.

ΔΙΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἐκ τοῦ συνήθους χωλαίνοντος ἀπὸ ἐπάρκειαν διδακτικοῦ προσωπικοῦ γυμνασίου Κυθήρων μὲ ὀλεθρίας συνεπείας διὰ τὴν μέσην παιδείαν μας, μετατίθενται κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον δύο ξένοι καθηγηταὶ (μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ γυμνασιάρχης) καὶ ἀποσπῶνται προσθέτως δύο Κυθήριοι τοιοῦτοι, εἰς ἕτερα γυμνάσια, ὡς ἡ νοημοσύνη τοῦ μαθητικοῦ ὑλικοῦ μας νὰ μὴ χρήζῃ τῆς δεούσης προσοχῆς.

Πῶς θὰ λειτουργήσῃ λοιπὸν τὸ ἐκπαιδευτήριον δεδομένου ὅτι πολλάκις αἱ θέσεις πληροῦνται μὲ σοβαρὰν καθυστέρησιν, μερικαὶ δὲ παραμένουν κεναί;

Γνωρίζομεν ὅτι οἱ Κυθήριοι καθηγηταὶ τυγχάνουν περισσότερον ἀποδοτικοὶ (ὄχι βέβαια πάντοτε) ὡς ἔχοντες σταθερὰν διαμονὴν εἰς τὴν νῆσον, ἐνῷ οἱ ξένοι ἀποβλέπουν ἐν πολλοῖς εἰς ταχεῖαν μετάθεσιν.

Γνωρίζομεν ὅμως ἐξ' ἄλλου, ὅτι Κυθήριοι καθηγηταὶ ἀποβλέποντες εἰς εὐρυτέραν ἐπαγγελματικὴν των ἐξέλιξιν προκαλοῦν τὰς ἀποσπάσεις των, εἴτε καὶ διότι μεσολαβοῦν λυπηραὶ προσωπικαὶ ἀντιθέσεις μεταξύ των.

Χωρὶς νὰ θίγωμεν τὴν ἀποδεδειγμένην φιλοπατρίαν καὶ γνωστὴν εὐσυνειδησίαν τῶν ἐν λόγῳ ἡμετέρων οὐδὲ καὶ νὰ παραγνωρίζωμεν τὰς διαφόρους ἀνάγκας των, ἀπευθύνομεν ἔκκλησιν πρὸς αὐτοὺς ὅπως εἰ δυνατὸν ἀφιερώνουν περισσότερον χρόνον παραμονῆς εἰς τὸ πολυτιμότατον ἐκπαιδευτήριον τῆς πατρίδος των χάριν τῆς ἀπροσκόπτου λειτουργίας του καὶ τῆς νέας γενεᾶς τῶν συμπολιτῶν των, ἃς εἶναι βέβαιοι δὲ ὅ,τι ἡ τοιαύτη θυσία των, ἐκτιμᾶται δεόντως.

Προσθέτως παρακαλοῦμεν τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον ὅπως τυγχάνει περισσότερον φειδωλὸν εἰς ἀποσπάσεις καὶ μεταθέσεις Κυθηρίων καθηγητῶν ἐκ τοῦ γυμνασίου μας κατὰ τὴν σύγχρονον κυρίως περίοδον ὁπότε σὺν τοῖς ἄλλοις, ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐπολλαπλασιάσθη.

Ἀκόμη δὲ (καὶ τὸ κατεπεῖγον) ὅπως πληρωθοῦν ἐγκαίρως ἅπασαι αἱ κενωθεῖσαι θέσεις τοῦ ἱδρύματος κατ' ἄμεσον ἀναγκαιότητα, συνιστῶσαν ἀγωνιῶδες αἴτημα, κηδεμόνων καὶ μαθητῶν.

ΔΙΑ ΤΟΝ Ο. Τ. Ε.

Τὸ Γ' τάξεως μικτὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον Ποταμοῦ Κυθήρων τοῦ ὁποίου ἡ τακτικὴ ἐργασία πρέπει νὰ εἶναι μόνον ταχυδρομική, ἔχει ἐπιφορτισθῆ καὶ μὲ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ο Τ.Ε. καὶ ἀπασχολεῖ ἐν συνόλῳ τρεῖς ὑπαλλήλους, οὐδόλως ἐπαρκοῦντας εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν γραφείων καὶ τοῦ κοινοῦ, αὐξανομένης δὲ συνεχῶς τῆς κινήσεως τοῦ Ο.Τ.Ε. καθ' ὅσον τὸ κοινὸν ἐσυνήθισεν εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ ἐπικοινωνίας.

Ἡ ἀνωμαλία ἐντείνεται κατὰ τὰς ἡμέρας δρομολογίου τῶν πλοίων, ὁπότε δημιουργεῖται τραγέλαφος.

Σημειωτέον ὅτι τὰ γραφεῖα Ταχυδρομείου καὶ Ο.Τ.Ε Κυθήρων μὲ ἀνάλογον (ὑπογραμμίζομεν) ἐργασίαν, τυγχάνουν κεχωρισμένα καὶ ἀπασχολοῦν ἐν συνόλῳ ἑπτὰ ὑπαλλήλους.

Ὅθεν ἐρωτῶμεν πλήρεις περιεργείας ποῦ ὀφείλεται ἡ σκανδαλώδης αὕτη διαφορά ;

Μήπως εἰς τὰς μαγικὰς ἱκανότητας τῶν ὑπαλλήλων Ποταμοῦ τῶν ὁποίων αἱ χεῖρες δὲν βλέπομεν οὔτε νὰ μακραίνουν, οὔτε νὰ χονδραίνουν, οὔτε νὰ πολλαπλασιάζονται παρὰ τὰς φιλοτίμους προσπαθείας αὐτῶν;

Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἑκατόγχειρες ἀνήκουν εἰς τὴν μυθολογίαν, θερμῶς παρακαλοῦμεν τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν τοῦ Ο.Τ.Ε. ὅπως ἐνεργήσῃ τὸν διαχωρισμὸν τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τὴν τοποθέτησιν ἀναλόγων ὑπαλλήλων, προτοῦ φθάσωμεν εἰς τὸ λυπηρὸν σημεῖον ἐντόνων διαμαρτυριῶν τῶν ὀργανώσεων καὶ τοῦ κοινοῦ τῆς περιοχῆς, σκληρῶς δοκιμαζομένων (ὅπως καὶ οἱ ὑπάλληλοι) ἀπὸ τὸν μανδαρινισμὸν τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν μας.

ΑΔΗΡΙΤΟΣ ΑΝΑΓΚΗ

Ληξάσης τῆς συμβάσεως τῆς ἀ. ἐ. Ὑδροδοτικῆς Πειραιῶς μετὰ τοῦ Ο.Λ Π. ἀνέλαβεν οὗτος τὴν περαιτέρω ὑδροδότησιν πλοίων.

Τοιουτοτρόπως διελύθη ἡ Ὑδροδοτικὴ ἀπολυθέντος τοῦ ἐργατοϋπαλληλικοῦ προσωπικοῦ της, τὸ ὁποῖον ἀπησχόλει ἄνω τῶν εἰκοσιπέντε (ἀρ. 25) Κυθηρίων, ἐπὶ συνόλου 50 ὑπαλλήλων, χάρις εἰς τὸν φλογερὸν πατριωτισμὸν τοῦ κ. Νικολάου Καστρισίου.

Δυστυχῶς, καίτοι ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Ο.Λ.Π. κ. Κελαϊδῆς, ἐπανηλειμμένως ὑπεσχέθη (ὡς πληροφορούμεθα), νὰ προσλάβῃ ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῆς Ὑδροδοτικῆς, προσέλαβε μόνον μερικοὺς ἐκτάκτους διὰ δύο ἡμερομίσθια ἑβδομαδιαίως ἕκαστον, ἐνῷ διαθέτει μονίμους πραγματοποιοῦντας ὑπερωρίας.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν θερμῶς καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν μικρὰν φωνήν μας τὸν κ. Κελαϊδῆν ὅπως ἐνδιαφερθῇ στοργικῶς διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν πτωχῶν ὑπαλλήλων, καθ' ὅσον ἀποτελεῖ κατάφωρον ἀδικίαν καὶ λυπηρὰν ἀσυνέπειαν νὰ πεταχθοῦν τοιουτοτρόπως εἰς τὸ πεζοδρόμιον ἄνθρωποι εὐσυνειδήτως καὶ τιμίως ἐξυπηρετήσαντες τὴν κοινωνίαν, ἐπὶ ὁλόκληρον γενεάν.

ΕΙΠΒΛΗΤΙΚΑ ΤΟΠΙΑ

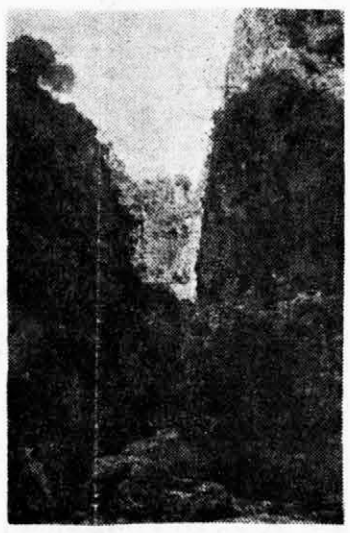

Λαγκάδι Παλιόχωρας

ΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Αὐτοκινητιστὴς
Τηλ. Οἰκίας : 969.406
Τηλ. Αὐτοκ. : 43.233

ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Μακεδόνας, ποὺ ἔζησε χρόνια στὴν Αὐστρολία μὲ συμπατριώτη μας ἐκ Μητάτων, εἶδε ἀπ' αὐτὸν μεγάλη βοήθεια, στὴ σκληρὴ βιοπάλη τῆς ξενητιᾶς.
Σὰν πέρασαν τὰ χρόνια, ὁ Μητατιώτης ἐπέστρεψε στὸ χωριό του ὅπου καὶ πέθανε.
Προσφάτως ἐπέστρεψε καὶ ὁ Μακεδόνας, πρὶν ὅμως πάῃ στὸ χωριό του, κάτι τοῦ ἔλεγε μέσα του, νὰ περάσῃ ἀπ' τὸ νεκροταφεῖο τῶν Μητάτων καὶ ν' ἀποδώσῃ φόρο εὐγνωμοσύνης στὸν τάφο τοῦ εὐεργέτη του. Τὴ στιγμὴ ποῦ γονατίζει στὸν τάφο τὸν συνέλαβεν ὁ φακός, χωρὶς νὰ τὸ ζητήσῃ ὁ ἴδιος.
Συγχωρῆστε ἀναγνῶστες τὴν προβολή, μὰ σύμφωνα μὲ τὴ μικρή μας γνώμη, εἶναι καὶ τούτη, μιὰ ἀπ' τὶς λιγοστὲς «μακρὲς στιγμές», στὴν ἄβυσσο τοῦ χρόνου.

ΣΤΗΛΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΟΥ

ΠΡΟΓΝΩΣΙΣ ΚΑΙΡΟΥ

(Διατὶ ἡ πρακτικὴ πρόγνωσις καιροῦ βοηθεῖ πλήρως τὸν μεμονωμένον προγνώστην)

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ κ. ΘΕΟΔ. Ν. ΜΑΡΣΕΛΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὴ νοτιὰ θὰ τὴν περιμένωμε μετὰ τὸν Ὀκτώβριο. Τότε μὲ τὶς πρῶτες βροχές της μᾶς φέρνει τὸ φθινόπωρο. Τὸ πλεῖστον, ὅπως εἴπαμε, δὲν κόβει οὔτε ξεθυμαίνει μόνη της ἡ νοτιά, οὔτε τὸν γυρίζει σ' ἄλλο καιρό, ἂν δὲν βρέξῃ ἔστω καὶ σ' ἕνα μόνον μέρος ἀπὸ τὴν περιοχὴ ὅπου φυσᾶ. Αὐτὸ ἀτονεῖ πολλὲς φορὲς τὴν ἄνοιξι διότι συμβαίνει νὰ φυσᾷ ἡ νοτιὰ καὶ ὁ οὐρανὸς νὰ εἶναι αἴθριος. Αὐτὸ θὰ ὀφείλεται ἢ εἰς τὸ ὅτι ἡ νοτιὰ θὰ μᾶς ἔρχεται δροσερὴ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἀφρικῆς καὶ δὲν δημιουργεῖ ὑδρατμοὺς στὸ πέρασμά της ἢ ἡ θερμοκρασία τοῦ οὐρανοῦ μας εἶνε μεγάλη καὶ τοὺς ἀπορροφᾶ. Τὰ σύννεφα τῆς βροχῆς εἶνε μαῦρα. ὁ ἀέρας κατ' ἀρχὴν ἐμποδίζει καὶ καθυστερεῖ τὴν πτῶσιν τῆς βροχῆς. Τὸ κόψιμο τοῦ ἀέρα φέρνει τὴ βροχὴ ἢ καὶ ἀντίθετα ὅταν κορεσθῇ ἡ ἀτμόσφαιρα καὶ ἀρχίσῃ νὰ βρέχῃ τότε κόβει συνήθως καὶ ἡ μεγάλη δύναμι τοῦ ἀέρα.

Ἕνα ἀλάνθαστο σημάδι ὅτι θὰ ἔχωμε καλοκαιρίαν καὶ δὲν ὑπάρχει καμμιὰ πιθανότης νὰ τὸν πετάξῃ βοριὰ ἢ νὰ πιάσῃ νοτιὰ εἶνε, ὅπως θὰ δοῦμε, ἡ δροσιὰ (τὸ ἀγιάζι). Ἐπίσης θετικὸ σημάδι γιὰ τοὺς δύο αὐτοὺς καιροὺς εἶνε οἱ φάσεις τοῦ φεγγαριοῦ. Ἐὰν τὸ πρῶτο τέταρτο τὸν ἔχῃ βοριά, ἰδίως τὴν ἐποχὴ τῶν μελτεμιῶν, εἶνε πολὺ σπάνιο νὰ μὴ τὸν ἔχῃ καὶ τὸ τελευταῖο τέταρτο. Οἱ συνήθειες αὐτὲς τῶν ἀνέμων ὡς καὶ τῶν κάτωθι θὰ μᾶς βοηθήσουν πολὺ νὰ προβλέπωμε τὸν καιρό. Ἀλλὰ πρέπει νὰ μὴ παύωμε νὰ παρακολουθοῦμε καὶ τὶς τρεῖς βασικὲς ἀτμοσφαιρικὲς ἰδιότητες, τὴν θερμοκρασίαν, τὴν πίεσιν, τὴν ὑγρασίαν. Ἡ θερμοκρασία π. Χ. τὸν μὲν χειμῶνα ἔχει πάντοτε μιὰ συμπάθεια στὴ νοτιά, τὸ δὲ καλοκαίρι στὸ μελτέμι. Ἡ ἐκδήλωσις κάθε μιᾶς ἀπὸ τὶς ἰδιότητες αὐτὲς εἶνε καὶ μία ἔνδειξις ἐπικειμένης μεταβολῆς τοῦ καιροῦ. Διότι ὅπως ὅλα τὰ πράγματα ἔτσι καὶ ὁ καιρὸς δὲν ἀλλάζει ἀμέσως, ἀλλὰ δείχνει πρῶτα τὶς διαθέσεις του καὶ ἀκολουθεῖ μίαν σειράν. Τὴν σειρὰν αὐτὴν τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦν οἱ ἄνεμοι εἰς τὴν μεταξύ των διαδοχὴν τὴν καθορίζει ὁ νόμος τοῦ Dove ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ λέγεται νόμος τοῦ Ἀριστοτέλους, διότι αὐτὸς πρῶτος τὸν διετύπωσε στὰ «Μετεωρολογικά» του.

Κατ' αὐτὸν λοιπὸν ὁ ἄνεμος στρέφεται ὅπως καὶ ἥλιος. Ἀπὸ τὰ ἀνατολικὰ πηγαίνει στὰ νοτιοανατολικά, νότια, νοτιοδυτικά, δυτικὰ κ.ο.κ. γιὰ νὰ ἀρχίσῃ πάλι ἀπὸ τὰ ἀνατολικά. Κατὰ τὸν Dove ὁ ἄνεμος ἀρχίζει ἀπ' τὴ νοτιά, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ πιὸ συνηθισμένο, καὶ καταλήγει πάλι στὴ νοτιά. Ἀπ' τὴ νοτιὰ δηλαδὴ τὸν γυρίζει στὰ νοτιοδυτικὰ καὶ τότε μὲ τὴν ἐκδήλωσι τῆς βροχῆς τὸν προβετζάρει στὰ δυτικὰ ὡς ποὺ νὰ βρέξῃ καὶ νὰ τὸν γυρίσῃ ἀπὸ τὰ δυτικὰ πρὸς τὸ βοριὰ καὶ νὰ τὸ διατηρήσῃ κάμποσες ἡμέρες μὲ φουρτούνα ὡς ποὺ νὰ ξεθυμάνῃ καὶ νὰ γίνῃ ἡ ἀπαραίτητη μπουνάτσα μετὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃ πάλι σειρὰ ἡ νοτιά.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἡμερήσιο γύρισμα κάθε ἀνέμου, τὸ λεγόμενο ἀπὸ τοὺς ναυτικοὺς ντρεπάρισμα τοῦ καιροῦ, ἔχει τὴν ἴδια κατεύθυνσι. Ἀπὸ τὸ γαρμπῆ τὸν γυρίζει στὸν μαῖστρο καὶ μαϊστροτραμουντάνα κι' ἀπ' αὐτὴν στὴν τραμουντάνα καὶ στὴν γρεγοτραμουντάνα. Ποτὲ δὲν μοῦ ἔτυχε ὅμως νὰ δῶ τὸ μεσημέρι ἢ τὸ πρωῒ νὰ τὸν ἔχῃ ὁ στρογάρμπη καὶ τὸ ἡλιοβασίλεμα σορόκο. Ἡ ἰδιότης αὐτὴ τῶν ἀνέμων βοηθεῖ στὴν πρόγνωσι ὡς καὶ στὴν ἱστιοπλοΐα.

Ἐκτὸς τῶν δύο αὐτῶν κυρίων ἀνέμων εἶναι καὶ οἱ ἐνδιάμεσοι αὐτῶν ἐξ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν. Αὐτοὶ εἶνε οἱ ἑξῆς : **Πουνέντες (Ζέφυρος)**. Εἶνε ὁ πιὸ ἀντιπαθητικὸς καιρὸς γιὰ τοὺς ψαράδες στὸ Σαρωνικό, ἂν καὶ τὸ καλοκαίρι εἶνε πολὺ δροσερὸς ὁ ἀέρας. Πιάνει ἀπότομα. Δὲν βαστάει ὅμως παραπάνω ἀπὸ 4 ἡμέρες. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως μετὰ τὴν 4η ἡμέρα νὰ ξαναρχίσῃ πάλι νέος πουνέντες ἀπὸ τὴν ἀρχή. Καὶ αὐτὸς εἶνε ἄνεμος ὑψηλῶν πιέσεων καὶ μᾶς ἔρχεται ἀπὸ δυσμὰς ὅταν εἶναι πολὺ φρέσκος, δὲν βαστάει τὸ φόρτε του παραπάνω ἀπὸ 5 ὧρες ὅσο βραδυάζει τόσο καὶ ὁ πουνέντες δυναμώνει, ὅπως τὸ λέει καὶ ἡ παροιμία : «Ὁ πουνέντες κι ὁ γαρμπῆς νὰ βραδυάσῃ καὶ νὰ δῆς». Ὅταν τὸν πουνέντη τὸν γυρίζῃ πρὸς τὸ μαῖστρο, τότε ἀρχίζει καὶ τὸν καλμάρει.

Γαρμπῆς (λίβας). Νοτιοδυτικὸς ἄνεμος. Ὅταν τὸν φέρνει πρὸς τὸν ὀστρογάρμπην εἶναι φορεὺς Χαμηλῶν πιέσεων. Ἐπίσης τὸ καλοκαίρι ὅταν τὸν περνᾷ πάνω ἀπὸ τὴν ξηρά, εἶναι φορεὺς χαμηλῶν πιέσεων καὶ εἶναι ἀνυπόφορος ἀπὸ τὴ ζέστη. Ὅταν τὸν φέρνῃ ἀπὸ τὸ μαῖστρο εἶναι δροσερὸς καὶ φορεὺς ὑψηλῶν πιέσεων καὶ φέρνει καλοκαίρίαν.

Αὔρες : Θαλασσινὴ (Ἐγκολπίας) κοινῶς μπάτης καὶ στεριανὴ (ἀπόγειος) κοινῶς στεριανός.

Καὶ οἱ δύο εἶναι καλοκαιρινοὶ ἄνεμοι ποὺ φυσοῦν κοντὰ στὶς ἀκτὲς κατὰ τὶς θερμὲς μᾶλλον ἡμέρες. Ἔχουν διεύθυνσι κάθετην πρὸς τ' ἀκρογιάλια καὶ ὀφείλονται στὴν ἐνέργειαν τοῦ ἡλίου. Τὴν ἡμέρα ζεσταίνεται ἡ γῆ γρηγορότερα ἀπ' τὴ θάλασσα. Τότε δημιουργεῖται ἕνας ἀέρας ἀπ' τὴ θάλασσα πρὸς τὴ στεριὰ γιὰ νὰ γεμίσῃ τὰ κενὰ ποὺ ἐδημιούργησε πάνω ἀπὸ τὴ γῆ ἡ ζέστη.

Αὐτὴ εἶναι ἡ θαλασσινὴ αὔρα, τῆς ὁποίας ἡ πιὸ μεγάλη ἔνταση εἶναι τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες καὶ τὸ βραδάκι πέφτει.

Τὸ βράδυ πάλι ἡ στεριὰ ψύχεται πιὸ γρήγορα ἀπὸ τὴ θάλασσα πρᾶγμα τὸ ὁποῖο ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ φεύγῃ ἀπ' τὴ στεριὰ ὁ ψυχρότερος ἀέρας γιὰ νὰ γεμίσῃ τὰ κενὰ τῆς ἀτμοσφαίρας ποὺ εἶναι πάνω ἀπ' τὴ θάλασσα. Ὁ ἀέρας αὐτὸς εἶναι ἡ στεριανὴ αὔρα (ἀπόγειος).

Καὶ οἱ δύο αὐτοὶ καιροὶ εἶναι ἰδεώδεις καλοκαιρινοὶ καιροί. Διότι μὲ τὴν ἐναλλαγήν των διατηροῦν τὴν ἰσορροπία στὸ πέλαγος καὶ στὴ στεριὰ στὴ περιοχὴ ποὺ φυσοῦν κι ἔτσι παρατείνουν τὴν καλοκαιρία στὶς ἡμέρες κατὰ τὶς ὁποῖες δὲν μᾶς ἔρχονται καὶ δὲν μᾶς ἐνοχλοῦν, οἱ ἀπὸ τὸ μακρυνὸ βορρᾶ ἢ τὴν διακεκομένην ζώνην, φουρτουνάρικοι καιροί. Ὅταν δηλ. δὲν δροῦν τὰ μέτωπα τοῦ πόλου καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ πιάνουν οἱ ὡραῖοι αὐτοὶ καιροί, τὸ τοπικὸν αὐτὸ πηγαίνει κι ἔλα, μὲ τὴν ἤρεμον μορφήν του, ποὺ ποτὲ δὲν πέρνει ὄψιν φουρτούνας.

Μαῖστρος. (Σκείρων) βορειοδυτικὸς ἄνεμος καὶ Μπουκαδούρα εἶνε ὁ ἐγκολπίας ποὺ ἀναφέρω πιὸ πάνω. Καὶ οἱ δυὸ ὡραῖοι καιροί. Ἡ μπουκαδούρα ὀφείλει τὴν ἐκδήλωσί της στὴ διαφορὰ θερμοκρασίας ποὺ ἔχει ὁ μυχὸς κάθε κόλπου μὲ τὸ πέλαγος Γιαυτὸ καὶ ἡ κατεύθυνσίς της εἶνε πάντοτε πρὸς τὸ μυχό. Ἡ ἐλαφρὰ μπουναδούρα εἶνε ὁ μπάτης.

Λεβάντες. (Ἀπηλιώτης). Ἄνεμος ἀνατολικός. Φορεὺς ὑψηλῶν καὶ χαμηλῶν ἀτμοσφαιρικῶν πιέσεων, ἀναλόγως τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως, εἶνε χειμωνιάτικος καιρός.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ Συν)χου Πεζ. ἐν Π. Δ.
κ. ΧΑΡΑΛ ΜΥΡ. ΝΙΚΟΛΑΚΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Πρὸ τῆς καταλήψεως καὶ καταστροφῆς τῆς νήσου ὑπὸ τῶν Ρωμαίων, εἶχε ἀναπτύξει αὕτη, πνευματικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν πρόοδον.

Ἐγεννήθησαν ἐν αὐτῇ ὁ Ὀνύσιος Χαρπῆς μέγας ἀρχιτέκτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὁ τάφος τοῦ ὁποίου ὑπῆρχεν μετ' ἐπιγραφῆς, ἔξω τοῦ φρουρίου, τῆς Ἡφαιστίας, καὶ ὁ Στρατωνίσκος, ἱδρυτὴς ἐν τῇ νήσῳ σχολῆς ὀνομαζομένης Στρατωνικῆς Σχολῆς, ἥτις κατεστράφη, κατ' ἄλλους κατὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ λιμένος, κατ' ἄλλους παρὰ νύκτωρ ἐπιδραμόντων καὶ λεηλατησάντων ταύτην μετὰ τοῦ Ναοῦ, Ἡρακλειτῶν (λατρῶν τοῦ Ἡρακλέως), κατ' ἄλλους ὑπὸ τῶν Ρωμαίων κατὰ τὴν καταστροφὴν ὑπ' αὐτῶν τῆς νήσου καὶ ἁρπαγὴν τοῦ πλούτου της. Τοῦ Στρατωνίσκου ὑπῆρχεν ὁ τάφος καὶ λίθινος ἀνδριὰς ἐντὸς τοῦ φρουρίου τῆς Ἡφαιστίας, μετ' ἐπιγραφῆς ἐν ᾗ ἐμφαίνετο ὅτι κατήγετο ἐκ πατρὸς μὲν ἐκ χωρίου τῆς Κρήτης Κουρῖτες, (τὸ σημερινὸν Ἀμάρι), ἐκ μητρὸς δὲ Ἀντικυθηρίας. Τὸν τάφον τοῦτον καὶ τὸν ἀνδριάντα κατέστρεψψν οἱ Ρωμαῖοι κατὰ καταστροφὴν τῆς νήσου.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἐπενοήθη ἐν τῇ νήσῳ ἡ παρασκευὴ καὶ χρησιμοποίησις τῆς ἀσβέστου καὶ ἀνεπτύχθη ἡ κατεργασία τοῦ σιδήρου.

Συνεκροτήθη ναυτικὸς στόλος ἐκ 12 πολεμικῶν πλοίων ἐξ ὧν τρεῖς τριήρεις. Ὑπῆρχε φυσικὸς ἀσφαλέστερος λιμὴν ἐν τῇ νήσῳ καλούμενος Ἡφαιστία (ὅπου ὁ σημερινὸς Ξηροπόταμος), μὲ τὸ ἄνοιγμα πρὸς δυσμάς, προστατευόμενος ἀπὸ βορρᾶ ἀνατολῆς καὶ νότου ὑπὸ ὑψηλῶν λόφων καὶ τοῦ ὀρεινοῦ ὄγου τοῦ κάστρου, ἀπὸ δυσμῶν δὲ διὰ τοῦ πρὸ τοῦ στομίου του προβαλλομένου ὀρεινοῦ ὄγκου τῆς Κεφαλῆς.

Ὁ λιμὴν οὗτος κατεστράφη συνεπείᾳ κατακλυσμιαίων βροχῶν κατ' ἔτος 405 π. Χ. καθ' ἃς παρεσύρθησαν τεράστιοι ὄγκοι λίθων, χωμάτων καὶ ἄμμου καὶ ἐκάλυψαν αὐτόν. Πρὸ τοῦ Ναυστάθμου εἶχεν ἀνεγερθῆ τεράστιος τετράστηλος ναὸς τοῦ Ἡφαίστου, μετὰ δωδεκαθεσίου θυσιαστηρίου καὶ ὁμοιώματος τοῦ Θεοῦ, δεσμωτηρίου καὶ δεξαμενῶν ὕδατος ὀμβρίου, ἱεροῦ ἄλσους ἐκ κυπαρίσσων, κλημάτων, καὶ ἄλλων διαφόρων δένδρων, ἔνθα ἐτρέφοντο λαγοί καὶ διάφορα ἄλλα ζῶα καὶ πτηνά, τῶν ὁποίων ἡ θήρα ἐπετρέπετο μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ ἱερέως τοῦ ναοῦ. Ἐλατρεύετο ἰδιαιτέρως ὁ Ἥφαιστος λόγῳ τῶν συχνῶν δοκιμασιῶν τῆς νήσου ὑπὸ κεραυνῶν.

Πρὸς τίμην τοῦ Ἡφαίστου ἐγένοντο κατ' ἔτος μεγάλαι ἑορταί, (τὰ Ἡφαίστεια). Κατὰ τὰς ἑορτὰς ταύτας διωργανοῦντο ἀγῶνες καὶ θεατρικαὶ παραστάσεις. Πρὸς τοῦτο ὑπῆρχε θέατρον ὅπου ἐψυχαγωγοῦντο οἱ κάτοικοι καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἐλάμβανον χώραν διάφοροι παραστάσεις.

Εἶχον κατασκευάσει εἰδικὰ τοπικὰ νομίσματα διὰ τὰς συναλλαγάς των. Ταῦτα ἦσαν τὰ Ἰράτα, ἀργυρᾶ, καὶ οἱ Σάτυροι ἢ Οἴστριοι ἐκ χαλκοῦ καὶ ἀργύρου, φέροντα τὴν κεφαλὴν σατύρου καὶ τὴν ἐπιγραφὴν «Ὄνηθον Κρισσέας», ἐκ τοῦ ὅτι τὸ φρούριον τὸ εἶχον ἀνεγείρει οἱ Κρητοδρίοπες μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς νήσου ὑπὸ τῶν Δολώπων.

Κατ' ἀνασκαφὰς γενομένας ἐν τῇ νήσῳ ὑπὸ τοῦ Κυθηρίου Β. ΣΤΑΗ τὸ ἔτος 1889, ἀνεκαλύφθησαν τὰ ἐρείπια ναοῦ τοῦ Αἰγυλέως Ἀπόλωνος καὶ πλὰξ μετ' ἐπιγραφῆς.

ΕΦΗΒΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

Τὴν 5ην Ἀπριλίου 1900 ἀνεκαλύφθησαν παρὰ σπογγαλιαίων δυτῶν εἰς τὸν βόρειον θαλάσσιον χῶρον τῆς νήσου ἀρχιολογικοὶ θησαυροὶ μεγίστης ἀξίας, ἡ ἀνέλκυσις τῶν ὁποίων ἐπραγματοποιήθη τὸ ἔτος 1901. Οἱ θησαυροὶ προήρχοντο ἐκ ναυαγήσαντος πλοίου εἰς τὴν τρικυμιώδη θάλασσαν τοῦ Μαλέα κατὰ τὴν μεταφορὰν των ἀπὸ Ἑλλάδος εἰς Ἰταλίαν, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ρωμαιοκρατίας περὶ τὰ 50 π. Χ. Οἱ θησαυροὶ οὗτοι συνίσταντο εἰς ἀνδριάντας ἐκ χαλκοῦ καί μαρμάρου. Μεταξὺ τῶν ἀνελκυσθέντων ἀντικειμένων εὑρέθη καλλιτεχνικώτατον χάλκινον ἄγαλμα, παριστάνον ἔφηβον εἰς στάσιν φυσικωτάτην καὶ ἁρμονικήν. τὴν ἀριστερὰν χεῖρα κρεμασμένην χαλαρῶς, τὴν δὲ δεξιὰν ἀνυψωμένην διὰ τῆς ὁποίας ὡς συμπεραίνεται ἐκράτει στρογγύλον ἀντικείμενον, ὅπερ ἀπωλεσθέν, μόνον ὑποθέσεις ἐπροκάλεσαν περὶ τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο προερχόμενον ἐξ ἐργαστηρίου πιθανὸν τῆς Πελοποννήσου, τυγχάνει ἔργον τοῦ δευτέρου ἡμίσεως τοῦ 4ου π. Χ. αἰῶνος, ὑπὸ τὸ ὄνομα δὲ «Ἔφηβος τῶν Ἀντικυθήρων», ὡς ἐκ τοῦ χώρου εἰς τὸν ὁποῖον ἀνευρέθη, κοσμεῖ σήμερον τὸ ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν, προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐπισκεπτῶν του.

Ἄλλοι καλλιτεχνικοὶ ἀρχαιολογικοὶ θησαυροὶ ἀνελκυσθέντες μετὰ τοῦ ἀγάλματος τούτου ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης συνίσταντο ἐκ μαρμαρίνων ἀνδριάντων, ὡς κορμὸς ἀναπαυομένου Ἡρακλέους, κορμὸς Ταύρου, καὶ ναυτικὸν μηχάνημα καλούμενον «Ἀστρόλαβος».

ΧΑΡΑΛ. ΝΙΚΟΛΑΚΑΚΗΣ

(Συνεχίζεται)

Κυθήριοι,

***Μὴν ἀμελεῖτε τ

ΙΕΡΟΣ ΠΑΛΜΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Φιλοπάτριδες Κυθήριοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ἐκ τῶν ὑπογραψάντων πρὸ καιροῦ ἐθελοντικὴν προσφορὰν κοινωφελοῦς ἐργασίας εἰς Κύθηρα διὰ προτύπως ὑποδειγματικῶν ἐπιστολῶν πρὸς τὸν κ. Κόκσμα, ἐργαζόμενοι ἤδη μετὰ προοδευτικῶν κατοίκων τῆς νήσου παρὰ τὸν Ἅγ. Θεόδωρον, εἰς εὑρεῖαν ἐξόρμησιν, πρὸς δενδροφύτευσιν τῆς περιφερείας.

ΨΕΚΑΣΤΗΡΕΣ ΕΙΣ ΚΑΡΑΒΑΝ ΚΑΙ ΒΙΑΡΑΔΙΚΑ

Ὁ γεωπόνος κ. Ἰ. Θεοχαρόπουλος εἰδοποίησε πρὸ τινος τὸν κ. Κόκσμα περὶ τῆς ἀνάγκης ἑνὸς ψεκαστικοῦ, μηχανήματος εἰς Καραβᾶν, πρὸς ἐπείγουσαν διὰ ραντισμοῦ ἐκ καταλλήλων φαρμάκων προστασίαν τῶν δένδρων καὶ λαχανικῶν. ἀπὸ ἐπαπειλούσας αὐτὰ ἀσθενείας καὶ παράσιτα.

Κατόπιν τούτου ὁ κ. Κόκσμα συνεννοηθεὶς μετὰ τῆς κοινότητος καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων καλλιεργητῶν Καραβᾶ, μετέβη εἰς Ἀθήνας καὶ κατόπιν ἐπιλογῆς, παρήγγειλεν ἰσχυρὸν ψεκαστῆρα ἀποσταλέντα εἰς Καραβᾶν, καὶ ὅστις λίαν συντόμως κατέδειξε τὴν μεγίστην χρησιμότητά του καὶ τὴν ὡσαύτως μεγίστην σκοπιμότητα ὅπως ὅλαι αἱ κοινότητες τῆς νήσου πράξουν τὸ αὐτὸ καὶ λίαν συντόμως.

Τὸ ὅλον μηχάνημα ἐστοίχισεν 8.667 δρχ. ἐξ ὧν 5.000 δρχ. προσέφερεν ὁ κ. Κόκσμα ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Π. Σ. Ε. τὰ δὲ ὑπόλοιπα 3 667 διετέθησαν ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγ. Χαραλάμπου Καραβᾶ.

Ἐν συνεχεία ὁ κ. Κόκσμα προσέφερε τὰ 40ο)ο πρὸς ἀγορὰν δύο μικρῶν ψεκαστήρων εἰς Βιαράδικα, τὰ δὲ ὑπόλοιπα διέθεσεν τὸ κράτος καὶ οἱ κάτοικοι.

Ἤδη εὑρίσκονται ταῦτα ἐν λειτουργία, ὡς πληροφορούμεθα δὲ, διάφοροι κοινότητες προέβησαν εἰς ἀναλόγους ἀθρόας παραγγελίας, συμπαραστάσει τοῦ κ. Κόκσμα καὶ τοῦ κράτους.

Ἦταν πλέον καιρὸς πρὸς γενικὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς ἄκρως χρησίμου καὶ σωτηρίου μέτρου εἰς ὁλόκληρον τὴν νῆσον, πρὸς παγίαν διασφάλισιν τῆς γεωργίας, ἀπὸ πλείστων κινδύνων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἀνάμεσα στοὺς ἀποδήμους ἀδελφούς μας Κυθηρίους, ποὺ ποτὲ δὲν λησμονοῦν τὴν γενέτειρά των, ξεχωριστὴ θέσι κατέχει καὶ ὁ κ. Παναγιώτης Ἀλεξάνδρου Στρατηγός, ὁ ὁποῖος κατεσκεύασεν εἰς Μυλοπόταμον Κυθήρων πολυτελῆ ξενῶνα, ἐξωπλίσας αὐτὸν μὲ σύγχρονα ἔπιπλα καὶ σκεύη.

Ἐπεσκεύασεν, ἐπίσης, παλαιὸν κτίριον, διὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ ὡς Κοινοτικὸν γραφεῖον καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ὡς Κοινοτικὸν ἰατρεῖον.

Εἰς τ' ἀνωτέρω προσέθεσεν ὕδρευσιν μὲ εἰδικῶς κατασκευασθεῖσαν δεξαμενὴν καὶ τὰ ἐφώτισε μὲ ἠλεκτρισμόν. Ἐπίσης τὰ συνέδεσε μὲ μικρὰν γέφυραν, διερχομένην ἄνωθεν τοῦ παρακειμένου λαγκαδίου.

Ἡ δαπάνη τῶν ἔργων αὐτῶν ἀνῆλθεν συνολικῶς εἰς ἓξ χιλιάδας δολλάρια. Ὁ κ. Παναγιώτης Ἀλεξ. Στρατηγὸς θερμῶς ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ Μυλοπόταμον, τὸ ὁποῖον μεγάλως ἀγαπᾶ, ἀναμένονται δὲ καὶ ἄλλαι ἔμπρακτοι ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης του εἰς τὸ μέλλον.

Οἱ ἀπανταχοῦ Μυλοποταμῖται, διὰ τῆς Κοινότητος Μυλοποτάμου Κυθήρων καὶ διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑδρεύοντος Συλλόγου τῶν Κοινωφελῶν Ἔργων Μυλοποτάμου Κυθήρων, ἐκφράζουν πρὸς τὸν κ. Παναγιώτην Ἀλεξ. Στρατηγὸν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15)9)1961

Ἐκ τοῦ Συλλόγου Κοινωφελῶν Ἔργων Μυλοποτάμου Κυθήρων

ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΟΝ ΜΕΤΡΟΝ

Ἐπερατώθησαν αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς εἰδικῆς προβλῆτος ἐκ μπετόν, προσθαλασσώσεως καὶ ἀποθαλασσώσεως λέμβων εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν δι' ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Νομαρχικοῦ Ταμείου Ἀττικῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Συλλόγου Κοινωφελῶν ἔργων Ἁγ. Πελαγίας.

Τὸ μέτρον ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἐνδεδειγμένον πρὸς ἀποφυγὴν ταλαιπωριῶν τῶν λεμβούχων καὶ κινδύνων τῶν λέμβων.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΜΕΓΑΛΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΟΔΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΜΑΣ

Τὸ νομαρχικὸν Ταμεῖον Ἀττικῆς προέβη εἰς δημοπρασίαν τὴν 7ην Σεπτεμβρίου διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου πρὸς ἐκτέλεσιν μεγάλων ὁδικῶν ἔργων εἰς τὴν νῆσον.

Κατ' αὐτὴν ἀνεδείχθη μειοδότης ὁ κ. Ἰωάννης Τρικαλίτης, γνωστὸς διὰ τὴν εὐδόκιμον ἤδη σταδιοδρομίαν του.

Ἐνεκρίθησαν πιστώσεις, πρὸς πλήρη ἀνακαίνισιν τῆς κεκτρικῆς ὁδοῦ Ἁγ. Πελαγίας—Καψαλίου, ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ ὀκτακοσίων εἴκοσι ἓξ χιλιάδων δραχμῶν (1.826.000) ἐκτὸς τοῦ προηγουμένου κονδυλίου, ἀνελθόντος εἰς ὀκτακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας δραχ. (850 000)

Ὡσαύτως ἐνεκρίθη κονδύλιον ἐκ δύο ἑκατομμυρίων καὶ ἑκατὸν πεντήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων δραχμῶν (2.158.000) πρὸς πλήρη ἀνακαίνισιν τῶν Ποταμοῦ — Καραβᾶ —Ἁγίας Πελαγίας, Φρατσίων — Παλαιοπόλεως, Λειβαδίου—Μυλοποτάμου—Ἀρέων, Λειβαδίου—Κοντολιανίκων—Φρατσίων καὶ Ἀρωνιαδίκων—Μητάτων

Ἡ ἀνάθεσις ὅλων τῶν ἔργων εἰς ἕνα ἐργολάβον κρίνεται ἐπιτυχής, διότι μὲ ἕνα καλόν, συντονισμὸν τούτου, ἡ ὅλη ἐργασία θὰ πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ εἰς βραχὺν χρόνον, ἡ δὲ ἀπόδοσίς της θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἱκανοποιητική.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Οἱ πτωχοί, ἀμόμη καὶ οἱ πάμπτωχοι Κυθήριοι, ἀπέδειξαν (καὶ συνεχῶς ἀποδεικνύουν) τὴν ἔμπρακτον συμπαράστασίν των εἰς τὸ ρεαλιστικὸν καὶ ἀρτίως προγραμματισθὲν ἀλλὰ τραχύτατον ἔργον ἀναδημιουργίας τοῦ κ. Γεωρ. Κόκσμα εἰς Κύθηρα.

Ἀπομένει ὅμως νὰ καθορισθῇ καὶ ἡ στάσις τῶν* πλουσίων μας, *ἡ ὁποία παραμένει ἀκόμη αἰνιγματική.

Δὲν εἶναι ὀρθόν, νομίζομεν, νὰ τὰ περιμένωμεν ὅλα ἀπὸ τὸ Π.Σ.Ε. καὶ οἱ δυνάμενοι ἐξ ἡμῶν νὰ μὴν κινήσωμε οὔτε τὸν μικρόν μας δάκτυλον διὰ τίποτε, ὡς νὰ εἶναι καθυποχρεωμένος ὁ μέγας αὐτὸς ὀργανισμὸς νὰ κάμῃ ἐξ ἰδίων τὸ πᾶν δι' ἡμᾶς τούς... ἐκλεκτοὺς τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐδόλως ἐπαρκεῖ, διὰ τὸν λόγον ἀποκλειστικῶς ὅτι εἴμεθα καὶ ἡμεῖς Κυθήριοι, νὰ κρίνομεν μόνον καὶ νὰ ἐπικρίνομεν πολλάκις αὐστηρῶς τὰ ἔργα τῶν ἄλλων ἀφ' ὑψηλοῦ καὶ ὡς ἁπλοὶ θεαταί των, ἐν εἴδει μοναδικῆς πολυτίμου ἀδεκάστου καὶ ἀποτελεσματικῆς συμβολῆς μας εἰς τὸ ἐπίπονον ἔργον των.

Ὅθεν ἐπικαλούμεθα τὰ χριστιανικά, ἀνθρωπιστικὰ καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα πάντων, εἰς μίαν ὀξυτάτην καμπὴν ἐκπολιτισμοῦ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος μας, διὰ νὰ μὴν ἐπαναληφθῇ τὸ βαρὺ παράπονον τοῦ εὐεργέτου Πουλάκη :

«Ὅ,τι ἔκαμα γιὰ τὸν τόπο μου, ἂν ἔκαμα τίποτα, ἔγινε ἀπὸ φτωχοὺς μονάχα.»

ΝΕΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Ὁ κ. Βασ. Ραφτόπουλος ἐπανῆλθεν ἐξ Ὕδρας εἰς τὴν ὀργανικὴν θέσιν του ὡς καθηγητοῦ μαθηματικῶν εἰς τὸ γυμνάσιον Κυθήρων καὶ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Ἐμμ. Φατσέα, τοποθετηθέντος εἰς τὸ γυμνάσιον Ἰθάκης.

Ὡς πληροφορούμεθα, πρόκειται περὶ φιλοπόνου καὶ καλοῦ ἐπιστήμονος, ἄκρως ἐνδεδειγμένου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐκπαιδευτηρίου.

Η ΟΔΟΣ ΑΓ. ΜΟΝΗΣ

Κατόπιν συντόνων ἐνεργειῶν ἤρχισεν ἡ ἀνακαίνισις τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Μόνης (διαπλάτυνσις, χαν δακες, ὀχετοὶ) ἀπὸ τοῦ σημείου διασταυρώσεως μὲ τὴν ὁδὸν Διακοφτίου, μέχρι τῆς μονῆς.

Παρακαλοῦμεν θερμῶς πάντα φιλόθρησκον καὶ πατριώτην, ὅπως εὐαρεστούμενος ἐνισχύσῃ τὴν σκληρὰν προσπάθειάν μας διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ προχωρήσωμεν, καθ' ὅσον τὸ ἱερὸν καθίδρυμα στερεῖται πόρων.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Κοσμᾶς Μαζαράκης Γεώρ. Μεγαλοκονόμος Νικ. Καλλίγερος—Μπαγιῶκος Παν. Δ. Σάμιος—Δημητρόπουλος Νικ. Παν. Τριφύλλης.

Αἰσθανόμεθα βαθυτάτην ὑποχρέωσιν ὅπως ἐκφράσωμεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τοὺς προφάτως ἀθρόως ἐγγραφέντας νέους συνδρομητάς μας κατοίκους Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ προαστίων ὡς καὶ τὴν ἐξ ἴσου βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὴν μεγίστην τιμὴν ποὺ μᾶς ἔκαναν.

Ἀντιλαμβανόμενοι πλήρως ὅτι ἡ μακροθυμία των αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν ἀντικειμενικῶς πατριωτικὴν, Παγκυθηραϊκὴν καὶ αὐστηρῶς δημοσιογραφικὴν γραμμὴν ποὺ ἀκολουθοῦμεν, ἐπαναλαμβάνομεν τὴν παγίαν διαβεβαίωσίν μας, ὅτι θὰ βαδίζωμεν πάντοτε πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν καὶ μὲ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν προσοχὴν ἐξ ὑπαρχῆς ἐπωμισθέντες βαρυτάτας εὐθύνας, ἔναντι τῶν γενικῶν συμφερόντων, τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν προσφιλῶν συμπολιτῶν μας.

«Κυθηραϊκὸς Τύπος»

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

Οἱ κ. κ. Βίκτωρ Ἰ. Πανάρετος καὶ Νικ. Ἀνστ. Κορωναῖος, προσφέρον ἀνὰ δύο ἡμερομίσθια, ἐργασθέντες εἰς τὰ ἔργα Κόκσμα.

Ὡσαύτως ὁ κ. Νικ. Μότης διέθεσεν ἓν ἡμερομίσθιον.

Ἐξαιρέσεις τοιαῦται μετατρεπόμεναι εἰς κανόνα, δημιουργοῦν ἀσφαλῆ ἐγγύησιν διὰ τὴν πρόοδον κάθε τόπου.

ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

Μὲ τὰς βλάβας ποὺ ὑπέστησαν κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον αἱ ἀλωνιστικαὶ μηχαναὶ εἰς τὰ Κύθηρα, οἱ παραγωγοί μας δικαίως βαρυθυμοῦντες ἐπανῆλθον εἰς τὸ μαρτυρικὸν πρωτόγονον ἀλώνισμα.

ΕΤΗΣΙΑ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐτησίας Παγκυθηραϊκῆς ἑορτῆς κατὰ τὴν 15ην Αὐγούστου τῆς Πολιούχου τῆς νήσου μας Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης, ἐδόθη εἰς Ποταμὸν ἡ καθιερωμένη πανηγυρικὴ χοροεσπερὶς, ὀργανωθεῖσα παρὰ τῆς ὁμωνύμου κοινότητος καὶ τοῦ Τουριστικοῦ Συλλόγου.

Τὰ ἔξοδα ἀνελθόντα εἰς 10 χιλ. δρχ. περίπου, διετέθησαν εἰς τὸ παρὰ τοῦ κλιμακίου Κόκσμα ἱδρυόμενον Γυμναστήριον Ποταμοῦ ὡς συμβολὴ τῆς κοινότητος, ἀναλαβούσης τὸ ἓν πέμπτον τῶν ἐξόδων.

Ἡ συγκέντρωσις ὑπῆρξεν ἱκανοποιητικὴ προσελθόντων ἀρκετῶν ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν χωρίων τῆς νήσου καὶ πλείστων παραθεριστῶν, ὁ δὲ χορὸς ἐστέφθη, ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, διαρκέσας μέχρι τῆς 3ης πρωϊνῆς.

Ἡ ἔναρξις ἐγένετο μὲ τὸν τοπικὸν χορόν μας ὑπὸ νεανίδων φερουσῶν τοπικὰς ἐνδυμασίας.

Κατὰ τὴν διασκέδασιν ἐκληρώθησαν διάφορα ἀντικείμενα, μερικὰ τῶν ὁποίων προσεφέρθησαν εὐγενῶς παρὰ συμπολιτῶν ἐν τῇ προοδευτικῇ ἐπιθυμία των ὅπως ἐνισχύσουν τὸν κοινωφελῆ σκοπὸν τῆς συγκεντρώσεως. Τὴν αὐτὴν πατριωτικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἀνωτερότητα ἐνεῖχεν ἡ συγκινητικὴ προσφορὰ χρημάτων παρ' ἰδιωτῶν. ἐπὶ τούτῳ.

Ὡσαύτως δὲν παρῆλθεν ἀπαρατήρητος ἡ διαρκὴς καὶ φιλότιμος προσπάθεια πάντων τῶν ὀργανωτῶν πρὸς πληρεστέραν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδηλώσεως ὅπερ καὶ ἐγένετο πρὸς πλήρη τιμήν των.

Ἐν κατακλεῖδι, πᾶσα ποικιλότροπος ἀποτελεσματικὴ συμβολὴ πρὸς εὐώδοσιν τῆς ὡραίας ἐκδηλώσεως, κατέδειξε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅτι ἐνυπάρχει ἀληθῶς εἰς τὸν πτωχὸν τοῦτον τόπον πλούσιον ἠθικὸν ἐφεδρικὸν ὑλικόν, ὡς λαμπρὰ ἐγγύησις, εὐρυτέρου μέλλοντος διὰ τὸν λαόν μας.

Η ΕΟΡΤΗ ΑΓ. ΜΑΜΑ

Κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Μάμα εἰς Σιδερόνερον κατανυκτικῶς τελεσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου Λογοθετιανίκων αἰδεσ. Ἠλία Χανιώτου συμπαραστάσει τῶν αἰδεσ. ἱερέων Ν. Ἀδαμοπούλου καὶ Ἰωάν. Κορωναίου, προσῆλθε πλῆθος προσκυνητῶν παρὰ τὸν δυσμενῆ καιρόν.

Κατ' αὐτὴν ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων, εὐστόχως ὡμιλήσαντος τοῦ ὡς ἄνω ἐφημερίου ἐπὶ τοῦ θέματος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, συνεκεντρώθησαν πάντες οἱ πανηγυρισταὶ εἰς τὴν παρακειμένην, ἐξωραϊσθεῖσαν ἰαματικὴν πηγὴν Σιδερόνερου, γευματίσαντες ὑπὸ τὴν πυκνὴν σκιὰν τῶν πλατάνων κατ' ἔθιμον, ἐπηκολούθησε δὲ χορὸς μέχρι ἑσπέρας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐκφράζομεν καὶ διερμηνεύομεν τὴν βαθεῖαν ἀπορίαν παντὸς Κυθηρίου, πῶς ἀπὸ αἰώνων ὁλοκλήρων καθυστερεῖ ἡ ἄκρως ἐπωφελὴς διὰ τὴν νῆσον ἀξιοποίησις καὶ ἐκμετάλλευσις τῆς ἀνωτέρω ἀποδεδειγμένης ἰαματικῆς πηγῆς. Συγκαταλέγεται ὅμως καὶ τοῦτο δυστυχῶς εἰς τὰ τόσα ἄλλα μειονεκτήματα καὶ ἡμῶν καὶ τοῦ κράτους.

Τὰ βλέπομεν βεβαίως, ἀλλὰ περιμένομεν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον τὴν τακτοποίησίν των.

Ἡ ἑορτὴ τῆς «Μυρτιδιωτίσσης» ἐν Πειραιεῖ

Τὴν 24ην Σεπτεμβρίου ἐπανηγυρίσθη μεγαλοπρεπῶς ἡ καθιερωμένη ἐτησία ἑορτὴ τῆς προστάτιδος τῆς νήσου μας «Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης» εἰς τὸν ὁμώνυμον ἱερὸν ναὸν Νέου Φαλήρου, παρὰ τοῦ δημιουργικοῦ σωματείου μας «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς—Ἀθηνῶν».

Τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ σεβ. μητροπολίτης Σπάρτης κ. Κυπριανός, ἐξάρας εἰς παραστατικὴν ὁμιλίαν Του τὴν εὐλάβειαν καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῶν Κυθηρίων, κυρίως δέ, τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τὴν προηγουμένην ἑσπέραν (παραμονὴν τῆς μεγάλης ἑορτῆς) ἐψάλλη Μέγας Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινός, ἀκολούθως δέ, Μέγας Παρακλητικὸς Κανών.

Πρὸς τούτοις τὸ ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς ἐψάλλη πανηγυρικὸς Ἑσπερινός, ἐν συνεχεία δέ, Λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος ἀπέστειλε προσκλήσεις πρὸς πάντα τὰ μέλη του τὰ ὁποῖα προσῆλον μὲ τὰς οἰκογενείας των, ὡς καὶ πλεῖστοι ἄλλοι Κυθήριοι καὶ συγγενεῖς Κυθηρίων ἔτι δὲ καὶ πλεῖστοι ξένοι, τιμήσαντες τὴν λαμπρὰν ἑορτήν, τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος μας.

Ὡσαύτως παρευρέθησαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ πλεῖστα μέλη τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν, ὡς καὶ ἑπτανησιακῶν σωματείων.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἑορτῆς ἦτο πλήρης, καταδείξασα διὰ πολλοστὴν φορὰν τὴν χριστιανικὴν εὐσέβειαν καὶ φιλοπατρίαν τῶν Κυθηρίων καὶ τὴν θερμὴν συμπαράστασιν τῶν ἀδελφῶν, ἑπτανησίων καὶ λοιπῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς ἐπισήμους ἐκδηλώσεις αὐτῶν.

Γραφεῖον Κηδειῶν
ΠΑΝ. ΠΡΙΝΕΑ
Χρεμωνίδου 21—Ἐρατοσθένους 20
Τηλ. 623.117—73.798

ὁ Κρίκος

Ἐκ διαφόρων σημείων ἐξαίρεται ἀπὸ ἐτῶν ἡ πολύτιμος συμβολὴ τοῦ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ **«ὁ Κρίκος»**, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποίου ἔχει τεθῇ ὁ πανελληνίως γνωστὸς διὰ τὰ ὀργανωτικά του προσόντα καὶ τὰς σπανίας ἱκανότητάς του τ. Ἀνώτερος Λειτουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΡΥΦ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πράγματι, ἀφ' ὅτου ἱδρύθη **«ὁ Κρίκος»**, τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Σωματεῖα τῆς γενετείρας, καθὼς καὶ αἱ ἐπαγγελματικαὶ καὶ ἐπαρχισκαὶ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικά, ποὺ συνεργάσθησαν μὲ τὸν **«Κρίκον»** ἔλυσαν τὸ ἀκανθῶδες πρόβλημα τῆς ἐπαφῆς των μὲ τοὺς συνδρομητὰς καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν συσσωρεύονται συνδρομαὶ πολλῶν ἐτῶν ποὺ δυσχεραίνουν τοὺς συνδρομητάς.

Ὁ «Κυθηραϊνὸς Τύπος», ποὺ ἐσχάτως ἤρχισεν ἀναθέτων τὴν εἴσπραξιν τῶν συνδρομῶν εἰς τὸν **«Κρίκον»** αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χαιρετήσῃ καὶ πάλιν τὴν συντελουμένην ἐξυπηρέτησιν, τὴν ταξιν, τὴν ἐνημερότητα καὶ τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν τοῦ **«Κρίκου»** καὶ συνιστᾶ εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Σωματειακὰς Ὀργανώσεις τῶν νησιῶν, ὅπως δώσουν τὴν προτίμησίν των διὰ τὰς εἰσπράξεις των εἰς τὸν **«Κρίκον»** μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι **«ὁ Κρίκος»** εἶναι αὐτὸ ἀκριβῶς ποὺ ἔλειπεν εἰς τὴν Χώραν μας διὰ τὴν προώθησιν τῆς πνευματικῆς κινήσεως, τῆς Σωματειακῆς ἰδέας καὶ διὰ τὴν ἀρτίαν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ἐφημερίδων καὶ δεδομένου ὅτι ἡ μετ' αὐτοῦ συνεργασία τῶν Σωματείων τῆς γενετείρας καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων κατὰ πολὺ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσίν των καὶ θὰ ἐπιτυγχάνουν εὐχερῶς τὴν πραγμάτωσιν τῶν ὑπὲρ τῆς γενετείρας ἐπιδιώξεών των, διότι **«ὁ Κρίκος»** συγκεντρώνει ὅλας τὰς προϋποθέσεις πρὸς τοῦτο.

Τὰ Γραφεῖα του εἶναι εἰς τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας 98 —τηλέφωνα 622.094 καὶ 626.662.

Κτηματικαὶ συναλλαγαὶ
ΧΑΡΑΛ. ΣΠ. ΦΑΤΣΕΑΣ
Στάσις Νησάκι
Ἄνω Ἠλιούπολις
Τηλέφ. 972.515